

Väikeses testis:
mängur otsib klappe

Aus test, kui hea
siiski on iPad 2

Esimene Android 3.0
tahvelarvuti testis

Kas Ubuntu on veel
mõtet? Testime.

Nr 74, juuni 2011 ■ Hind 2.79 €; 43.65 kr

[digi]

Kaks kiiret
Androidi:
Samsung vs.
LG Optimus

Eesti suurim kaameratest

Testime 18 mudelit ja leiame nende hulgast kõige paremad!

Timo Toots ehitas
sinu privaatinfot
teadva masina

Samsungi uus õhuke
ja kallis sülearvuti

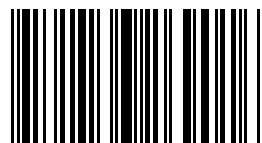

Miks see mäng nii
hirmus popp on?
Proovime „Portal 2”

ISSN: 9771736269016

Kuidas pildistada vabaõhukontserti?

Samsung soovib: Windows® 7.

Teie
lihtsustatud
arvuti

Windows 7

Täiusliku disainiga
hämmastavalt kerge korpus.

Samsung Notebook SERIES 900X3A

Esimene duralumiiniumkorpus maailmas – kerge ja vastupidav.

Kvaliteetne LCD-ekraan – kuni 81% erksam pilt.

Erakordselt kiire SSD – käivitub vaid 15 sekundiga.

Sleep režiimist töövalmidus vaid 3 sekundiga.

Pika tööajaga aku – kuni 7,7 tundi.

Kaal – 1310 g.

Edu eeldab liikumist. Võimsus tagab tulemuse.

TOIMETAJA VEERG

Valge vidina kaitseks

Henrik Roonemaa
peatoimetaja

Me oleme [digi] mitu aastat visanud nalja Logitechi sülearvutialuste üle. Teate, need on need valged plastmassist plaadikesed, mis on altpoolt pehmenud, nii et paned ta oma sülle ja arvuti sinna peale.

Mõttetu raharaisk, arvasime me. Loodusressursside kuritarvitamine! Lollidelt raha välja petmine! Teate, see ei ole tegelikult üldse nii. Me peame vabandust paluma, me kõik [digi] toimetuses. Me oleme alusetult ilkunud täiesti mõtteka asja üle. See ei ole mingi iroonia, see ongi nii.

Asi sai alguse sellest, et meil vedeles neid toimetuses mitu tükki ja ma viisin ühe naljapärest koju. Edasi hakkas juhtuma midagi huvitavat – alus leidis kohe kasutust. Ja lõpuks avastasin ma ise ka, kui palju parem on süles hoida seda valget alust, mitte kuumas sülearvutit, ning kui palju õigemal kõrgusel arvuti selle aluse peal olles mu jaoks

Oleme alusetult ilkunud täiesti mõtteka asja üle. Palume vabandust.

on ning kuidas kõik on üldse palju parem.

Iseküsimus on see, kas alus peaks maksma 35 eurot või enamgi või tegelikult ikka ei peaks. 10 eurot oleks ka täitsa hea hind sellel asjal eest, kuid vähemalt minust on saanud selle vidina suur austaja.

Siiski, me pole ikka eriti veendunud, et sisseehitatud ventilaatorite ja/või kõlaritega sarnased arvutialused oleksid toredad või et neid peaks soetama. Pigem on see väga kahtlane ja kes neid juhtmeid ikka endale väga sülle tahaks. Igatahes avastasime selle toote enda jaoks küll liiga hilja. Usume siiski, et enamiku toodete testide ja hinnetega paneme endiselt täppi.

40

Kuidas valida pealtnäha ühesuguste kompaktkamerate hulgast välja just see hea ja õige?

VÄRSKE KRAAM

7 ■ Uudised

HTC järgmine saavutus

12 ■ Tulevik / Minevik

Kui saadaks iPad'i 17 aasta tagusesse minevikku? Windows 95 ja JavaScript

14 ■ Top

Top 10 tasuta Androidi rakendust

22 ■ Persoon

Kunstnik X-teel

24 ■ Arvamus

Skype ja Eurovisioon

26 ■ Naistekas

Naisteportaalid, võistelge!

28 ■ Veiko Tamme imeline maailm

Samsungi lennukitiib ja kodumaine jõujuurikas

JÄRELE PROOVITUD

30 ■ Samsung Galaxy S2 ja LG Optimus 2X

Kahetuumaliste esimene matš

32 ■ HP Pavilion dv6-6072eo

Ilusad ja ümmargused numbrid

34 ■ Asus Eee PC 1015PW

Igal kirbul oma rada

35 ■ Ubuntu 11.04

Nagu hilisõhtune rong

36 ■ LG Optimus Me (P350)

Varsti antakse juba tasuta

37 ■ Gigabyte M8600 Wireless Macro Gaming Mouse

Mängurihiir nagu Salvo kelk

38 ■ Apple iPad 2 16 GB Wi-Fi

Maailma parim tahvelarvuti

39 ■ Acer Iconia Tab A500

Androidi-tahvelarvuti jaoks on veel natukene vara

72

FINISH HIM!
Mortal Combat on tagasi!

VÖRDLUSTESTID

40 ■ Suur test
Suveks kaamera taskusse

54 ■ Väike test
Mängud peavad hästi kõlama!

KUIDAS ...

58 ■ ... kodusest meediaarvutist muusikat striimida
Sest muusika peab vabalt voogama

60 ■ ... pildistada vabaõhukontserti
Kui kaua sa ikka lilli ja liblikaid pildistad?

62 ■ ... Androidi root'ida
Võta telefon oma kontrolli alla

PLAY

66 ■ Portal 2
Rõõm aukudest

69 ■ The Next Big Thing
Koletised kipuvad veiderdama

SELLEST DIGIST TAHAKSIN

Toimetaja Sveni valik

Mis?
Samsung Galaxy S2

Miks?
Desire on hea telefon, aga aeg on edasi läinud ja S2 on teistest peajagu üle.

Mis leheküljel pikemalt kirjutatakse?
Lk 30

70 ■ Brink
Vaenlase territooriumil

72 ■ Mortal Kombat
Õige jõhker tagasitulek

73 ■ Operation Flashpoint: Red River
Tulistame sõpradega, mitte sõpru

74 ■ Amnesia: The Dark Descent
Pimeduses varitseb miski

75 ■ Darkest Hour: A Hearts of Iron Game
Viimane aeg õppida kaotama

76 ■ The Chronicles of Riddick: Assault on Dark Athena
Kui uusversioon, siis kiirelt ja kõigile

76 ■ Raven Squad: Operation Hidden Dagger
Nii halb, et lausa naljakas

77 ■ Retro
2002: Kõige paremad mängud

78 ■ Patapon 3
Viimane kummardus PlayStation Portable'ile

79 ■ Argipäevamängud
DOSi mängud elavad siiani

VEEL

81 ■ Ostujuht
Täiesti hääletu arvuti

82 ■ Pikk test
iPhone läks katki

VÕITJAD

Eelmisel kuul küsisime, mis oli eelmisel aastal kõige enam müünud mäng. Enamik allikaid annavad selleks tulistamismängu „Call of Duty: Black Ops“. Avanädalavahetusel teenis see Ameerikas näiteks kaks korda rohkem kui Harry Potteri viimane film, nüüdseks aga on mängu müüdnud juba üle 18 miljoni eksemplari.

Arvutimängu „Operation Flashpoint: Red River“ võitis:

■ Ervo Ehalaas

Mängude plakatid:

- Taavi Dreger
- Jarek Jannait
- Rainer Kosk
- Siim Paavle
- Ivo Maaten
- Kevin Lehtsalu
- Roald Ivask

Auhinnad saab juunikuul jooksul kätte [digi] toimetusest Liimi 1, Tallinn.

Tellijale ajakiri 15% soodsam

Tellimine

- telefonil 660 9797
- e-posti aadressil: levi@presshouse.ee
- veebis aadressil www.telli.ee

Aastatellimus 25,50 eurot, otsekorraldus 2,11 eurot kuus.

[digi]

Address: Liimi 1, 10621 Tallinn tel 661 6186 faks 661 6185 e-post digi@presshouse.ee

Toimetus

Peatoimetaja Henrik Roonemaa (henrik.roonemaa@presshouse.ee),
Toimetajad Sven Vahar (sven.vahar@presshouse.ee),
Martin Mets (martin.mets@presshouse.ee)
Kujundaja Holger Vaga (holger@presshouse.ee)
Keeletoimetaja Piret Reidla (piret.reidla@presshouse.ee)

Reklaam

Raimo Kõrts (raimo.korts@presshouse.ee, tel 661 6186)

Fotod tootjatelt, kui ei ole märgitud teisiti.

Väljaandja Presshouse OÜ Trükk Unipress

© Presshouse OÜ Digis avaldatud tekstide ja fotode avaldamine ükskõik millisel viisil on keelatud ilma väljaandja eelneva kirjaliku loata. Kõik õigused on kaitsitud.

iPhone'il olgu peres oma koht

Meil peres on palju telefone ja varem olid nad ühtelugu kuhugi kadunud. Sai siis sisse harjutatud, et telefonide koht on korvis kõõgikapil ja laadijad sealsamas kõrval. Ajapikku on tekkinud perre iPhone ja iPod, ka nende koht on seal korvis. Siis ostime juurde väikesed Logitechi kõlarid iPodi dokiga ja see dokk sai telefoni püsivaks kohaks. Kuna nüüd on kujunenud harjumus, et koju tulles läheb telefon oma kohale, siis polegi sellist teemat, et iPhone'i peaks kunagi laadima panema. Hea ja mugav on seal ka podcast'e ja netiraadiot kuulata. Küll oleks tore, kui Androididel oleks ühine dokk ning sama ühilduvus ja standard kestaks aastaid.

ERVIN

Kas tahvelarvutiga saab teha seda ja toda?

Kõik räägivad tahvelarvutitest, aga üks pool sel teemal on suhteliselt vähe kajastust saanud minu arust. Kõik räägivad, kui toredad ja vahvad nad ikka on, aga olles ise tavaarvuti kasutaja, huvitaks mind, mida ma sellega ikkagi teha saan, kuna platvorm on ju erinev. Kas ma saan Androidi-tahvliga olla torrenti klient? Kas ma saan kasutada harjumuspäraselt Chrome'i, MSN-i, kuidas on lood Wordiga? Seda nimistut võiks jätkata veel pikalt olenevalt kellegi vajadustest.

PRIIT

[DIGI] VASTUS: Õige tähelepanek, katsume ka seda teemat lähemalt valgustada.

Testige väliseid helikaarte

Oleksin huvitatud väliste USB-helikaartide testist, eriti just 5.1-helikaartidest. Kuna sülearvutitel on see heli selline, nagu ta on, ning integreeritud helikaarti vahetada ei anna, siis jääb ainukeseks võimaluseks väline helikaart. Mida peaks sellist helikaarti ostes silmas pidama, milliseid praegu üldse müüakse, millistest hoiduda?

AHTO

[DIGI] VASTUS: Meid ennastki huvitab see teema väga, nii et kui tarnijad suudavad meile valiku väliseid helikaarte anda, proovime neid kindlasti.

Vanas arvutis on Chrome kiirem

Te rääkisite eelmises [digi] sellest, et Chrome jääb Firefox 4-le alla, aga kui neid testida vanades arvutites, on Chrome mitu korda kiirem. Proovisin Firefoxile mingit Start Fasterit ja see tegigi kiiremaks, aga Chrome on algukses kiirem ja läheb kiiremini käima.

HENDRIK

Ilmuge kaks korda kuus!

Teie ajakiri on tõesti huvitav, kuid kahjuks jätkub seda huvitavust ainult üheks päevaks kuus. Suur boonus [digi] juures oleks see, kui näiteks ajakiri ilmuks kaks korda kuus. Aga kui ajakirjast endast rääkida, siis tegemist on minu arvates Eesti parima ning ootamist

KUU KIRI

ISTOCKPHOTO

Kirjutage tarbija õigustest

Kevad algas ilusti. Saadeti meeldetuletus varsti-varsti lõppeva [digi] tellimuse kohta. Kohe kiiresti sai see uuendatud ning mis veel parem, aastane tellimus sobib ka väga heaks sünnipäevakingiks. Kuid siis läksid asjad metsa poole. Oli vaja ette võtta järjekordne sõit garantiiremonti, s.t viia rüperaali remonti. Peaks ütlema, et see on juba päris mitmes kord. Kirja saatmise hetkeks on sellega aega läinud kolm nädalat ning ei usu, et kiiremas korras selle tagasi saan. Õppides omast kogemusest, soovitan [digi] toimetusel teha artikkel just nimelt tarbija

õigustest. Kuigi see on kõigile teada, on kordamine tarkuse ema!

RIIN

[DIGI] VASTUS: Sul on täiesti õigus, Riin. Me oleme siin tehnoloogiamaailmas ise teinekord nagu muli sees ega pane tähele, et tavatarbijatel võib olla suuri muresid, millest peaksime ka kirjutama. Igatahes võtame su soovitatud teema kindlasti ette ja katsume selgeks teha, millised õigused tarbijal IT-maailmas täpselt on. Sulle aga anname auhinnaks valiku kasulikke Logitechi seadmeid, nii et astu meie toimetusest läbi.

väärt ajakirjaga, mis oskab kirjutada täpselt sellest, millest lugejad huvitatud on.

SANDER

[DIGI] VASTUS: Ahvatlev mõte, aga me peaksime siis ju veel rohkem tööd tegema?!

„Arma 2“ saab järje!

Bohemia Interactive on avaldanud, et on hakatud tegema „Arma 2“ järje, „Arma 3-e“. Bohemia Interactive vajaks rohkem tunnustust ja tähelepanu, sest „Arma“ seeria on olnud märkimisväärselt vähetuntud, kuid on reaalse sõjasimulatsiooni huvilistele vägagi soovitatav.

AGO

Äratage Veiko unest!

Veiko Tamm on oma imelisse maailma vahepeal vist tukkuma jäänud. Kuna sellistes artiklites esineb tavakasutajate jaoks palju võõraid termineid, siis on Veiko mõned neist ka lugejatele lahti seletanud, aga siiski mitte kõiki võõrtermineid, ning sellele soovitasin tähelepanu pöörata. Teeme ikka kõik vajaliku artiklist arusaamiseks lugejale selgeks, eks? Sama jutt siis ka teiste artiklite kohta: kui kir-

jutate sisse võõra termini, siis võiksite ka lugejale kohe selle selgeks teha.

LAURI

Ei oska Canoni vahel valida

Kas te olete teinud peegelkaameraate Canon 550, 600 ja 60D testi? Kaalun, kas osta 600 või 60D, aga pole kindel, kas hinnavahe on õigustatud. Huvitab tugevasti see filmimise võimalus. Eriti lahe oleks, kui räägiksite midagi ka *slow-motion*-kaamerateist, millega saaks teha filme 200 fps ja rohkem.

[DIGI] VASTUS: Sellist testi ei ole teinud, aga soovitan sul foorumitest nõu küsida, näiteks meie enda www.digi.ee foorumist või siis juba mõnest päris fotofoorumist.

JÄRGMISE KUU AUHIND

Näete, ongi suvi käes, meie aga istume oma nutitelefonide juures ja ootame pingsalt, et need piniseksid, andmaks märku uuest saabunud lugejakirjast. Kirjutage meile! Me tahame saada ideid ja soovitusi, sest me tahame teha paremat ajakirja, koos teiega.

PENTAX
PIX YOUR LIFE

**KARMIM, TARGEM
JA VEEL
VEEKINDLAM
KUI KUNAGI VAREM**

PENTAX WG-1

Veekindel kuni 10m, kukkumiskindel kuni 1.5m,
külmakindel kuni -10°C, survekindel kuni 100kg.
14 megapiksliit, 5x lainurk suumobjektiiv,
HD video, tugevdatud alumiiniumist kere.
SAADAVAL KA:
Pentax Optio WG-1 GPS
sisseehitatud GPS seadme ja 16:9 laiekraaniga.

photopoint.ee

VÄRSKE KRAAM

UUS JA VANAD

HTC järgmine saavutus

Nutitelefonide turul on areng väga kiireks läinud. Peaaegu igal nädalal tuleb teade sellest, et mõni firma on jälle välja lasknud selle kõige-kõigema Androidi-telefoni. Oleme saanud nüüd HTC kõige uuemat multimeediatelefoni Sensation veidi proovida (test ilmub järgmises [digi] numbris) ja hetkel on paras aeg teda konkurentidega võrrelda. 1,2 GHz Qualcommi protsessor, 768 MB mälu ning väga kõrge eraldusvõimega ekraan: 4,3tolline 16 : 9 formaadis, 540 x 960 pikslit ning Sense 3.0. Kõlab väga hästi.

Samsung Galaxy S2

Samalaadse protsessoriga Samsungi kõige kõvem telefon tundub HTCst üle olevat. Super AMOLED Plus ekraani kõrval paistab HTC LCD tuhm ja külm, kuid kõige suurem vahe on selles, et Samsung on kiire, HTC aga aeglane. Eriti avaldub see brausimisel ja menüüdes surfamisel. Ehk teeb Sense HTCd nii palju aeglasemaks? Hind on sama mis HTC-l.

LG Optimus 2X

Ka LG tundub kiirem kui Sensation, kuid ekraan on tal selgelt kehvem ning siin saab HTC eelise. Samuti ei suutnud me HTCd kokku jooksutada, kuid LG kipus aeg-ajalt ootamatult koostööd lõpetama. Samas on ta vähemalt 100 eurot odavam kui HTC ning Android 2.3 uuendus on suvel tulemas, nii et vara on LG Optimust maha matta.

Sony Ericsson Xperia Arc

Erinevalt konkurentidest on see ühetuumalise protsessoriga, kuid siiski väga hea telefon. Eriti väärib esiletõstmist ekraan, kuid samuti kogu Androidi hämmastavalt kiire toimimine, isegi ühetuumalise protsessori peal. Pole veel saanud kõrvuti panna, kuid mälu järgi ütleks, et HTC on aeglasem. Samas teeb Arci puhul ettevaatlikuks aku vastupidavus.

VÄRSKED KÜSIMUSED

3 küsimust PlayStation Networki krahhi kohta

? Räägitakse, et Sony PlayStation Networki kontode krediitkaardiinfo on varastatud. Kas peaksin panka tõttama ja kaardid sulgema?

D Tuleb tõdeda, et ükskord on sellest ka kasu, et Eestis mõnele välismaisele teenusele ligipääsu pole. Kuna Sony pole tahtnud Eesti krediitkaarte vastu võtta, siis pole ka põhjust karta, et kuskilt raha kaduma läheks. Isegi kui sul on mõne Sony jaoks sobiva välisriigi pangakaart, siis praeguste andmete põhjal pole alust karta, et sealt raha kaduma läheks - kinnitatud ei ole siiani ühtegi sellist juhtu. Ja kui ikka raha peaks kaduma minema, siis küll Sony selle pärast, loodetavasti mitmekordselt, tagasi maksab.

? Kui juba sellisel suurfirmalt nagu Sony suudeti sellised andmed pihta panna, siis kuidas ma julgen internetis üldse kunagi kuhugi enda krediitkaardiandmeid sisestada?

D Sajaprotsendilist kindlust siin pole ja sellepärast krediitkaartidel liimiidid ongi. Tuleb lihtsalt sellega arvestada, et iga asi, mille interneti kirjutad, võib valedesse kättesse sattuda. Sony lihtsalt satus, tõenäoliselt PS3 võimaluste piiramise tõttu, kurikaeltele ahvatlevaks sihtmärgiks.

? Mis saab edasi? Kas peaksin PS3-st loobuma ja Xboxi ostma?

D Otsest põhjust selleks pole, sest juhtub ju kõigil. Kindlasti on kogu Sony avalike suhete tiim sellest kõigest midagi õppinud.

Kolm 15tollist mänguarvutit

Sel kuul avastasime, et 15tolliste mängimiseks mõeldud sülearvutite turg on täiesti kokku kukkunud, vähemalt korraliku ekraaniga mänguarvutit annab leida.

Mängurisülearvuti	Dell XPS 15 Alumiinium Full HD	Ordi Enduro i7298B Super	HP Pavilion dv6-6072eo
Protsessor	Intel i5 2410M 2,3 GHz ★★★★	Intel i7-2720QM 2,2 GHz ★★★★	Intel i7-2630QM 2,9 GHz ★★★★★
Ekraan	15,6toll, 1920 x 1080 pikslit ★★★★★	15,6toll, 1920 x 1080 pikslit ★★★★★	15,6toll, 1366 x 768 pikslit ★★★★★
Graafikakaart	Nvidia GeForce GT540M ★★★★	Nvidia GeForce GT 540M ★★★★	AMD Radeon HD 6770M ★★★★★
Mälu	4 GB ★★★★★	8 GB ★★★★★	8 GB ★★★★★
Kõvaketas	640 GB (7200 rpm) ★★★★	750 GB (7200 rpm) ★★★★	1 TB (5400 rpm) ★★
Komponentide tasakaal	Väga hea kooslus ★★★★★	Täiesti mõistlik ★★★★★	Tasakaalust väljas ★★★☆☆
Hind	1055 eurot ★★★★★	995 eurot + Windows ★★★★★	999 eurot ★★★★★
Hinne kokku	★★★★★	★★★★★	★★★★★

NUMBRID KASTIS

500 000

piiri ületas 3G klientide arv Põhja-Koreas

100 000

võrra on see kasvanud alates detsembrist

2008.

aastast töötab Koryolinki-nimeline operaa-
tor seal riigis

92

protsenti elanikkonnast katab leviala

100% Eestist kattis 3,5G-levialaga EMT, tea-
tas firma mai keskel

0

mõistlikku inimest Eestis peaks sellist turun-
dusjuttu uskuma

79%

Eestist on EMT katnud Elisa väitel, kes on tei-
nud ise mõõtmisi

73%

on sama uuringu järgi katnud Elisa

1

igast 14-st allalaaditud programmist Win-
dowsi jaoks on kurivara, teatas Microsoft

Tahvelarvutite abirattad

Logitech tõttab appi neile, kel-
lel on iPad või Androidil põhinev
tahvelarvuti, pakkudes neile ka-
sutusmugavust. Seda siis alates
iPadi kaitseümbrisest (hind umbes
100 eurot), mille küljes on ka klaviatuur, juhtme-
vabadest kõlaritest (jälle
sada eurot) kuni alusega
klaviatuurideni (kõigest
50 eurot) – võimalusi on siin
igale maitsele. Müügile peaksid
need jõudma juulis.

Sony teeb Apple'ile dokke

Sony on valmis saanud ka kena
valiku iPodi ja iPhone'i kõlari-
dokke: RDP-X60iP, RDP-M15iP
ja RDP-M5iP. Esimene neist on
võimas, 20 W + 20 W väljund-
võimsusega dokk, mis võimal-
dab ka muusika voogedastust
üle Bluetoothi, nii et iSeadet ei
peagi füüsiliselt dokiga ühenda-
ma. RDP-M15iP on reisimiseks
mõeldud kompaktnel dokk, mille
eriversiooni RDP-M5iP teeb mu-
gavaks käepide.

Telefon Google Nexus S pluss Hasbro oskus mänguasju teha annavad kokku laheda ja päris nutika mänguroboti. Ta „näeb“ telefonikaamera abil ja tunnetab oma ümbrust teiste telefonis olevate sensorite abil, aga kogu arvutustöö teeb ära Google'i pilv. Silita telefoni ekraani ja robot on õnnelik. Raputa teda ja tal hakkab pea ringi käima. Ha-ha. FOTO: SCANPIX

5%

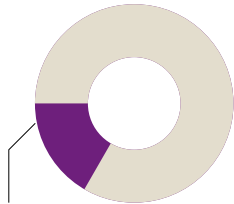
kasutajatest eirab Internet Exploreri hoiatusi ja laadib ikkagi troojalasi alla

29,7%

kogu USA tipp tundide netiliiklusest moodustab internetipõhine filmilaenusteenus Netflix

17,23%

on Bittorrent

17,18% HTTP

9,85%

YouTube

10 000 000

jälgijat on Twitteris nüüd Lady Galal

10 000 000

fänni sai ka Facebookis esimesena täis just Lady Gaga

86

Maa-sarnaselt planeedilt alustasid elu otsinguid NASA teadlased raadioteleskoobiga

24

tundi järjest kuulab iga sellise planeedi poolt tulevaid signaale raadioteleskoop ja pöörab end siis järgmise poole

Vanad head Nokiad

Igal kuul tuleb Nokiast teateid odavate ja lihtsate telefonide kohta, mille võimalikke ostjaid jääb Euroopas ja Ameerikas tänu nutitelefonide pealetulekule aina vähemaks. Uusim Nokia telefon on füüsiliste nuppudega C2, sisu poolest ei midagi eirilist, kuid jällegi paistab tegu olevat korraliku ja vastupidava riistvaraga. Telefon on Eestis juba müügil, kliendihinnad jäävad alla saja euro.

Asukohapõhine muusika

Insono MP3-mängija-raadiosse on sisse ehitatud GPS-saatja, mis tähendab, et sulle mängitakse seda muusikat, mis seostub selle asukohaga, kus sa täpselt asud. Idee on ju lahe. Näiteks Tallinna kesklinnas lastakse sulle *ambient-minimal-techno*'t, Kalamajas kohalikku hiphoppi ja Nõmme eramajade vahel klassikalist muusikat. Miks mitte? Tegu on aga alles prototüübiga.

Sony Ericsson on ka valge!

Viimasel ajal oleme päris pikalt Sony Ericssoni uutele nutitelefonidele pidama jäänud, aga pole midagi parata, nende selleaastane rivistus on igati eeskujulik. Arc ja Neo on meilt juba kiita saanud. Kui Play oli rohkem nagu katsetus, siis Xperia X10 minide uusversioon, lihtsalt mini ja mini pro, on kindla peale minekud.

Pisike telefon on jälle kahes versioonis – füüsilise klaviatuuriga ja ilma –, kuid muidu on tegu sarnaste mudelitega, milles on pea-aegu kõiki näitajaid võrreldes eelkäijatega parandatud. Ekraani eraldusvõime on nüüd Androidile kohane 320 x 480 pikslit, protsessoriks on 1 GHz Qualcommi Snapdragon, kaamera on viiemegapiksline 8kordse optiili-

se suumiga ja operatsioonisüsteemiks Android 2.3.

Kui juba eelmised X10 minid said meilt kiita, siis uusversioonid on veelgi paremad. Raske on praegu distantsilt näha, kas neil suvel erinevates värvitoonides, kuid veel teadmata hinnaga müügile jõudvatel nunnudel nutitelefonidel ka mingeid puudusi esineb.

Uued XPSid Dellilt

Uus XPS 15z on inspiratsiooni saanud nüüdseks hingusele läinud Adamost, olles üliõhuke, jämedaimast kohast kõigest 2,4 cm. Õhuke aga ei tähenda kehvasti riistvara, lausa vastupidi: Intel protsessor i5-2410M, 1366 x 768-pikslise eraldusvõimega ekraan, Nvidia GeForce GT525M, 6 GB DDR3-mälu, 7200 rpm kõvaketas, USB 3.0 pordid ja HDMI. Kuuldavasti tulevad välja ka 17tollised mudelid.

Väiksem ja puuetundlik

Barnes & Noble tõi välja uue piksesse e-lugeri Simple Touch Reader. Kuuetolline 600 x 800 ekraan kasutab uusimat e-tindi tehnoloogiat, mistõttu on see ka puuetundlik. Simple Touch Readerile annab jõudu 800 MHz protsessor ja see kasutab põhjana Google'i operatsioonisüsteemi Android 2.1. Sellel on 2 GB sisseehitatud mälu, mida saab mälukaardi abil laiendada 32 GB-ni.

OMA KLASSI PARIM!

www.ordi.ee

- ✓ võimas
- ✓ kiire
- ✓ mahukas
- ✓ turvaline

Ordi Enduro i345D Plus+

Võimas i3 protsessor, suur salvestusmaht 640GB, piisav mälu 4GB, Windows® 7 Home Premium, kontoritarkvara Office 2010 Starter, interneti kaitse (tulemüür, viirusetõrje, spämmifilter), 14" ekraan, kaal 2,2kg, aku kuni 4,5 tundi

ORDI

Lihtsalt parem

Ordi soovib
Windows® 7
Home Premiumit

 Windows 7
Home Premium

Microsoft

LÜHIDALT

Monoloogimasin

Kaks Itaalia teadlast, Giulio Casati ja Stefano Lepri, on leiutanud lahenduse tänu millele levib heli vaid ühtepidi. Piltlikult öeldes on tegemist ühepoolse helipeegli, mille ühelt poolt on teist poolt kuulda, kuid vastupidi mitte. See lahendus võimaldab eraldada näiteks vandemehi või süüalust kohtusaalist, muusikut publikumürast jne. Põhimõtteliselt saab seda kasutada ka diskussiooni eraldamiseks nõnda, et vestlus oleks vaid ühepoolne, sestap nimetus monoloogimasin.

Globaalne soojenemine akusid laadima

Soojus on atraktiivne energiaallikas olnud juba inimkonna algusest alates, kuid paraku on selle kogumine olnud võrdlemisi ebaefektiivne. Hiljutised läbimurded võimaldavad aga kasutusele võtta ka seda pisut, mida turbiinidega on võimatu koguda – näiteks arvutite ja automootorite jahutus. Ideaalis oleks võimalik isegi see, et konditsioneer elektri kulutamise asemel hoopis toodab seda.

Hasta la vista, baby!

Kui saadaks iPadi 17 aasta tagusesse minevikku?

Selleks et näha tulevikku, tuleb teinekord heita pilk minevikku. Veel 17 aastat tagasi oleks iPad 2 oma 1,5-gigaflopsise arvutusvõimusega mahtunud maailma 500 kiireima superarvuti hulka.

1991, mil linastus film „Terminaator 2“, oli maailma kiireim arvuti Jaapani päritolu NEC SX-3/44R 23,2 gigaflopsiga ning sellele filmile visuaa-

lid teinud Industrial Light & Magicu poisid oleksid õnnest segi läinud, kui neil oleks paar sellist Apple'i tahvelarvutit käepärast olnud. Muide, veidi üle 20 gigaflopsi kanti jäävad oma rammu poolest peaaegu kõik tänapäeva kontooriarvutid.

Hetke rehkenduskinga kroon kuulub hiinlaste arvutile Tianhe-1A, mis esimest kor-

da lülitati sisse eelmisel aastal. Selle strateegiliseks näitajaks on 2,566 petaflops ehk kolm miljonit korda kiirem kui iPad 2.

Õõvastav on mõelda, et paarikümne aasta pärast võime taolise vägilase leida telefonist või meelelahutuskeskusest, aga ilmselt me sellest saatusest ei pääse, nii et vaatame aastal 2030 seda asja uuesti.

Zeppelinid tulevad tagasi

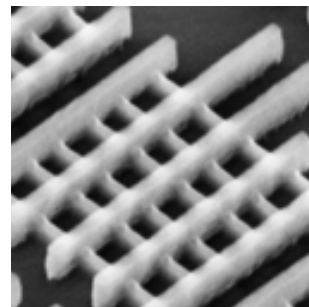
Koos Hindenburgi katastroofiga sai läbi dirižaablite kuldne ajastu ning asuti eelistama õhust raskemaid lennumasinaid. Ometigi on tsepeliinidel hulgaliselt eeliseid, näiteks ei vaja need õhusõlmiseks kütust. Firma Aeros on üks viimasel ajal pead tõstma hakanud ettevõtte. Kuniks õhulaevad pilvi hakkavad künda, soovitame omalt pool vaadata futuristlikke lendsigareid telesarjas „Ülialajane“ („Fringe“).

Vaata, seen lendab! Ja varjakuugu päikesse.

Ruumilised pooljuhud

Intel leiutas peaaegu kümne aastat tagasi nn 3D-transistori, kus muidu lapik lülitus on vertikaalselt kokku volditud, vähendades nõnda vajalikku pinda ja soojaeraldust ning suurendades seadme kiirust. Nüüd on nad jõudnud nende tootmiseni. Selle aasta teisest poolest alates toodab Intel protsessorid, mis on kiiremad kui praegused, kulutades samas vähem energiat ja vajades vähem jahutust.

Intel on salaja asunud kartuli-krõpse tootma.

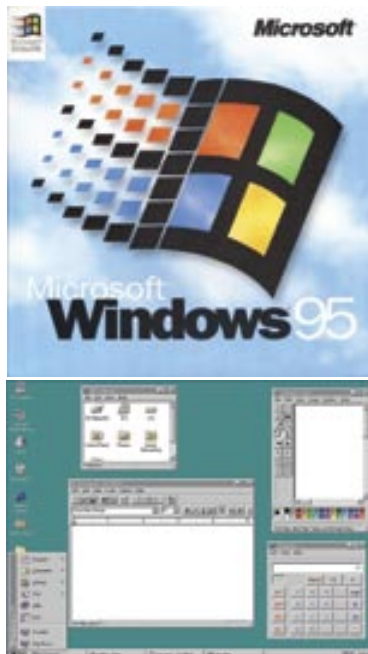
Windows 95 ja JavaScript

1995. aasta oli IT mõistes erakordselt viljakas aasta. Mitte selle pärast, et sel aastal oleks iseäranis palju uusi tooteid välja tulnud, ei, vaid selle pärast, et need, mis tulid, olid tõesti ka head või revolutsioonilised. 1995. aastal nägid ilmavalgust Internet Explorer, MySQL ja WinRAR; mängudest ilmusid „Command & Conquer“, „Full Throttle“ ja „Worms“; kuid kahtlemata kõige olulisemateks uudisteks tuleb tagantjärele pidades Windows 95 ilmumist ja JavaScripti loomist.

Windows 95 oli tänapäevase Windows 7 eellane, seda eelkõige kasutajaliidese ja toimimisloogika poolest. Microsoft tõmbas mõttelise joone vana Windowsi, Windows 3.1 ja uue, Windows 95 vahele. Windows 95 tähistas uue ajastu algust, mis sellest, et Windows 95 all töötas edasi DOS. Peamiseks uuendusteks, mida Windows 95 endaga lõppkasutaja jaoks kaasa tõi, olid pikad failini-

med endiste 8 + 3 (8 märki nimi, 3 märki laiend) failinimedede asemel, 32bitised rakendused ja tõrjuv multitegumtöötlus. Koos Windows 95-ga sai alguse ka Plug and Play süsteem lisaseadmete ühendamiseks, kuid kulus mitu head aastat, enne kui see lõplikult enam-vähem viisakalt tööle saadi. Kuigi Windowsi väljumine on tänaseks tundmatuseeni muutunud, on Startmenüü, tegumiriba ja My Computer siiski äratuntavalt samaks jäänud.

Teine oluline 1995. aastal alguse saanud nähtus – lausa nii võiks selle kohta öelda – on JavaScript. JavaScript, ametliku nimega ECMAScript on programmeerimiskeel, mis oli algusest mõeldud veebilehe ja selle sisestavate andmete töötlemiseks lihtsate skriptide abiga. Esimene brauser, millega JavaScript kaasa tuli, oli Netscape'i versioon 2.0B3. Esil-

algne vaimustus JavaScriptist asendus vahepeelse skepsisega, sest JavaScripti kasutati peamiselt asjatu tilu-lilu jaoks ning JavaScripti abil hakati avastama brauserites üha uusi turvaauke. See viis selleni, et osa teadlikumaid internetikasutajaid JavaScripti kasutamise kohta brauseris lausa täielikult ära keelasid.

Tänapäeval on JavaScript interaktiivsete veebilehtede asendamatu osa ja väga paljud veebivõrgud oleksid ilma sellela kasutajate jaoks palju kohmakamad.

KAS TEADSID, ET ...

Huvitavaid fakte Windows 95 kohta

1 Rolling Stones ja Windows

Windows 95 turule toomine oli Microsofti jaoks niivõrd oluline sündmus, et Microsoft ostis õiguse kasutada Windows 95 reklaamides Rolling Stonesi 1981. aasta laulu „Start me up“. See oli

esimene lugu, mida Rolling Stones lubas reklaamis kasutada.

2 Juhised juhimidele

Kuigi Windows 95 võttis kasutusele tööriistariba ja Startmenüü, millele oli niigi suurelt peale kirjutatud „Start“, arvas Microsoft miskipärast, et kasutajad on rumalad ega taipu omast tarkusest Start-nupu klõpsata. Seepärast otsustasid Microsofti geeniused lisada nupu kõrvale teksti „Click Here to Begin“, mis näitas noolekelega Start-nupu poole. Nagu sellest veel vähe oleks, hakkas tekst tegumiribal ka veel edasi-tagasi pörkama, et kasutaja tähelepanu tõmmata. Sellest lahtisaamiseks tuli muuta registrivõtiti NoStartBanner. Olid ajad, olid majad ...

3 Internet tuli ise külge kruvida

Tundub uskumatu, aga nii see oli, värskest pärast installimist ei olnud Windows 95 esimene versioon sugugi veel internetivõimeline tänapäevases mõistes. TCP/IP-võrgu tugi tuli eraldi installida. Loomulikult pidi ka võrgukaardi draiverid ise flopi-kettalt installima. Ka brauserit ei tulnud Windows 95-ga kaasa, Internet Explorer 1.0 oli algusest saadaval vaid tasuta lisa-paki Microsoft Plus! vahendusel. Hilisemate Windows 95 OEM ja SP1 versioonidega tuli IE kaasa.

1995: Inimkonna arvutikaugese osa tegeles sel aastal hoopis huvitavamate asjadega

JULGUSTÜKK

Üksinda üle ookeani

Veebruaris sai ameeriklasest Steve Fossettist esimene inimene, kes lendas üksinda õhupalliga üle Vaikse ookeani. Ta startis Lõuna-Koreast ja maandus Kanadas. Julge poiss!

SEADUSANDLUS

Lõpp orjapidamisele

Märtsis jõustub USA Mississippipi osariigis seadus, mis keelustab orjapidamise. Enamus osariike võttis selle seaduse vastu juba aastal 1865, Mississippil kulus selleks 130 aastat.

FOTO

Canon PowerShot

1995. aastal lansseeris Canon kodu- ja edasijõudnud kasutajatele mõeldud digikaamerate sarja PowerShot. Menükaks osutunud sari on elujõuline veel tänagi, 21 aastat hiljem.

SCANPIX

Uuuuu-huuu! Sõbralikud rohelised robotid tulevad sulle külla ja söövad kõik juustu ära!

Top 10 tasuta Androidi rakendust

1 Read It Later Pro või Instafetch

Näed Twitteris, Facebookis või veebis mõne huvitava artikli linki, kuid kohe pole aega lugeda? Need teenused jätavad lingi meelde ja pärast on kõik lugemist ootavad artiklid kenasti ühes kohas. Mõni taoline rakendus on igale nutitelefonile omanikule lausa kohustuslik.

2 PowerAmp

Androidi enda muusikamängijad ei ole tihti just kiita, kuid PowerAmp mängib absoluutselt kõike ja teeb seda väga hästi. Kui sa kuulad muusikat oma telefoniga, siis peaks just PowerAmp su sõber olema.

3 Korralik navigaator

See lõbu ei ole oledav, kuid Navigon

või Sygic võivad vajalikul hetkel sind suurest jamast välja aidata või siis lihtsalt kasulikud olla. Võib-olla millalgi jõuab ka kõigi eestlaste lemmik Tomtom oma rakendusega Androidi peale. Peaksid jõudma, kui nad just täitsa ebaoluliseks ei taha muudata.

4 iDisplay

See programm teeb su telefonist või tahvelarvutist suure arvuti töölauda pikenduse. No näiteks võid mõne vestlusakna tõsta Windowsi töölaualt hoopis tahvlisse või telefoni ja asetada selle siis päris kuvari kõrvale. Võib-olla on sul midagi sellist vaja.

5 DoggCatcher

Keegi ei kuula raadiot enam raadiost, vaid ikka arvutist või telefonist. DoggCatcheriga saad

kõik oma lemmikjutsusaated (näiteks „Digitunni“!) lasta automaatselt telefoni laadida ja kuulata neid siis, kui sulle parajasti kõige rohkem sobib.

6 LauncherPro Plus Unlocker

Mõned Androidi-telefonide kasutajad kiidavad LauncherPro'd kui kodulekraanide haldajat taevani. Kui ka sulle tundub, et see võib täitsa huvitav mõte olla, siis kuluta oma 2,45 € just sellele rakendusele.

7 JuiceDefender Ultimate

Kasutajad on seda akusäästjat päris kõrgelt hinnanud, kuigi viimasel ajal kipuvad Androidi-leeris levima ka seisukohad, et kõige parem on süsteemil endal lasta akuga toimetada ja mitte eriti agressiivselt sinna vahele se-

gada. Kui sa siiski tahad segada, siis see peaks üsna hea olema.

8 Wind Meter

Kas sinu arvates oleks lahe, kui su telefonis oleks programm, mis mikrofoni kõlava müha järgi mõõdaks tuule kiirust? Just seda Wind Meter teebki. Miks mitte, eks ole.

9 SoundHound

Androidiga tuleb parajasti kõlava muusika tuvastamiseks küll tihti tasuta kaasa Shazam, kuid kasutajad on üksmeelselt tasuta SoundHoundi valgusaastate võrra paremaks hinnanud.

10 Mängud ikka ka

„Doodle Jump“, „The Moron Test“, „Asphalt HD“, „NFS Shift“ ja nii edasi.

Viis head linki, mis täidavad kõhtu

1 Juba nimi Nami-Nami paneb suu vett jooksuma – mis siis muud, kui vii ainult sülearvuti kööki ja hakka vaaritamata. Retseptivalik pole küll lõputu, kuid see-eest korraldatakse pidevalt retseptivõistlusi – kui ei soovi osa võtta, siis on tore vähemalt piltegi vaadata.

www.nami-nami.ee

2 Toidutarest saab väga mugavalt ideid, mida süüa teha, soovitusi ja edetabeleid tuleb igast nurgast, eriti laiskadele pakutakse veel nädala menüüd. Toidutare suureks plussiks on ka lai retseptivalik.

www.toidutare.ee

3 Blogi tüüpi retseptikogumik neile, kes hoolivad magusast – soolasest toidust Perenaise abiga kõhtu küll täis ei saa. Ülesehitus pole kahjuks kõige mugavam, kerimist ja edasitagasi sumpamist on palju, ka otsing pole suurem asi.

www.perenaine.ee

4 Kokaraamat on tagasihoidlik ja lihtne retseptikogumik (täpselt 1604 praegu), soovitusi eriti ei pakuta, kuid kui on aega otsida ja kõht tühi, küll siis leiab siit lauale sobiva roa.

www.kokaraamat.ee

5 Retsept.ee on lihtsapaoline retseptivalik, kuid see-eest on eraldi menüüd taimetoitlastele ja lastele. Viimati lisatud retseptid koos piltidega viivad küll keele alla.

retsept.ee

10 parimat eelseisvat strateegiamängu

1 Starcraft II: Heart of the Swarm

Kauaoodatud „Starcraft II“ õigustas pikka ootamist ilma kahtlusteta, nüüd on üksnes vaja, et eelmise aasta ühe parima mängu järgmine peatükk juba rutiiniliseks ehk mitte hiljem kui 2012. aasta alguses.

2 Anno 2070

„Anno“ linnaehitusstrateegia on meie üks suuri lemmikuid, vastu talve ilmuv osa toimub esmaskordselt tulevikus.

3 Might & Magic: Heroes VI

„Heroes of Might and Magic“ on olnud üks paremaid käigupõhiseid strateegiaid. Kuues osa astub aga esmapilgul õrnale jääle, sest mängitavust katsetakse oluliselt ja liigselt lihtsustada. Septembris saame teada.

4 Dota 2

„Warcraft III“ kaardist alguse saanud „Defense of the Ancients“ saab täisväärtusliku järje, mille valmistajaks on ei keegi muu kui Valve!

5 Sins of a Solar Empire: Rebellion

„Rebellion“ on laia haardega kosmose avastamis- ja vallutamisstrateegia „Sins of the Solar Empire“ esimene eraldiseisev lisapak, mis annab juurde hulgaliselt uusi osapooli ja üksuseid, nii et keeruline muutub

„Siil udus“ kohtub hobuse unenäoga.

veelgi keerulisemaks.

6 Jagged Alliance 3

See strateegiasugemetega taktikaline rollikas on arenduses olnud kes-teab-kui-kaua ning omanikku on vahetatud mitu korda. Nüüd paistab, et selle aasta lõpuks saab mäng siiski valmis.

7 Stronghold 3

„Stronghold“ sari algas paljulubavalt – ehita kindlus, majanda ja kaitse seda –, kuid asi läks käest, „Stronghold Legends“ oli lihtsalt väga halb. „Stronghold 3“ läheb 1. augustil tagasi juurde juurde, lisaks tundub pilt praeguseks avaldatud materjali põhjal vapustav.

8 Men of War: Vietnam

„Men of War“ kolmas iseisev lisapak, mis, üllatus-üllatus, keskendub Vietnamis sõjale. Ilmumisaeg teadmata.

9 Age of Empires Online

RTS kohtub MMO-ga – alates selle aasta lõpust saab enda impeeriumi rajada tasuta, üksnes lisasisu eest tuleb maksta.

10 Dungeon Keeper World

MMORPG, milles saab ise 1990ndate ühe parima mängu vaimus tunneleid ja maa-aluseid valdusi luua. Loodetavasti saab see ka kunagi valmis, mängida peaks seda saama tasuta.

TOP 5

5 asja, mis võiks iPad 2-s teisiti olla

1 Kõlar

Apple on üldiselt teinud just heade kõlaritega tooteid, kuid iPad 2 oma ei kannata kriitikat.

2 Ekraan

Võiks olla vabalt ka number üks. Kes on näiteks iPhone 4 terava ja punktihedra ekraaniga harjunud, sellele on iPad 2 ka-

sutuselevõtt ikka silmi sulgema panev kogemus.

3 Kuidas teda hoida?

iPadi võiks olla kuidagi parem hoida, eriti ühe käega. Pidevalt katab käsi kas kõlari või lähivad sõrmed kodunupu vastu.

4 Micro-SIM

Mis on maailmas kaks

toodet, mis kasutavad väikseid, micro-SIM-kaarte? iPhone 4 ja iPad 2. Tahad netipulgast SIM-kaardi iPadi panna? Ei saa. iPadi on suure SIMi jaoks ruumi.

5 Valge juhe

Mis mõttes ei saa iPadi uuest peast sissegi lülitada ilma teda valge juhtmega arvuti külge panemata? Halloo, Apple!

UUDISTE EDETABEL

1 Jälle jama Sony PSNiga

Alles saadi võrk pärast eelmist rünnakut üles, kui taas avastati PSNist uus turvaauk, mis võimaldas ainult kasutaja e-posti aadressi ja sünnikuupäeva teades kasutaja kontole ligi saada. Seoses sellega on PSNi parooli taastamise funktsioon välja lülitatud. Parim on panna oma kontole uus e-posti aadress, mida sa kusagil mujal ei kasuta.

2 Google plaanib Chrome'i aadressiriba kaotada

Et väikestel ekraanidel 30 pikslit ekraanipinnast juurde saada, tuleb teha midagi ennekuulmatut, nimelt kaotada aadressiriba. Chrome'i arendusjärgudes tutvustatakse kokkusurutud navigeerimist, kus aadressiriba ilmub vaid hiirega kaardile klikkides.

3 Fetch.io võimaldab torrentite kiiremat allalaadimist

Fetch.io kasutab omaenda serverit torrentite allalaadimiseks ning pärast allalaadimist on võimalus torrenti sisu alla laadida HTTP kaudu.

4 Firefox 5 beeta väljas

Mozilla tegi aasta alguses strateegilise otsuse vahetada aeglane arendusüksik kiirema vastu, nagu Opera ja Chrome, ning annab edaspidi uusi versioone kiiremini välja.

5 Fedora 15 väljas

Red Hat'i projekt Fedora on jõudnud 15. väljalaskeeni. Fedora 15-s on uus Gnome 3.0, KDE 4.6 ja XFCE 4.8. Täielikult on üle mindud LibreOffice'i peale.

DIGI.EE KÕRGEIMALT HINNATUD
UUDISE PERIOODIL MAI 2011

Mida peidab endas Sigma SD1?

Jahmatama panev hind

Komplektide hinnad jäävad vahemikku 6900–9700 dollarit ehk 4800–6800 eurot ehk vanas vääringus kuni 113 000 krooni! Sigma on nii kompakt- kui ka peegelkaameraid teinud juba aastaid, kuid need on alati Canoni, Nikoni ja isegi Olympuse samaväärsetest kaameratest kallimad olnud, mistõttu keegi peale üksikute fännide neid ei osta. SD1ga otsustas Sigma minna välja täispanga peale ja hinna täiesti lakke lüüa. Võrreldes: Nikon D3s maksab 5200 eurot ja Canon EOS 1Ds Mark III maksab 7000 eurot.

Imeline sensor

Foveon X3 CMOS sensor on kolmekihiline, iga põhivärvi salvestamiseks on eraldi sensori kiht. See tagab iga värvi puhtama ja rikkalikuma salvestamise. Iga kiht on 15,3 megapiksline ja rangelt võttes on kaamerast tulev pilt samuti 15,3 megapiksli suur, kuid Sigma liidab kihtide megapiksli arvu kokku ja müüb kaamerat 46 megapiksline. Tõde on kuskil vahepeal, kaameraga pildistanud spetsialistide sõnul on pilt parem kui traditsioonilise 15 megapiksli puhul, kuid 46 megapiksli on siiski turundustrikk.

Suurepärane teravus

Peegelkaameratega kindlaid mustreid pildistades tekib piltidele muaree. See tekib peene mustri ja kaamera sensori värvitundlike punktide mosaiikpaigutuse erinevusest. Selle vältimiseks on sensori ees tavaliselt madalpääsufilter. Tänu sensori erilisele ehitusele selles kaameras seda tarvis pole. See peaks tagama SD1 parema teravuse ja suurema lahutusvõime.

Madal tundlikkus

SD1 lubab pildistada ISO vahemikus 100–6400, mis on käesoleva aasta kontekstis ootamatult tagasihoidlik tulemus. Tavaliselt on kaamerate suurim ISO väärtus kasutamiskõlbmatu ja see on kirjas vaid uhkeldamise pärast, ning kui see ka Sigma SD1-ga nii on, siis on kaamera mahajäämus kordi odavamate konkurentide kaameratega võrreldes väga suur.

Tagasihoidlik autofookus

SD1 autofookusmootor kasutab ainult 11 punkti, mis on samal tasemel veidi kallimate harrastajakaamerate võimekusega. Hoolimata sellest, kui hästi SD1 neid punkte ära kasutada oskab, on selge see, et jälgiva autofookuse kasutamine on selle kaamera puhul rohkem huvitav näpuharjutus, tõsist tööd sellega ei tee. Spordi pildistamiseks pole SD1 mõeldud.

Filmi & sheeri!

Kvaliteetsete videote tegemine on lihtsam kui kunagi varem. Salvesta selle suve sündmused uue 3D kaameraga, kuva salvestatud pilt seinale kaamera sisse ehitatud projektoriga või jäädvusta Full HD kvaliteediga videot mugavalt fotokaameraga.

Handycam HDR-CX130
419.-
~~469.-~~ 48x13.-

Hea hinna ja kvaliteedi suhtega videokaamera. 30x optiline zoom, lainurkobjektiiviga Sony G-optika.

Exmor R CMOS Sensor AVCHD G

Bloggie MHS-FS3
289.-
48x8.-

Lõbusa Bloggiega saad jagada 3D/2D videosid ja fotosid paari klikiga Youtube'i ja Facebooki.

f YouTube Full HD 3D

DSC-WX7 + 4GB + kott
239.-
48x7.-

Kiire ja kompaktne nutikate funktsioonidega taskukaamera teeb suurepäraselt FullHD videot 5x zoomiga Carl Zeissi optikaga.

Exmor R ZEISS Full HD 10 FPS Full HD 10 FPS Smart Features

Handycam HDR-CX115
349.-
48x17.-

Kvaliteetne Full HD kaamera. Carl Zeissi optika, 25x optiline zoom, stabilisaator

Exmor R CMOS Sensor AVCHD ZEISS

Handycam HDR-TD10
1699.-
48x49.-

Kahe objektiiviga Full HD 3D kaameraga saad taaselustada sündmused hämmastavalt elutruult. 64GB sisemälu, 3,5" 3D ekraan, Sony G-optika.

Exmor R CMOS Sensor G Full HD 3D

Handycam HDR-PJ30
999.-
48x30.-

Projektoriga kaameraga saad vaadata filme juba reisil olles. 32GB sisemälu, 7,1 MB foto, kvaliteetne lainurkobjektiiviga Sony G-optika.

Exmor R CMOS Sensor AVCHD ZEISS

Saadaval uued kinkekaardid!

www.sonycenter.ee

Sony Center Kristiine
Endla 45, Tallinn
tel +372 66 505 66
E-P 10.00-21.00
sckristiine@miterassa.ee

Sony Center Solaris
Estonia pst. 9, Tallinn
tel +372 66 313 66
E-P 10.00-21.00
scsolaris@miterassa.ee

Sony Center Tasku
Turu 2, Tartu
tel +372 73 055 30
E-L 10-21.00 P 10-18.00
scfasku@miterassa.ee

EESTI TOP 10

Mai 2011

- 1 Assassin's Creed: Brotherhood
- 2 Brink
- 3 Mortal Kombat
- 4 Call of Duty: Black Ops
- 5 Gran Turismo 5
- 6 Portal 2
- 7 Operation Flashpoint: Red River
- 8 Killzone 3
- 9 Homefront
- 10 Bulletstorm

Arvake ära, millisest filmist on selle „Need For Speedi“ tegemisel inspiratsiooni ammutatud?

Pöörane kihutamine

„Need for Speedi“ sari ei pais- ta kuidagi peatuvat, sest 15. no- vembril ilmub juba uus kihuta- mine, alapealkirjaga „The Run“.

Mängu valmistajaks on EA Black Box, kellel kogemust nii kiidetud kui ka vihatud NFSide tegemisel küll ja küll. Selles sar- jas juba 18. mäng „The Run“

peaks siiski olema piisavalt eri- nev eelkäijatest, et ikka veel ki- hutamissoohtu huviläve üle- tada.

DICEi Frostbite 2 mooto- ril jooksva (esimene mittetulis- tamine, mis sellel mootoril põ- hineb, varem on sellega tehtud näiteks „Battlefield: Bad Com-

pany 2“) mängu eesmärk on ki- hutada San Franciscost New Yorki, mis tähendab, et sõide- takse nii kitsastel linnatänavatel kui ka lõpututel maanteedel, po- litseiautod vihaselt sabas.

Mäng jõuab, nagu viimasel ajal NFSid ikka, kõikidele olulise- matele platvormidele.

ÜHE LAUSEGA

„CALL OF DUTY: MODERN WARFARE 3“ võib kuulujuttu- de põhjal müügivalmis olla 8. novembril.

„CALL OF JUAREZ: THE CAR- TEL“ jõuab poodidesse 28. juunil, sõda USA-Mehhiko pii- ril võib alata.

HIILIMISMÄRUL „HITMAN: ABSOLUTION“ saabub järg- misel aastal, tõenäoliselt koos samanimelise filmiga.

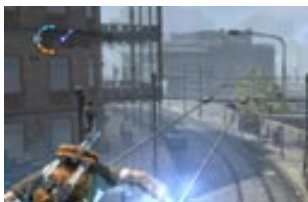
„ALAN WAKE'1“ kõhedad seiklused jätkuvad juba sel sü- gisel.

„ASSASSIN'S CREED'1“ sar- jal läheb üle mõistuse hästi – novembris jätkuvad Ezio seik- lused hiilimisparuurimärulis, alapealkirjaga „Revelations“.

„MASS EFFECT 3“ lükkub kü- lajuttude põhjal 2012. aas- tasse.

KALENDER

Kui jaanipäeval nagu tavaliselt vihma sajab, siis ...

08 inFamous 2
Elektriline superkangelane Cole MacGrath, kes suutis oma laheda avatud maailma märuli- ga võistelda isegi „GTA IV-ga“, on tagasi! Kusjuures nüüd saab missioone ka ise luua ning enda tehtud seiklusi teistega jagada.

10 Red Faction: Armageddon
Kolmanda isiku vaates uus „Red Faction“ erineb eelkäijast – enam ei mässa vihased kaevurid totalitaarse võimu vastu, vaid avatud maailma madinas tuleb sõdida veidrate elukatega.

10 Duke Nukem Forever
„Enne kui ise mänginud ei ole, ei usu ma, et „Duke Nukem Forever“ olemas on!“ See on le- vinud lause, mida peitust män- giva matšo-FPSi kohta kõige enam kuuleb. No äkki see nüüd ikka lõpuks ilmub, eks?

14 Child of Eden
Kinect on pärast väljatu- lekut soiku vajunud, kuid suvi peaks selle juhtimissüsteemi taas aktuaalseks muutma. Muu- sika- ja tulistamismäng „Child of Eden“ peaks olema üks mängu- dest, millest loodetakse palju.

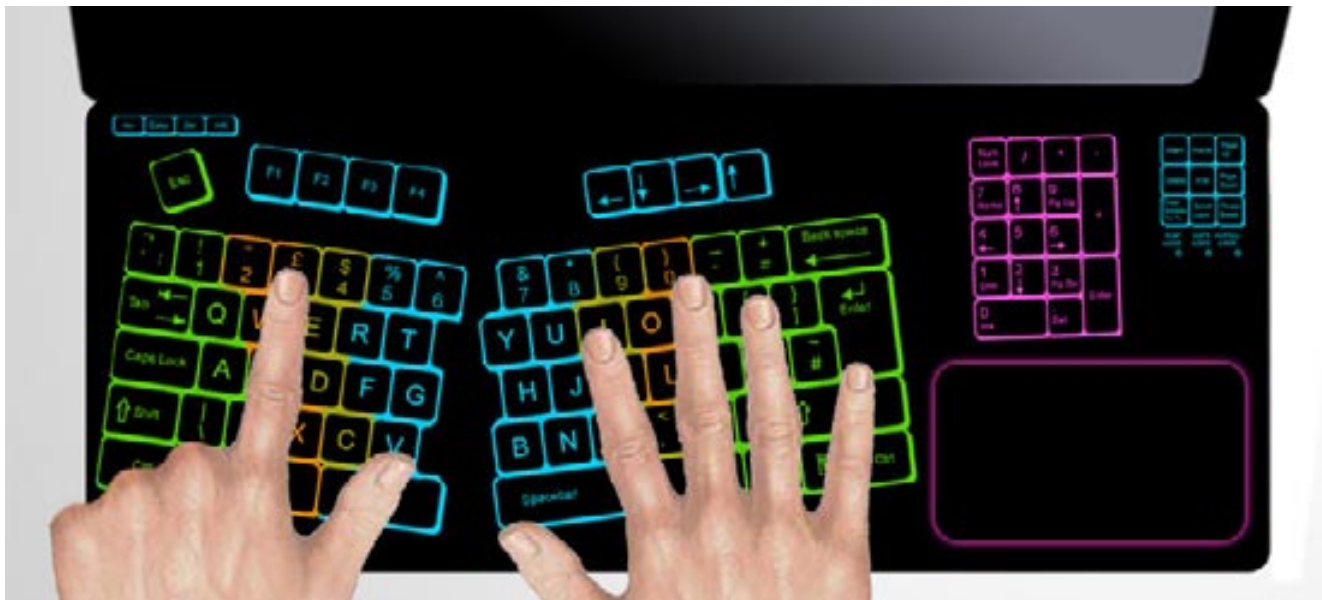
ÜLE 1000 ERINEVA AUDIO-VIDEO, ARVUTIVÕRGU- JA ARVUTIKAABLI OTSE LAOST

 YEInternational
FINLAND ESTONIA LATVIA LITHUANIA RUSSIA

TALLINN: Sõpruse pst 259
E-R 9.00 - 18.00; Tel +372 6 593 612

TARTU: Kivi 23
E-R 8.30 - 17.00; Tel +372 7 409 380

E-pood:
www.yeint.ee

Lõbusad klaviatuurid

Oleme varem rääkinud erinevatest toredatest klaviatuuridest, millel näiteks on iga klahvi all LED-tuluke, pisike ekraan, millega saab funktsioone muuta või sootuks tasapinnalisest klaasist klaviatuurist. Nüüd aga midagi teistsugust.

Fujitsu 2011. aasta disainiauhinna võitis soomlanna Laura Lahti kontseptsioon Keyless LifeBook, kus klaviatuuri asemel on lihtsalt puuetundlik ekraan. Ekraanile saad ise valida sobiva klaviatuurilaotuse sobivates värvides või üldse kogu klavia-

tuuri ise välja mõelda ja üles joonistada. Klahvid pole enam staatilised, vaid võimalik on ise luua ergonomilisi ja just endale sobivas kohas asuvaid klahve. Meile see meeldib, jääb üle ainult oodata, et seda saab varsti ka reaalselt poest osta.

LG klaviatuuriga Android

LG-l polegi viimasel ajal ühtegi head klaviatuuritelefoni välja tulnud, kuid nüüd on asi muutunud.

LG Genesis on lahtikäiva klaviatuuriga telefon, millel on kaks puuetundlikku ekraani: 3,5tolline väljas ja 3,2tolline siseküljel, mõlemad eraldusvõimega 480 x 800 pikslit.

Kogu seda pidu veab 1 GHz Qualcommi Snapdragon protsessor. Androidi versioon on 2.2, aga oleks aeg 2.3 peale mõelda.

Eeskujulik tahvel

MSI toob välja enda WindPad'i sarja, mida esindab siin 110 W, mille 10,1tollise IPS-paneeliga ekraani eraldusvõime on 1280 x 800 pikslit, seadme sisse on peidetud tuluus AMD C-50 protsessor. Esinduslik on seade ka iga teise nurga alt, näiteks graafika eest hoolitseb Radeon HD 6250, andmed pesitsevad 32 GB SSD-kettal ja mälu on 2 GB. Ühendustest on olemas kõik alates Bluetooth 3.0-st GPSi, HDMI ja WiFi-ni välja.

UUDIS! Täpitähed .ee domeenis

... õnnelik.ee värske.ee müstika.ee jää.ee töömees.ee mõisad.ee päev.ee härra.ee ...

Kiirusta, kes ees see mees →

veebimajutus.ee

Elkdata Veebimajutus
Rohkem kui 12 aastat kogemust

Ilma prillideta 3D

3D kogub aina enam populaarsust, kuigi spetsiaalsed prillid vastavate efektide vaatamiseks võib ära unustada. Nüüd on isegi selline Jaapani firma nagu Nissho valmis teinud 3D-teleri, mida saab vaadata ... täiesti niisama.

BDL5231-3D2R on 52tolline Full HD teler 60 Hz pildivärskenduskiiruse, 2000 : 1 kontrastsuse, 8 ms reageerimisaja ja 700 cd/m² heledusega. Hind on muidugi ülemeelikult kõrge, ligi 15 000 eurot. Oluline on aga see, et prillivaba 3D-tehnoloogia areneb jõudsalt edasi.

ChromeOS lauaarvuti

Nagu hästi teada, on Google'i operatsioonisüsteem Chrome OS tehtud spetsiaalselt sülearvutitele, täpsemalt isegi minisülearvutitele. Aga miks mitte paigaldada seda ka lauaarvutitele?

Xi3 Corporation teatas, et neil valmib peagi esimene Chrome OS-iga lauaarvuti - ChromiumPC modulaararvuti. Modulaararvuti tähendab lihtsalt öeldes seda, et selle komponente on eriti mugav vahetada. ChromiumPC koosneb kolmest moodulist, mille pesitsevad vastavalt protsessor ja mälu; suhtluspordid; graafika ja toitekomponendid. Mis aga täpselt need komponendid on, seda pole veel täpselt välja öeldud. Ega ka seadme hinda.

AASTA RALLIMÄNG

DIRT3

UUS MÄNG!
ILMUB 24. MAI 2011

codemasters

XBOX 360

Games for Windows

PS3

Kaasahaarav
action-rollimäng

DUNGEON SIEGE III

UUS MÄNG!
ILMUB 17. JUULIAN

SQUARE ENIX

XBOX 360

Games for Windows

PS3

Videomängude ametlik maaletooja

GAMESTAR
LET THE GAMES BEGIN!

ALATI PARIM MÄNGUDE VALIK

Külasta ka meie veebipoodi:
www.gamestar.ee

INIMESED

KEYWORDS

artist

photographer

programmer

ORIGIN

Turu 17, Tartu, Tartu

MEMOPOL II

MEMOPOL IS A MACHINE THAT COLLECTS DATA ABOUT YOU FROM GOVERNMENTAL DATABASES AND INTERNET. BEFORE USING THIS MACHINE, YOU MUST ACCEPT THE FOLLOWING TERMS.

1. I CONSENT DOCUMENT BELONGS TO YOU
2. YOUR PIN CODE WILL NOT BE SAVED
3. MACHINE WILL NOT REQUEST UNDER YOUR IDENTIFY
4. ALL PERSONAL DATA BESIDES YOUR NAME AND PASSPORT WILL BE SAVED

DEPTH OF DATA
ESTONIAN ID-CARD + PIN1 ★★★★★
E-PASSPORT ★★
PASSPORT

DEMO IS RUNNING:
PRESS
BUTTON TO PAUSE

MEMOPOL ON MAASIN, MIS KOGUB SINU KIDTEA SUGU KOLMEST ANDMEBAASIDEST NING KUMMISTE SUUSTADES OMA DOKUMENTI KÄSITLUS. LUBATUD JÄRGMISTE TÄHTSUSLUGU.

1. SUUSTATUD DOKUMENTI KÄSITLUS KÄSITLUS
2. SINU PIN-KOODI EI SALVESTATA
3. MAASIN KÄSITLUS SINU NIMEL INTERNETI, ENEKOL
4. LÄTUD KÄSITLUS SINU NIMEL KÄSITLUS JA ID-KAARDI

INFOKANT
★★★★★ EESTI ID-KAART + PIN1
★★ E-PASS
★ PASSID JA ID-KAARDI

Kunstnik X-tee

Timo Toots pani KUMUs püsti avameelse masina, mis ütleb näitusekülastajale esimesel kohtumisel tema surmadaatumi, sissesöödud retseptravimid, eelmise aasta sissetuleku ja palju muud. Masina nimi on Memopol ja ta teab sinu kohta rohkem, kui sulle meeldiks.

Timo, miks sa sellise kurja masina ehitasid?

Esimene initsiatiiv tuli ID-kaardi spetsiifikast Eestis, sellest, et meil selline asi on ja et ta on nii populaarne ja promotud. X-tee ühendatud andmebaasid oli esmane käivitaja.

Mis on Memopoli eesmärk?

Teadvustamine ja teavitamine. Võib-olla ka hirmutamine. Masina suurus ja visuaalne jõud on kõik mõeldud selleks, et panna info mingisse teise konteksti, mis võiks inimeses tekitada emotsiooni. Võib-olla ka negatiivset emotsiooni. Samuti kutsuda esile kriitikat masina enda suhtes.

Kuidas masin töötab?

Masina kasutamiseks on vajalik dokument: Eesti ID-kaart koos PIN-koodiga või muu riigi pass või isikutunnistus. Masin teeb ülejäänud töö. Võtab inimese andmed ja pildi ja teeb internetis otsinguid. Google'is, Facebookis, Kultuurkapitali lehel, Äriregistris jne. Eestlastel veel ka Riigiportaalil. Põhimõtteliselt surfab internetis. Lihtsustatult võib sellest mõelda nagu hiiglasuurest veebibrauserist eelsätestatud lehtedega, millel on ka eelsätestatud visuaal.

Selline Hollywoodi veebibrauser, mida kasutavad CIA agendid?

Ma arvan, et see on selline masin, millest 1970ndate CIA ja KGB agendid unistasid. Ta näeb veidike vanaaegne välja küll. Arvatavasti tänapäeval kasutavad spioonid tavalisi koduarvuteid, mida meiegi kasutame. Just oli artikkel sellest, kuidas Facebook oma infokogumiga teeb ise palju tööd CIA eest ära.

Millistest allikatest su masin ikkagi andmed kätte saab? Mõn ütles ta ka mu surmakuupäeva ära.

Masin tegelikult kombineerib internetist informatsiooni statistiliste andmetega. Seal on taga näiteks ÜRO andmebaas keskmistest eluigadest riikide, sugude ja sünniaegade kaupa. Samuti ka muud arvutused - näiteks milline on sinu sünniriigi miinimumpalk. Eesti puhul näitab ta ka

MINI-CV

Timo Toots

vanus: 28

haridus: Tartu Ülikool (informaatika, lõpetamata), Eesti Kunstiakadeemia (fotograafia)

töö: vabakutseline kunstnik, veebiarendaja ja fotograaf

hobid: teejoomine

koduleht: www.timo.ee

reaalset palka, mis on arvatud makstud maksude põhjal. Samamoodi, kas sünniriigis on sõjaväes käimine kohustuslik või mitte. Või kas sa oled tagaotsitav.

Kui suur on tõenäosus, et inimene paneb ID-kaardi sinu masinasse ja saab enda kohta midagi uut teada?

Midagi uut võib-olla mitte, aga uus võib olla teadmine, mida tema kohta teatakse.

Millised olid väljakutsed? Võib arvata, et enamik andmebaase pole loodud sinu masina soove arvesse võttes?

Tegelikult on arvestanud küll. Sel viisil, et on piiranud ligipääsu sellistele masinatele. Näiteks Facebooki kasutustingimustega ei ole õigust selliseid päringuid teha. Kuna see masin teeb isiku enda kohta päringuid, siis ei näe ma eetilist probleemi selles, et masin läheb mööda teatud piirangutest. Aga selliste kaitsete korraldamine on arusaadav, sest Memopoliga samalaadset andmekogumist kasutavad ka reklaamimüüjad teistel eesmärkidel.

Mitu tundi programmeerimist Memopoli sünniks kulus?

Tegelikult on selle programmeerinud kolm inimest ja intensiivset tööd on teh-

tud kaks-kolm kuud. Lisaks töö, mis sai esimese versiooni jaoks tehtud. Selle installatsiooni tegemine sarnanes riigi mängimisega. Pead looma suhted kõikide riikidega ja proovima aru saada erinevatest dokumentivormidest ja -formaatidest, millest riigid ei ole kinni pidanud. Näiteks kui mõnel ID-kaardil on tüübiks märgitud „ID“, siis Poola omal ainult „i“. Muidugi ka see passiskanner ei ole kõige tavalisem riistvara, mida esimesest ettejuhtuvast arvutisalongist osta saab.

Kui paljude riikidega sinu passikontroll hakkama saab?

Paberite järgi peaks ta hakkama saama kõikide riikidega välja arvatud Tšibet, kelle passid on käsitsi kirjutatud. Seda lubas firma, kes tootis passiskanneri. Aga seal on mitmeid erandeid olnud.

Riigi infosüsteemide juurde pole sind värvata püütud? Oled ju nende tarkvara päris põhjalikult uurinud?

Ma olen kuulnud, et nad on otsinud visuaalselt efektselt lahendust oma X-tee promomiseks. Aga ma ei ole kindel, et Memopol just neile väga meeldiks.

Millest Memopol koosneb, mis teda ringi veab?

Seal on kaks laiemat komponenti. Üks on visuaalne pool, animatsioon, kuidas infot presenteeritakse, ja teine andmekogumispool koos dokumentide lugemisega. Ajuks on üks server, mille küljes on kolm videoprojektorit. Lisaks on ID-kaardi lugeja, passiskanner ja muud vidinad.

Sinu töödes on tajutav ohutunne. Tundub, nagu tahaksid inimesi millegi eest hoiatada?

Kuna tehnikamaailm areneb pöörase kiirusega, siis ma arvan, et inimeste arusaamine tuleb alles hiljem järele. Kunstil on alati olnud funktsioon näidata asju teises valguses. Kui sa paned valguse teise külje peale, võimaldab tekkiv vari objektist uue pildi luua, et saada aru selle olemusest. Ka tehnoloogiamaaailmas peab maailma lahtiharutamiseks tegelema.

JOHANNES TRALLA

See on selline masin, millest KGB ja CIA agendid 1970ndate aastate paiku unistasid. Ta näeb veidi vanaaegne väljagi

Skype ja Eurovision

Skype, tundub, oleks juba nagu pisikene osa igast eestlasest. Kui aga möödunud kuul Microsoft Skype'i ära ostis, leidis välismaal avaldatud selleteemalistes artiklites haruharva viiteid Eestile.

Isegi Microsofti ametlikus pressiteates polnud meie kohta sõnagi. Küll aga mainiti seal Skype'i asukohana Luksemburgi. Tõsi küll, firma juriidiliselt selles kääbusriigis asubki, sealse maksupoliitika tõttu.

Küll aga ütles Microsofti boss Steve Ballmer, et Skype on fenomenaalne teenus, mida armastavad miljonid inimesed üle maailma, ja tõttas paar päeva hiljem ise siia oma uusi valdusi üle vaatama. Lisaks tõi ta sõnumeid, et Skype'i arendus jääb vähemalt praegu Tallinna ja ülejäänud Microsoftist eraldi.

Oleks võinud ju minna palju hullemini, Skype'i peale ihusid hammast kuuldavasti mitmed teisedki suurfirmad eesotsas Google'iga. See on ka tõenäoliselt põhjus, miks Microsoft ise Skype'ile käpa peale pani, isegi kui neil pole veel selget visiooni, mida sellega edasi teha. Vähemalt ei tee siis ükski konkurent sellega midagi.

Kui Skype oleks läinud Androidi või mustade kampsunite kätte, oleks Microsoft maha jäänud

Kui Skype oleks jõudnud Androidi operatsioonisüsteemi või Apple'i mustade kampsunite kätte, oleks Microsoft enda Windows Phone'i platvormiga veel ühe sammu võrra konkurentidest maha jäänud.

Pärast hiljutist Microsofti ja Nokia diili peaks meil hea meel olema selle üle, et tõenäoliselt saavad põhjanaabrite riistvaraga telefonid nüüd tänu siin arendatud tarkvarale paremaks ja konkurentsivõimelisemaks.

Veel lubati Microsofti pressiteates, et Skype integreeritakse peale Windows Phone'i ka Xbox 360 ja Kinectiga ning muude Windowsil põhinevate seadmetega, mis peaks Skype'i niigi mitmesajamiljonilist kasutajaskonda veelgi suurendama. Samas, ostja peab siiski kuidagi hakkama oma kulutusi tasa tegema, seega peaks reklaamide jõudmine Skype'i olema ainult aja küsimus.

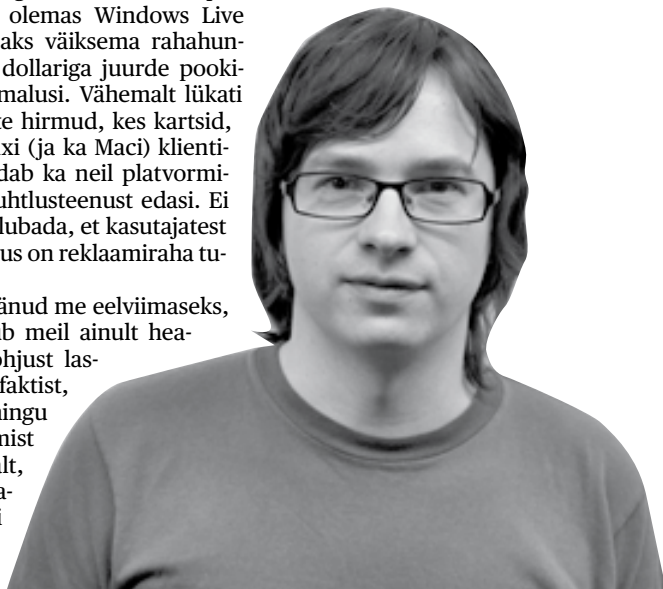
Lisaks tundub mulle, et näiteks Apple või Google oleks Skype'i viimasedki töökohad siit kokku kraapinud ja viinud oma otsatutesse tehnoparkidesse. Vähemalt praegu tähendavad Microsofti välja öeldud plaanid hoopis hulka lisaarendustööd, mistõttu peaksid eeldatavasti siia ka uued töökohad tekkima.

Kõlab uhkelt, kuid segadust on endiselt palju. On ju Microsoftil olemas Windows Live Messenger, millele saaks väiksema rahahunniku kui 8,5 miljardi dollariga juurde pookida skaibilikumaid võimalusi. Vähemalt lükati ümber pingviinimeeste hirmud, kes kartsid, mis saab Skype'i Linuxi (ja ka Maci) klientidest - Microsoft arendab ka neil platvormidel maailmakuulsat suhtlusteenust edasi. Ei saanud ju nad endale lubada, et kasutajatest ilma jääksid, kui mängus on reklaamiraha tulevikus.

Skype'i ostuga ei jäänud me eelviimaseks, selle tehingu üle tasub meil ainult heameelt tunda. Pole põhjust lasta end morjendada faktist, et Eesti selle suurtehingu varju jäi. Mis lõi keskmist eestlast sama valusalt, nagu meie mainimata jätmise Eurovisioni punktide lugemisel.

Martin Mets

toimetaja

KUU PLUSSID

Android Market Eestile lahti

Vaevalt jõudsim eelmises numbris kurta, et Eestis ei saa osta tasuta Androidi rakendusi, kui juba tehtigi Market Eesti jaoks lahti. Puhas [digi] töövõit! Ärge arva-ke, et see oli juhus.

Õiglane karistus

Hiina üleriikliku tseenseriva tulemüüri autor, Pekingi ülikooli professor dr. Fang Binxing jäi tudengite meelevalduse kätte ja teda loobiti mädamunade ja kingadega. Mõni neist tabas ka. Asja eest sai.

Duke Nukem tuleb siiski

Kuu lõpus teatasid 2K Games ja Gearbox, et „Duke Nukem Foreveri” plaatide matriits on juba tehasesse saadetud ja nüüd on ikka päris kindel, et „Duke Nukem Forever” siiski ilmub.

TSITAADID

„Mõnedel firmadel võtab see aega terve kuu ja te ütlete meile, et me ei reageerinud piisavalt kiiresti?”

Nii pahandas Sony tegevjuht **Howard Stringer** vastuseks kriitikale, et miks Sonyl kulub PlayStation Networki 100 miljoni kliendi andmete vargusest teavitamiseks mitu nädalat. Teistel läheb ju veel kauem, järelikult võib muneda.

„Jätke Internet rahule!”

Sellise sõnumi saatis aktivist **Nadine Wahab** Prantsusmaal toimival e-G8 tippkohtumisel osalevatele riigijuhitidele ja IT-tegelastele, kes tulid kokku selleks, et arutada plaane Interneti kontrollimehhanismide väljatöötamiseks.

Tahvlid hiilivad kodudesse

Sven Vahar
toimetaja

Sain nädala eest kokku hea tuttavaga, kellega tegime muu hulgas juttu ka tahvelarvutitest, täpsemalt iPadist. Ta tunnistas, et ega ta päris hästi pole aru saanud, mida tahvelarvutiiga kodus teha. Sülearvuti mul ju on, ütles ta. Mina, kes ma endale iPadi mõne kuu eest ostsin, muigasin. Mina ka ei saanud aru enne, kui ma selle endale ostsin, ütlesin. Proovi järele, soovitasin. Parasjagu juhtuski nii, et tal

oli võimalus võtta mõneks ajaks enda kätte iPad 2.

Eile kohtusin temaga taas ja küsisin, et kuidas tal oma laenatud iPadi läheb. See on uskumatu, ütles ta, aga vähem kui nädala ajaga on iPad asendanud umbes 80% sülearvutikasutusest. Geniaalne asi see tahvelarvuti, ütles ta.

Ma olen temaga nõus. Ka minu arvutikasutus on tahvelarvuti muutnud. Igapäevaste uudiste lugemine lauaarvuti taga küürutades või sülearvuti süles põlvedel balansseerides tundub täiesti barbaarsena. Milleks, kui mul on olemas tahvlিকে, mida ma saan mugavalt kätte võtta ja sellega toas ringi liikuda, olemata aheldatud laua või tooli külge?

Nii tahvelarvutid meie elu muudavad. Võib-olla müün varsti oma lauaarvuti maha.

SSD valu ja vaev
[digi] peatoimetajal Henrikul surid kuu aja jooksul kätte ära kaks tuttuut megakiiret SSD-kestast. Vilets partii või märk SSD ebausaldusväärsusest? Henrik on väga õnnetu. Juurdlust toimetavad asjatundjad.

TAGASISIDE

Mida arvatakse sellest, et e-raamatute müük ületas USA-s paberraamatute müügi?

+ E-raamat on teretulnud, kuid paber ei kao kuhugi

Ajaloolane ja toimetaja Marek Tamm avaldas Varraku kirjastuse blogis arvamust, et e-raamat ja paberraamat on liiga erinevad nähtused selleks, et üks teist lõplikult välja saaks süüa. E-raamatu eelisteks on kahtlemata ruumisäästlikkus, otsinguvõimalus ja keskkonnahoid, kui puud paberiks tegemata jäetakse. Paberraamatu eelistena toob Tamm välja raamatute esteetilise ja sotsiaalse funktsiooni, mida e-raamat mitte kunagi asendada ei hakka.

+ Inimesed on hakanud rohkem lugema

Seda, et e-lugeri ostmise on pannud nad rohkem lugema, on tunnistanud päris mitmed e-lugeri omanikud. Ameerika kirjutajate ühendus toob välja huvitava fakti, et äsjailmunud e-raamatu läbi lugenud inimesed, kellele raamat meeldis, ostavad sageli liiksaks ka sama autori vanemaid teoseid, kuna e-raamatute ostmise ja tarnimine on niivõrd lihtne, kiire ja valutult protsess.

— See on eksitav info

Nii arvavad mitmed raamatuüri tegevad olevad inimesed. Penguini juht David Shanks ütleb, et ainult Amazoni müügi pealt säärase julge väite esitamine ei ole õige, sest on veel sadu ja tuhandeid kohti, mis müüvad ainult paberraamatuid ja mitte ühtegi e-raamatut, näiteks supermarketid ja lennujaamade müügi kohad.

— E-raamat on tagurlik nähtus

Indrek Hargla, eesti kirjanik, kelle raamat „Apteeker Melchior ja Oleviste mõistatus” on samuti saadaval e-raamatuna, on seisukohal, et e-raamat ja selle turustamine praegusel kujul on tagurlik nähtus. Seda sellepärast, et suur hulk tulu läheb kõrvalistele isikutele, samas kui paberraamatu tootmisel on kõik kulud ja kõik töö reaalne ja käegakatsutav. Sellest hoolimata leiab Hargla, et e-raamat võiks olla paberraamatuga kaasa antud ning paberraamatu tiraaži lõppemisel võiks e-raamatut lausa tasuta jagada.

KUU MIINUSED

— Internet kammitsaisse

Prantsusmaal said kokku G-8 riikide riigi- ja IT-tegelased eesmärgiga arutada interneti muutmist „ohutuks ja kultuurseks”. Paljude arvates on see oht, et valitsused üritavad interneti allutada.

— Reklaamidega e-lugeri

Amazon hakkas müüma sellist Kindle'i mudelit, mis näitab avakval reklaame. Kui sa lased end reklaamiga spämmida, saad sa Kindle'i osta odavamalt, 139 dollari asemel 114 dollariga.

Naisteportaalid, võistelge!

Kas tahaksid tööajast kusa-
gil teiste naistega jutustada,
aga tööandja ei luba MSNi ins-
tallida? Vaatasime üle, milline
naisteportaal võiks raskel ajal
sõbrannasid asendada.

Portaal	Buduaar	Femme	Naistemaailm
Millega tegu?	Avaleht annab ülevaate seltskonna-, moe- ja terviseuudistest. Sõna saab sekka öelda kommentaariumis või foorumites, kodus ebavajalikuks osutunuga saab kaubelda B-turul. Kommenteerida ja äritseda saavad ainult registreeritud kasutajad.	Valdavalt artiklitest koosnev portaal, kus räägitakse kõigest alates juuksehooldusest ning lõpetades elu mõttega. Ilmuvad persoonilood, uudised nii kodu- kui ka välismaalt. Foorum on väike ja väheaktiivne. Olemas on e-pood, aga kasutajad sinna kauplemas ei pääse. Registreeruda saab, aga see ei anna midagi juurde.	Artiklitele ja foorumitele üles ehitatud väga mahukas ja laiahaardeline portaal. Räägitakse kõigest, alates ilust ja lõpetades rahaga. Foorumis peidab ennast ka kauplemise alafoorum, aga see on üsna märkamatu. Registreeruda saab, kuid see ei muuda portaali kasutamises midagi.
Seisukoht	Väga mitmekesine, samas kompaktna portaal, kus olemas kõik ajaviiteks vajalik. Kasutajaid kaasatakse testima uusi ilutooteid. Ebameeldiv on, et kasutajad saavad ise oma kommentaare kustutada, mistõttu arutelud muutuvad kohati arusaamatuks.	Tegu ei ole iganaiseportaaliga, sobib pigem naisele, kes otsib sooliidset kohta, kus lugeda naistele suunatud uudiseid, ja võimalust teistega mõtteid vahetada. Paraku kipub seetõttu kohati ka veidi igavaks muutuma.	Registreerumine ei taha kuidagi õnnestuda. Portaal on veidi liiga suur ja natuke kohmakalt kujundatud, et sellest täit ülevaadet saada. Kommenteerida saab anonüümselt, mistõttu oma sõnade eest eriti ei vastutata. Mee- nutab päevalehtede <i>online</i> -väljaandeid, ei ole omanäoline.
Address	www.buduaar.ee	www.femme.ee	www.naistemaailm.ee
Hinne kokku	★★★★★	★★★★☆	★★★☆☆

Lomokaamera tuleb tagasi!

Vana kooli lomokaameratest on saamas sama suur hitt kui iidsetest vinüülplaatidest. Unenäoliste ja ettearvamatute piltide vorpimiseks on valminud Lomo LC-Wide kaamera, millega sobib kasutada põhimõtteliselt igasugust 35 mm filmi.

LC-Wide on mitmiksääri funktsiooniga ja lubab *close-up*-võtmeid teha suisa 40 cm kauguselt.

Tahad osta midagi odavat kal-
li raha eest? Vali Lomo!

Korgitseriaga akutrell

Ajad, mil naised head tööriista hinnata ei osanud, on ammu möödas. Nii võib Boschi uus leiutus, korgitseri- ga akutrell IXO Vino, nii mõnelegi veinisõbrast õrnema soo esindajale palju rõõmu pakkuda, sest sama hästi, kui see veinipudeleid avab, krubib trell kokku mööbli- tükke. Pealegi on see varustatud LED-tulega, et hämaras veinikeld- ris ikka pudelikaela üles leiaksid. Nüüd ootame taignasegamisfunk- tsiooniga trelli! Maksab Amazonis umbes 40 eurot.

MacBook Pro ja vana hea raadioaparaat

Seekord räägib ajakirjanik Elis Aunaste, millised tehnikavidinad tema igapäevaellu kuuluvad ja milliseid üllatusi nii mõngi neist pakkunud on.

1

Minu armas usin MacBook Pro

Sama kiindumust täheldan ka oma lapse puhul, kes andunult laadimisjuhtme otsa lutsib, avastab arvuti minu hämminguks vaid ühe liigutusega üha uusi seni tundmata funktsioone ja vahel seda justkui juhuslikult iPadiks murda plaanib.

2

Canon EOS 350D

On juba aastaid koos minuga kõikjale jõudnud. Pildistanud ühtviisi nurisemata üles nii slummid kui beebipepud, seisib kaamera paar aastat tagasi uue väljakutse ees – kord murul päikest võttes kolisid kaamerasse kaks kärbest. Raputasin, nuputasin, aga ei midagi, kärbsed askeldasid nii mis hirmus, alati kui pildiotsijas vaatasin. Lõpuks heitsid nad küll hinge, aga tugevama raputuse järel juhtub senimaani, et üks vendadest kärbestest taas pildiotsijas muumiana lehvib.

3

HTC Legend

Rohkem kui aasta tagasi andsin oma aju nutitelefoni hoolde. Ja siis jõudis minuni suure šokina arusaam, et nutitelefoni polegi vana hea Nokia, mis peab vastu mitu päeva, ja et kinnastes käega selle Androidi peal kõnedele vastata ei saagi. Tõeline masendus tekkis aga siis, kui sõber laadis salaja telefoni „Angry Birdsi” mängu ja ma mõistsin, miks TEGELIKULT nutitelefoniid „vajalikud” on. Kulus vist terve kuu, kuni saime mõlemad mehega mängitud kõik tasemed ja ma mahavitsatud aja tõttu kibedaid pisaraid valades mängu kiirelt kustutasin.

4

iPod

Ühtviisi mõnus kaaslane nii bussisõidu ajal mõne lemmikuma „Ööülikooli” taaskuulamiseks, lapse pikale veniva uinumise ajal sõnamängude mängimiseks kui ka hommikuti voodist väljumata kirjakasti ülevaatamiseks.

5

Raadio

Jah, just see Edisoni-aegne uudistoode on minu kodu senimaani au sees. Kuulan väga valikuliselt, et seda suurema naudinguga erinevaid saateid ja kontserte. Raadio tundub kuidagi nii armas oma kosmoseajastuelses süütuses.

KÖÖK

Ehk üks täidisega burgerikotlet?

Kuna grillihooaeg alles algab, siis ei, sellest teemast ei saa veel üle. Kui eelmises numbris mainitud *roadtrip*-grill muretsetud sai, siis nüüd on aeg täidetud burgerikotleti pressi käes. Selleks tuleb vaid kotletitainas mõlemale pressipoolle laiali ajada, korra kokku vajutada, et tekiks süvend täidise jaoks, kotlet täita ning press uuesti kokku vajutada. Nii valmibki see juustu-jalapenotäidisega kotlet, millest sa ammu unistanud oled! Saadaval tootja kodulehel, www.williams-sonoma.com, 12 euroga.

Südamearstide liit soovib.

Klassikaline Ameerika burger

VAJA LÄHEB:

- 1 sibul
- 500 g veisehakkliha
- 4 sl hakitud peterselli
- 1 sl õli
- 4 hamburgerikuklit
- 2 sl Ameerika sinepit
- 2 sl majoneesi
- ribadeks lõigatud jääsalatit
- 2 viilutatud tomatit
- 4 viilutatud marineeritud kurki

VALMISTAMINE:

Lõika sibul pooleks. Haki üks sibulapoolik peenelt, teine lõika õhukesteks viiludeks. Sega hakkliha, petersell ja hakitud sibul. Vormi neljaks burgerikotletiks. Kuumuta pannil õli. Pane kotletid pannile ning prae 5 minutit mõlemalt poolt. Soojenda kuklid. Määri alumisele kuklipoolle sinepit ja majoneesi. Tõsta peale jääsalat, tomati- ja kurgiviilud. Aseta peale praetud kotlet ning kata teise kuklipoollega.

Samsungi lennukitiib

Kui Samsungi aasta alguses Las Vegasess messil CES2011 uue sülearvutiseeria Sense S9 välja kuulutas, oldi seda taas varmad MacBook Air' killer'iks kutsuma.

Vaatamata pidevatele katsetele pole Apple'i üliõhukesele disainiimele juba pikka aega kellelgi midagi vastu panna olnud - kuni Samsungi arvuti paelus nii kriitikute kui ka kasutajate tähelepanu.

Maikuust alates on arvuti saadaval ka Eestis ja mul oli võimalus seda põhjalikumalt uurida. Siin tõesti on, mida vaadata. Üleni duralumiiniumist korpus on kerge (arvuti kaalub koos kuueelemendilise akuga vaid 1,35 kg) ning vaid 16 mm paks. Rihvelpinnaga must kaas ei jäta tavapä-

kui enamikul lauakuvaritelgi pakkuda on. Ka vaatenurgad on just sülearvuti kohta ideaalsed: 160° nii horisontaalselt kui vertikaalselt. Heli üle ei saa samuti kurta, sest Samsung on nii kompaktsesse korpusesse mahutanud 2 x 1,5 W SRS 3D Premium Soundi toega kõlarid. Veebikaamera on 1,3 megapiksline. Kokkuvõttes ideaalne multimeediaarvuti.

Mängib ka Full HD filme

Arvuti südameks on selle aasta esimeses kvartalis ilmavalgust näinud Inteli 32 nm Sandy Bridge arhitektuuriga Core i5-2537M. Taksagedust on 1,4 GHz, ent vajadusel oskab ta ennast ise turborežiimil üles kellata kuni 2,3 GHz-ni. Protsessoril on 3 MB Intel Smart Cache ja tema integreeritud graafikaprotsessoriks on Intel HD 3000 GT2 taksagedusega 350-900 MHz (taas oskab protsessor vajaduse puudumisel enda kella maha keerata). Silmapaistev on selle protsessori ülimald energiajõud: maksimaalne TDP on vaid 17 W. Mälu on 4 GB DDR3-1333, mis on kaasajal sülearvutitele piisav kogus. Kõvaketast me aga enam ei leia - selle asemel on 128 GB mahuga väikmäluketask SSD, mis teeb masina stardi, sulgemise, unest ärkamise ja töö ülimalt kiireks. Pluss vaikus ning madalam energiatarve.

Eraldi graafikaprotsessorit arvutil pole - kogu graafikatöö eest vastutab CPU-ga samasse ränikristalli mahutatud Inteli uusima põlvkonna GPU, Intel HD 3000 GT2. Kuigi kiireim kõigist varasematest, ei piisa jõudlusest moodsate kiirete 3D-mängude jaoks. Aga selleks pole ka see arvuti suunatud. Mis puutub aga Full HD videoga töötamisse, siis siin pole Intelile vastast ei AMD ega Nvidia leeris. Kui Windows 7-le on paigaldatud Service Pack 1 (SP1), mis toob kaasa toe Inteli CPU multimeediakäsitlusele uusimale tehnoloogiale AVX, siis lendab nii Full HD mahamängimine kui ka selle töötlemine. Üks piisavalt hea test on 11 GB suurune 1080p versioon filmist „Avatar”, pakituna MKV konteinerformingusse. Selle kallal ragistades on enamik sülearvuteid jónksutama hakanud ning miniarvutid suudavad vaid ruudukesi näidata. S9 peal jooksis

Samsung S9 NP900X3A

Müügil: Elion

Hind: 1499 €

Protsessor: Intel Core i5-2537M 1,4 GHz

Mälu: 4GB DDR3-1333

Kõvaketas: 128GB SATA-2 SSD

Graafikakaart: Intel HD 3000 GT2

Ekraan: 13,3 tolli, 1366 x 768 LED

Operatsioonisüsteem: Windows 7 Home

Premium 64-bit

Mõõtmed: 33 x 23 x 1,6 cm

Kaal: 1,35 kg

Lukkudega magnetiliselt fikseeritud kaas avaneb kergelt ja arvutit võib ka ühest nurgast hoides tõsta

raseid rasvaseid näpujälgi ning kroomääris on tehtud selliselt, et küljelt vaadatuduna tundub arvuti voolujooneline kuju nagu lennukitiib. Lukkudega magnetiliselt fikseeritud kaas avaneb kergelt ja lahise ekraaniga masinat võime vabalt ühest nurgast kinni hoides üles tõsta, kartmata paindumist või väändumist, seda isegi ekraaninurgast hoides. Klaviatuur on mõnusa käiguga ja väga hea taustvalgustusega - ideaalne tööks hämaras. Esmakordselt testisin arvutit, millel MultiTouch-puutepaneel nagu parimatel nutitelefonidel.

Näitajad on väga vinged

Ekraan ise on järgmine ime: 13,3tolline SuperBright Plus LED-valgustusega, 1366 x 768 piksli, luminents on 400 nitti, mistõttu saab seda vabalt vaadata ka heledasti valgustatud ruumis ning õues päikese käeski. Kontrastsus 1300 : 1 (ehk dünaamiline kontrastsus 100 000 : 1) on parem

**Uue tehnoloogiaga kuue-
elemendiline aku võimaldab
sellel Samsungi sülearvutil
järjest töötada kuni seitse
tundi. Passmark Battery
Monitor pakkus testiarvuti
tööajaks umbes viis tundi**

film nagu kinos!

Rääkides korduvalt, kuidas nii väikesesse ja kergesse arvutisse on nii palju asju mahutatud, siis ei saa mainimata jätta ka uue tehnoloogiaga kuueelemendilist akut, mis lubab Samsungi andmetel konfiguratsioonist sõltuvalt kuni seitsmetunnist autonoomses režiimis kasutusaega.

Testprogramm Passmark Battery Monitor, mis on üsna kriitiline ja püüab hinnata maksimaalset kasutust, pakkus tööajaks üle viie tunni.

Hind on muidugi kõrge

Laiendusportid asuvad elegantselt kahel pool kinnikäivate luukide taga, nii et suletuna ei irvelda korpuses mingeid auke. Kahes USBst on üks vana 2.0, teine aga ülikiire 4,8 Gbps USB 3.0. Gigabit Etherneti võrgukaabli jaoks on üleminek tavapäraselt RJ-45 pistikult peenele mikropesale, sama kehtib ka HDMI kohta. WiFi toetab standardit 802.11 b/g/n 2 x 2 MIMO. Ka Bluetooth on uusim, kaheksa korda vana kiirem Bluetooth 3.0 (24 MB/s vs. 3 MB/s). Veel on olemas microSD välkmälukaardi pesa. Ainus, mis piirab Samsung S9 laiadesse massidesse minekut, on hind - 1499 € Elioni poes pole just igale mokkamööda, ent sellise arvuti eest pole seda küll palju küsitud.

LÜHIPROOV

Ordi Enduro i530BSSD

Müügil: Ordi

Hind: 899 €

Protsessor: Intel Core i5-2410M
2,7 GHz

Mälu: 4GB DDR3-1066

Kõvaketas: 128GB SATA-2 SSD

Graafikakaart: Nvidia GeForce GT
520M 1GB

Ekraan: 13,3 tolli, 1366 x 768 LED

Operatsioonisüsteem: Windows 7
Home Premium 64-bit

Mõõtmed: 33 x 24 x 2,8 cm

Kaal: 1,9 kg

Kodumaine jõujuurikas

Ordi uusim sülearvuti kannab nime Enduro i530BSSD ja pidavat olema väga, väga hea.

Loomulikult haarasin selle kaasa ja muljed on järgmised. Ka Ordi on liikunud kerguse ja aku pikaealisuse suunas, andmata järele arvuti võimsuses. Gabariitidelt peaaegu nagu Samsung S9, kuigi sentimeeter paksem ja pool kilo raskem. Ekraan on kahjuks ikka „peeglike seina peal”. Arvutit ajab ringi Inteli Sandy Bridge i5-2410 CPU, ent see on kõrgema taktiga ja 35 W energiatarbega. Integreeritud graafika asemel on eraldi 1 GB graafikamälu Nvidia GeForce GT 520M. Ka Ordi kasutab kõvaketta asemel SSD-d, Corsairi SandForce-kontrolleriga 128 GB Force CSSD-F120GB2.

Aku on kaheksaelemendiline ja seetõttu lubab ka Battery Monitor arvutitele ligi kuuetunnist kasutusaega autonoomsel režiimil. Enamikus testides tegi Ordi jõudluses Samsungile ära, vaid mälu kiirust nõudvates rakendustes tuli esile 1333 MHz eelis 1066 MHz ees. Ordi on küll 40% odavam kui Samsung, ent kaotada tuleb dsainis ja viimistluses. Kuigi meeldivam lihtliini arvutitest, on veel valdkondi, milles arenda.

MEIE HINDED

Fantastiline. Uskumatu toode, praktiliselt veatu ning pakub rohkem, kui oleksime osanud oodata.

Tippklass. Väga hea toode, oma klassi tipp ja tõuseb teiste seast kindlalt esile.

Harju keskmine. Plussid kaaluvad miinused üles, kuid samas ei midagi erilist.

Kolmepoiss. Midagi temas nagu on, ent miinused on selgelt rohkem kui plussed ning ostusoovitust talle anda ei saa.

Hoia eemale! See toode on nii halb, et poleks mitte kunagi tohtinud sündidagi.

«[digi] testi võitja» märki kannavad tooted, mis on võitnud [digi] võrdlustesti.

Selle märki lisame soodsaima hinnaga toodetele.

Kahetuumaliste esimene matš

Sinises nurgas on Samsung Galaxy S2. Punases nurgas on LG Optimux 2X. Jah, see on esimene kahetuumaliste Androidi-telefonide duell Eestis. *Fight!*

Kaks meie turul neid kahetuumalisi on ja meil õnnestus nad karvupidi kokku lasta ka. Täpselt samal ajal ei saanud me neid kahjuks testida, nii et päris otsene kõrvutamine jäi ära, aga siiski saime mõlemat telefoni nädal aega kasutada ja pilt peaks selge olema küll.

Väljast on nad üsna sarnased, kuigi Samsung on õhem ja kõvasti kergem, lausa imeliselt kerge, sest nii suurt telefoni vaid 116grammise-na teha on ikka tõeline saavutus. LG oma 139 grammiga on pigem nii-öelda normaalne. Aga Galaxy S2-e on tõesti väga mõnus kätte võtta.

Jääkski ainult imetlema

Samsungil on ka parem ekraan, ei mingit kahtlust. Nende Super AMOLED Plus on ilmselt üks põhjuseid, miks telefon on õnnestunud nii kerge ja õhuke teha ning miks ekraani värvid ja loetavus päikesevalguse käes on ikka täiesti ekstraklassist. Tegelikult on Samsungi ekraani värvid isegi liiga paksu võõpega, nii et mõnikord võivad intensiivsed punased toonid (kogu ekraan on punaka varjundiga) häirima hakata, aga erinevalt telerist või arvutikuvarist, mida vaadatakse pikalt järjest, tundub siiski, et telefoni puhul üle võlli keeratud värvid nii väga närvidele ei käi.

LG ekraan on paraku selgelt kehvem. Nii värviesituse kui üldse ekraani kvaliteedi poolest. Kuna ta on veidi väiksem kui Samsungil, peaks ta idee järgi olema ka pisut tihedama punktiga, kuid tänu Super AMOLED Plus tehnoloogiale ja alampikslite maagiale on Samsungi ekraan tegelikkuses teravuselt LGst kõvasti üle.

Ka järgmises geimis ei võta LG punkte: nende telefonis on endiselt Androidi versioon 2.2, Samsungis aga 2.3.3. Väga suurt vahet neil küll ei ole, kuid uuem Android oskab energiaga säästlikumalt ümber käia, nii et aku peaks paremini vastu pidama; lisaks veel hulk pisemaid muudatusi näiteks kasutajaliideses. Kindlasti tuleks eelistada uuemat. LG telefon peaks Android 2.3 saama suvel.

Ka foto- ja videovallas võidab Samsung kind-

lalt. Mõlema telefoni kaamerad on küll 8megapikslise lahutusvõimega, kuid Samsung saab nii fotode kui videote puhul kätte rohkem detaile ning annab lõpuks parema tulemuse.

Mõlemasse telefoni käib microSD-mälukaart, kuid sisemälu poolest on jällegi Samsung ees: LG-l on 8 GB, Samsungil 16 GB.

Võrdset väledad

Protsessori kiiruselt on nad enam-vähem võrdsed ning tundub, et LG kasutatav NVIDIA Tegra 2 platvorm näitab end Samsungi Exynose kõrval igati heast küljest. Nii veebi brausimine kui kõik muu käis mõlemal telefonil väkkiirelt ilma mingite seisakuteta, nii et igapäevakasutuses ja kiiruse poolest ei ole suurt vahet, kumb eelistada.

Küll aga esines mõlema telefoniga veidi probleeme, näiteks kippus LG aeg-ajalt kokku jooksuma ning kodulekraanil olnud otsingukasti-

Samsungi Super AMOLED Plus ekraan on kahtlusteta parem kui LG-l ja ka põhjus, miks Galaxy S2 on nii õhukeseks saanud

ga ei saanudki ma sõbraks, nimelt keeldus see tuima järjekindlusega telefoni kontaktide hulga eest otsimast.

Samsungiga aga juhtus nii, et aku sai enne laadima panemist tühjaks, telefon lülitas end välja ja tagasi sisse lülitades olid kuhugi kadunud kõik kontaktid ning paljude programme seadistused, näiteks oli ta ära unustanud Facebooki ja Twitteri sisselogimisinfo ja nii edasi.

Ühtlasi ei nõustunud meile testi toodud Samsung sugugi võrgus püsima. Kõned katkesid iga mõne sekundi tagant ja 3G-võrku mobiilseks andmesideks ta praktiliselt ei saanudki kätte. Küsisime seepeale teise testmudeli ning

Samsung Galaxy S2

Müügil: EMT ja Tele2
Hind: 599 € (kliendile)
Protsessor: kahetuumaline, 1,2 GHz
Mälu: 16 GB, microSD-kaart
Ekraan: 4,3 tolli, 800 x 480 pikslit, Super AMOLED Plus
Kaamera: 8 megapikslit
Androidi versioon: 2.3.03
Kaal: 116 g
Mõõtmed: 12,5 x 6,6 x 0,9 cm

LG Optimus 2X

Müügil: kõigi kolme operaatori juures
Hind: 470–499 € (kliendile)
Protsessor: kahetuumaline, 1,2 GHz
Mälu: 8 GB, microSD-kaart
Ekraan: 4 tolli, 800 x 480 pikslit, LCD IPS
Kaamera: 8 megapikslit
Androidi versioon: 2.2.11
Kaal: 139 g
Mõõtmed: 12,4 x 6,3 x 1,1 cm

sellega mingeid probleeme ei esinenud, nii et ilmselt tuleb see kõik panna kahtlasevõitu testmudeli arvele.

Aku pidas mõlemal enam-vähem võrdselt vastu: suhteliselt aktiivse kasutuse ja automaatse e-posti, kalendri jms sünkimisega sai ühe täispäeva ilusti õhtusse ning akut jagus veel vähemalt pooleks järgmisekski päevaks. See on ikka veel sutsu nõrgem kui iPhone 4 kahepäevane akuaeg, kuid asjad edenevad ja asi pole enam kaugeltki nii hull kui Androidiga vanasti, et juba poole päeva pealt tuli telefon laadima panna.

Muus osas ongi nad võrdselt head nutitelefonid, millel on olemas kõik vajalik, nagu GPS ja MP3-mängija ja nii edasi. Hinnavahe on vähe-

malt EMTs 100 eurot Samsungi kahjuks, kuid kui sa oled valmis kulutama telefonile 499 eurot, siis võid vabalt panna veel 100 eurot juurde ja osta 599 eest Samsungi, mis edestab LG-d peaaegu kõiges.

Absoluutselt parim

Oluline on see, et Samsung Galaxy S2 on praegu üle igast telefonist. Tegemist ongi kõige parema nutitelefoniga, mis Eestis üldse saada (USA turu 4G-telefone pole testinud, samuti on veel vaatamata mõned päris uued HTC-d). Galaxy S2 tõuseb kuni järgmise „maailma parima telefoni“ ilmumiseni meie soovitusnimekirja tippu.

HENRIK ROONEMAA

SAMSUNG GALAXY S2

Praegu parim Eestis saada olev nutitelefoni, ilma kahtlusteta. Superkiire, superhea ekraan, õhuke ja hämmastavalt kerge.

HINNE

LG OPTIMUS 2X

LG tuli küll esimesena kahetuumalise protsessoriga nutitelefoniga turule, kuid Samsung on pea igas asjas üle. Hea telefon, aga Samsung on lihtsalt parem.

HINNE

Ilusad ja ümmargused numbrid

Kõik, mis puudutab uue HP sülearvuti numbrilisi näite, on ikka väga ilus. Võimas, viimase peal protsessor, väga korralik graafikakaart ja hind, mis jääb täpselt ühe pügala võrra alla 1000 euro. Kas kõigest sellest piisab, et HP Pavilion dv6-6072eo oleks superhea kaup?

Viimasel ajal on kõik HP-d välja näinud kenad ja erinev pole ka see mudel. Hea viimistlus, tugev metallkorpus, klaviatuuril eraldi seisvad tasapinnalised klahvid, hendlavate äärtega puuteplaat ja särav HP logo kaanel - ette pole siin heita midagi.

See HP on vist sihikule võtnud arvutimängurid, kes kaaluvad lauaarvuti asemel soetada endale soliidsete parameetritega sülearvuti. Intel Core i7-2630QM protsessor on peaaegu parim, mida annab tänasel päeval sülearvutisse panna, ning kiibistikuks on Sandy Bridge HM65.

Numbrite tulevärk

Radeon HD 6770M peaks tagama, et ka uuemad mängud pole probleemiks. Kõike seda toetavad 8 GB mälu, Blu-ray-mängija, hea kõlaga Beats Audio heli ja kaks USB 3.0 porti - mida võiks mänguhimulise hing veel ühest sülearvutist otsida?

Ükski asi pole kahjuks täiuslik: klaviatuur vajub F-klahvirela keskel natukene

sisse, ekraan on keskpärane, eraldusvõime 1366 x 768 jalust ei raba. Teiseks kõvaketas, SSD-ketas oleks hinna uppi löönud, aga kiirem võiks see küll olla kui 5400 rpm (vaata testitulemusi!).

HP lubab, et nutikas jahtus hoiab arvuti vaiksena. Niisama veebis kolades või muusikat kuulates ongi arvuti täiesti kuuldamatu, kuid mängudega on teine lugu. „Crysis 2” jookseb libedalt, Very High sätetega keskmiselt 51 kaadrit sekundis, kuid ventilaatori paneb see mühinal tööle.

Jahutus võib olla tänapäevase tehnikajuures nii nutikas kui tahes, kuid sellise protsessori ja graafikakaardi korral on alla tuhandeurost arvutit raske täiskoorumisel vagusi vaikse ja jahedana hoida. Mängides tasub kõrvaklapid pähe panna.

Meis aga tekitab küsimusi ka selle arvuti sihtgrupp. Väga võimas protsessor, kiire graafikakaart, Sandy Bridge, USB 3.0, Blu-ray ja nii edasi, kuid samas üsna madala resolutsiooniga ekraan ja ainult 5400

HP Pavilion dv6-6072eo

Hind: 999.00

Müügil: Klick

Protsessor: Intel Core i7-2630QM

Ekraan: 15,6tolline HD LED BrightView, 1366 x 768 pikslit

Graafika: AMD Radeon HD 6770M (1 GB GDDR5)

Kõvaketas: 1 TB (5400 rpm)

Mälu: 8 GB DDR3 1333 MHz

Kõlarid: Beats Audio

Ühendused: WiFi b/g/n, Bluetooth, LAN, 2xUSB 3.0, 2xUSB 2.0, HDMI 1.4, VGA

Operatsioonisüsteem: Windows 7 Home Premium (64bitine)

Mõõtmed: 37,8 x 24,7 x 3,1 cm

Kaal: 2,6 kg

Testitulemused

PCMark Vantage x64:	8221
Mälu:	5356
TV ja filmid:	5506
Mängud:	7513
Muusika:	7283
Ühendused:	7052
Tootlikkus:	6510
Kõvaketas:	3574
Akutest:	0:58

rpm kõvaketas, millest saab kindlasti selle arvuti pudelikael. Meile tundub, et see arvuti on balansist väljas. Mängurile on kõvaketas ja ekraan nõrgad, teistele graafikakaart liiga võimas, et selle eest maksta. Nõrgemate näitajatega, kuid tasakaalus Dell XPSi saab näiteks 50 eurot kallimalt.

See polegi mänguarvuti!?

Klick ütleb, et seda arvutit ei turundatagi mänguritele, vaid tavakasutajatele, kes tahavad kolme aasta pärast olla kindlad, et nende arvuti pole ajale jalgu jäänud. Hea küll, kolmeaastane garantii on tõesti oluline, aga ka kolme aasta pärast ei ole see kõvaketas ja ekraan ju sugugi paremaks ega kiiremaks läinud.

MARTIN METS

KOKKUVÕTE

HP arvuti on tehniliselt väga kõva sõna, näeb soliidne välja ja on hea hinnaga, kuid raske on selgelt osutada, kellele see on täpselt mõeldud.

HINNE

Suvine Stockholm on võrratu

Kruiis Stockholmi juunis al. **35 €** / in

Kuninglik Stockholm pakatab suurlinlikust melust. Rohked muuseumid, suvekohvikud ja kauplused pakuvad valikuvõimalusi igale maitsele ning eale. Lapsi ootavad teiste seas võrratud Junibacken ja Aquaria veemaailm. Stockholmist saavad alguse ka retked mujale Rootsi.

CLUB ONE püsikliendi hind juunis al. 30 €.

Lisainfo ja broneerimine 640 9808 / www.tallink.ee

Igal kirbul oma rada

Minisülearvutitest rääkides ei saa üle ega ümber Asusest, sest Asuse EeePC oli ju esimene väike ja odav sülearvuti, mida teised kohe hoolega jäljendama asusid. EeePC 1015PW on näide sellest, kuhu Asus tänaseks välja on jõudnud. Väljast ilus, seest igav.

Asus on katnud arvuti korpuse väljastpoolt - nii pealt kui ka põhja alt - reljeefse triibulise mustriga, lüües sellega mitu kärbest ühe hoobiga: esiteks annab see ühevärvilisele korpusele visuaalselt meeldiva tekstuuri ja teiseks on arvutit kätte võtta ja kanda parem, sest oht, et arvuti sõrmede vahelt libiseb, on võrreldes tavapärase sileda plastkorpusega palju väiksem.

Kinnisena on arvuti kompaktna ja tugev klots, mida võib hooletult ükskõik millisest servast võtta ja kotti visata. Arvuti näeb üsna lahe välja ja kindel on see, et seda ei aja ühegi teisega segamini.

Seest nagu ikka

Vastupidiselt välimusele on arvuti sisu suhteliselt standardne, üllatusi siit ei leia. Atom N550 kahetuumaline protessor on tõrts parem kui vanemate miniarvutite ühetuumalised Atomid, aga kiirusevahe on pigem testidega kui silmaga mõõdetav, sest keerukamad veebilehed panevad arvuti mõneks ajaks mõttesse ja aeglane kõvaketas annab tunda.

Veebirakendusi tuleks kasutada mõne muu brauseriga peale arvutiga kaasa tuleva IE8. Näiteks IE8 abil Google Docsi teksti kirjutades oli viivitus tajutav, kursor oli kogu aeg minu kirjutamiskiirusest umbes kahe tähe jagu maas ja aeg-ajalt jäid mõned tähed üldse vahele. IE9 on selles suhtes tunduvalt parem, kiirusevahe on silmaga hinnates küll lausa mitmekordne.

Vaata või videot

Positiivse poole pealt võin kinnitada, et aeg-ajalt võib seda arvutit filmide vaatamiseks kasutada küll. 720p video käib täiesti talutavalt. Põhjamaiselt unised filmid on sujuvad, märulistseenid hakkavad pilti veidi rebima. 1080p video on puhas narrus - seda arvuti välja vedada ei suuda -, aga kõik alla selle on põhimõtteliselt vaadata, kui sa just ülinõudlik ei ole.

Klaviatuur on jäik ja klahvide väiksust arvestades üpris hea. Kas ma just romaani selle arvuti peal valmis tahaksin kirjutada, aga novellikese võiks vorpida kindlasti. Parmpoolne Shift on paigutatud rumalalt keset rida, selmet olla rea servas, kuid muus osas on paigutus mõistlik.

Asus Eee PC 1015PW

Hind:	399 eurot
Müügil:	Starcom Kristiine keskuses
Ekraan:	12,1" LED WXGA (1366 x 768)
Protsessor:	Intel Atom N550 1,5 GHz
Mälu:	1 GB
Graafika:	Intel GMA 3150
Kõvaketas:	250 GB
Optiline seade:	puudub
Muu:	WiFi b/g/n, Bluetooth 3.0, 3 x USB 2.0, LAN, analoog-VGA, kõrvaklapi- ja mikrofonipesad, mälukaardilugeja, 0,3megapiksiline veebikaamera.
Operatsioonisüsteem:	Windows 7 Starter
Mõõtmed:	26,2 x 17,8 x 2,3-3,6 cm
Kaal:	1,25 kg (6 elemendiga akuga)

Testitulemused

Akustest:	5:20

Windows Experience Index

Processor:	3,2
Memory:	4,5
Graphics:	3,0
Gaming graphics:	3,0
HDD:	5,7

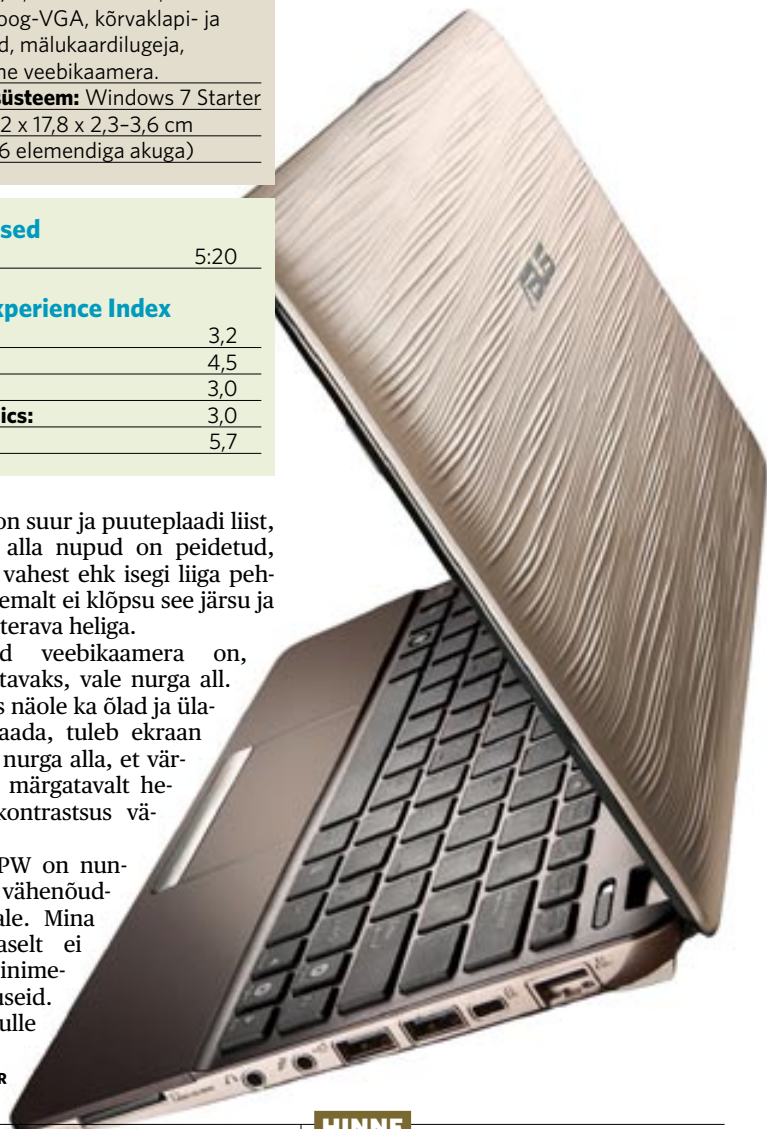
Puuteplaat on suur ja puuteplaadi liist, mille servade alla nupud on peidetud, käib pehmelt, vahest ehk isegi liiga pehmelt, kuid vähemalt ei klõpsu see järsu ja ebameeldivalt terava heliga.

Sisseehitatud veebikaamera on, nagu kahjuks tavaks, vale nurga all. Kui tahta lisaks näole ka õlad ja ülakeha pildile saada, tuleb ekraan keerata sellise nurga alla, et värvid muutuvad märgatavalt heledamaks ja kontrastsus väheneb.

EeePC 1015PW on nunnu minisülearvuti vähenõudlikule kasutajale. Mina seda igapäevaselt ei pruugiks, aga inimesi on igasuguseid. Võib-olla just sulle see meeldiks?

SVEN VAHAR

Minisülearvuti kõlbab video vaatamiseks küll, 720p filmid jooksevad ekraanil täiesti talutavalt

HINNANG

Eripärase välimuse ja viimistlusega, ent keskpärase sisuga miniarvuti. Pragmaatikutega jaoks on arvuti kallis, osa hinnast tuleb maksta edvistamise eest.

HINNE

Nagu hilisõhtune rong

Aastaid on räägitud ja oodatud, et Linux areneks lihtsaks töölauaoperatsioonisüsteemiks, mille võiks Windowsi asemel oma arvutisse panna. Ubuntu ei anna alla ja proovib tuima järjekindlusega sinnapoole areneda.

Ubuntu ja tema tegijate Canonicali auks tuleb öelda, et see on neil iga versiooni-ga järjest paremini õnnestunud. Nad võtsid kunagi aastaid tagasi ette selle paljulubava, kuid väga segase, killustunud ja, olgem ausad, kasutajavaenuliku maailma ning on sellest ajast peale üritanud Linuxist vormida midagi atraktiivset. Uusim versioon, Ubuntu 11.04, tuli eelmisel kuul välja ja on jälle samm õiges suunas. Aga kas see enam huvitab kedagi?

Ubuntu mäkistumine

Igatahes on näha, et Ubuntu tegijad on teinud Linuximaailmas erandlikke ja julgeid otsuseid. Aastaid töölauana kasutusel olnud GNOME on kadunud ning selle asemel on Unity ehk teisiti öeldes näeb Ubuntu nüüd täiesti uutmoodi välja.

Pigem on ta arenenud millegi Mac OS X-i sarnaseks: töölaual tervitab sind ekrani vasakul servas olev riba, kus on üksteise all jorus enamkasutatavate rakenduste, nagu brauseri või kontoritarkvara ikoonid ning kogu Linuxi keerukus ja tüütus, aga ka konfigureerimisvõimalused on peidetud nii kaugele ära, et tavakasutaja

neid esimese hooga ei leiagi. Rakenduste installimiseks pole enam midagi ise kokku kompileerida tarvis: ava aga Ubuntu rakendustepood, kus kõik on sinu jaoks valmis pakendatud ning teiste kasutajate poolt hinnatud-kommenteeritud.

Nagu iTunesis poes, eks ole. Kõik töötabki täpselt nii hästi, nagu Ubuntu alati töötanud on ehk päris paganama hästi. Kiiresti ja stabiilselt. Muidugi vaatavad mitmel pool vastu probleeme, nagu natuke poolikud lahendused, natuke läbimõtlemata otsused, natuke kasutajavaenulikkud või hoolimatud otsused ja nii edasi.

Näiteks - kuidas küll majandada selles uues Unitys mitme brauseri- või tekstitöötlusaknaga, nii et see oleks loogiline ja mugav? Ei tea.

Hea küll, aga kelle jaoks?

Peamine küsimus on, kellele ja milleks. Kui sul on vaja operatsioonisüsteemi, mis oleks tasuta, stabiilne, võimaldaks hästi netis surfata ja kontoritööd teha, filme vaadata ja muusikat kuulata, siis ongi see uus Ubuntu sinu jaoks. Kui mul Windowsi poleks, ei hakkaks ma seda ka ostma, sest

Windowsi puhul ma ei pea muretsema, kas mu netipulk läheb tööle või kuidas oma uut telefoni sünkida

Ubuntu 11.04

Saadaval: www.ubuntu.com

Hind: tasuta

Ubuntu 11.04 on tõesti täitsa okei. Aga mu arvutiga tuli Windows kaasa ning tunnen end siin mugavamalt. Ma ei pea muretsema, kas mu netipulk läheb siin tööle või kuidas uut telefoni sünkida. Saan ka mitme brauseriaknaga edukalt majandada.

Niisiis ongi Ubuntu 11.04 nagu hilisõhtune rong - kindlasti tore ja vajalik, aga enamik katsub ikka varem sõita. Järgmine Ubuntu versioon on mõistagi jälle natuke parem. Ja nii edasi ja nii edasi.

HENRIK ROONEMAA

KOKKUVÖTE

Ubuntu on tasuta, stabiilne operatsioonisüsteem igapäevatoiminguteks ja veel paljuks, kuid kui juba Windows olemas on, siis otsest põhjust üle minna pole.

HINNE

Varsti antakse juba tasuta

Androidiga telefonide hindadest lihvatakse aina enam numbreid maha. Seda võidujooksu juhib Eestis juba pikemat aega LG - nii naeruväärselt vähe, nagu nende uus Optimus Me (P350), pole veel ükski Androidiga nutitefon müügile tuleku hetkel maksnud.

Operatsioonisüsteemi Android edu võti on selles, et Google pole määranud telefonide riistvarale miinimumnõudeid, nagu Microsoft on teinud Windows Phone 7-ga. Muidugi tähendab see seda, et kõik WP7 telefonid on võimsa riistvaraga, kuid see-eest ka kõrge hinnaga.

Tants ekraani ümber

Androidi puhul on hea ja odava telefoni miinimumnõuded ise välja kujunenud, üks olulisematest on ekraani eraldusvõime vähemalt 320 x 480 pikslit, kuna väiksemale ekraanile ei mahu Androidi rakendused lahedalt ära. Kas või Mobiil-IDD on tülikas kasutada, sest selleks, et pärast PIN-koodi sisestamist OK-nupuni jõuda, tuleb ekraani alla kerida.

Kui varem oleme siin kiitnud HTC Wildfire't, millel on tegelikult samuti ekraani eraldusvõime 240 x 320, siis viimasel ajal oleme just tolle madala eraldusvõime tõttu sellest hoidunud. Ka HTC on ise sellest aru saanud ja uus Wildfire S tuleb juba kõrge-ma eraldusvõimega.

Kestab kaua

LG P350 on odav just selle tõttu, et ekraan on madala eraldusvõimega, 240 x 320 pikslit, ja see on ka telefoni kõige haavatavam külg - tänapäeval jääb sellest lihtsalt väheks. Teisest küljest tagab niru ekraan kiire menüüdes liikumise ja fantastilise aku-aja: ligi neli päeva laadimata on minu käes Androidide rekord. Veel eristab tänapäeval odava-maid ja kallimaid telefone sensoreite arv: P350-l on üksnes aktse-leromeeter.

Kasutamise esimestel päevadel jooksis telefon niimoodi kokku, et aitas ainult aku eemaldamine. Mõne päeva jooksul nõudsid osad rakendu-

LG Optimus Me (P350)

Kliendihind/tavahind: 135/165 eurot
Müügil: EMT
Protsessor: 600 MHz
Mälu: 140 MB, microSD mälukaardi tugi kuni 32 GB
Ekraan: 2,8tolline (240 x 320 pikslit, mahutundlik)
Ühendused: 3,5 mm audioväljund, micro-USB, Bluetooth 2.1, WiFi b/g, aGPS
Andmeside: 3,6 Mbps alla-, 2 Mbps üles-laadimine
Kaamera: 3 megapikslit
Operatsioonisüsteem: Android 2.2
Aku: 1500 mAh
Mõõtmed: 108 x 53 x 12,5 mm
Kaal: 130 g

LG odavamate Androidide juures meeldib meile kohe väga see, et need ei näe üldse nii odavad välja

sed sundsulgemist, kuid siis järsku probleemid kadusid. Kuuldavasti on erinevaid anomaaliaid esinenud ka P500-ga.

LG odavate Androidide juures meeldib meile see, et need ei näe odavad välja. Ka Optimus Me on üsna kena ja kompaktna - vahest ainult ekraan tundub võrreldes kogu esipaneeli suurusega harjumatult väike. Peale nelja puutetundliku nupu on esipaneelil ka kaks füüsilist nuppu koondele vastamiseks.

Muidu ei üllata P350 millegagi, kuigi tundub sümpaatsem kui Samsungi odavamad Androidid, ka ekraan näeb kenam välja kui näiteks Galaxy Minil. Kui P500 edu on olnud Eestis lausa fenomenaalne, siis nii kõrgelt me P350 ei hinda, hoolimata ka ülimaldast hinnast. Erinevus kahe telefoni vahel on siiski üsna suur.

MARTIN METS

KOKKUVÕTE

LG P350 on üleduka ja paljukiidetud P500 vaene, kuigi lähedane sugulane: näeb teine üsna sarnane välja, kuid liha on luude peal tunduvalt vähem.

HINNE

Mängurihirr nagu Salvo kelk

Salvo kelk oli omal ajal ikka hea valik: töökindel ja tõhus ning libises mäest alla sama kiiresti kui uhkemad ja kallimad väljamaa kelgud. Gigabyte'i uus juhtmevaba mängurihirr M8600 on nii mõneski mõttes nagu see legendaarne punane kelk.

Kahekäehiirel on küljel haardekohtadel samasugune karedast plastist pind nagu Salvo kelgul. Esmakatsumisel tundub see lausa ehmav, kuid kui seda natuke kasutada, siis selgub, et sellisest pinnast on tõeesti kindel kinni hoida, ehkki mitte just kõige mõnusam.

Kui eelmist Gigabyte'i hiirt M6900 me ei kiitnud (okei, see oli lihtsalt halb), siis M8600 on hoopis teisest puust.

Tehniliselt on tegu tippasemega, numbritele pole ette heita suurt midagi. Torukujulise karbi sisu on märkimisväärne: laadimisdokk, kandekott, lisaaku ja kaks tekstiiliga kaetud parajalt pikka kaablit. Laadimisdokis saab laadida nii hiirt ennast kui ka lisaakut - ühega mängid, teist laed.

Hiire aku peab vastu hämmastavalt kaua: lubatud 50 tundi on küll liialdus, aga mitte alatu liialdus. Võimas aku tähendab ka seda, et hiir kaalub tavalistest mängurihiirtest natukene enam. Hiire ergonoomia on harjumatu, kuid teisel mängupäeval pole see enam probleem. Kõige enam ehk vajavad sissetöötamist kaks pöidlanuppu.

Tarkvara Ghost on hoolimata kehvast esteetilisest väljanägemisest võimalusterohke, keskmes on siin makrode loomise võimalus, kuid kõik, mida oled näinud teistel hiirtel, kas või erinevad LED-tulukesed, on ka siin suure tõenäosusega olemas.

Nagu öeldud, Gigabyte'i hiir on nagu Salvo kelk: libiseb mõnusalt ja teeb oma tööd hästi, kuid ei tundu nii särav ja lahe nagu näiteks Roccati või Razeri tipphiired, küljel olev plastmass jätab natuke odava mulje. Aga hind on ka päris hea.

MARTIN METS

Gigabyte M8600 Wireless Macro Gaming Mouse

Hind: umbes 100 €

Müügil: veel mitte

Sensor: topeltlaser

Eraldusvõime: 100-6500 dpi

Andmeedastussagedus: 100-1000 Hz

Kiirendus: 50 g

Kaabel: 1,8 m

Ühendus: USB, juhtmevaba

HINNE

KOKKUVÕTE

Gigabyte'i tipphiir, millel juhtmega ja juhtmevabalt mängitavuses vahet pole ning mille lisavarustus on muljet avaldav. Puudub siiski elegantne sära.

iPad 2 on saabunud

Astu läbi ja tutvua uue ja parema iPad 2-ga.

Uus iPad 2 on õhem, kergem ja kiirem kui esimene iPad. Aku töötab kuni 10 tundi. Naudi HD-kvaliteediga filmi ja videokõnesid nii esi- kui ka tagaküljel asuvate kaamerate abil. 9,7-tollisele puutetundlikule ekraanile on võimalik eraldi osta originaalne iPad Smart Cover, mis kinnitub magnetitega ja katab ekraani suurepäraselt. Avasta enda jaoks kordumatu iPad 2.

iPad 2 Wi-Fi

16GB	32GB	64GB
479.-	579.-	679.-

iPad 2 Wi-Fi+3G

16GB	32GB	64GB
599.-	699.-	799.-

iPad 2 omadused

9,7 tolline IPS tehnoloogial põhinev LED-backlit display
Dual-core A5 chip
Kaamera ees ja taga
Kuni 10 tundi kestev aku
802.11a/b/g/n Wi-Fi Bluetooth 2.1 + EDR tehnoloogia
3G andmeside (ainult Wi-Fi + 3G modelitel)

IM Arvutid iDeal APR salong. Narva mnt 7, Tallinn
IM Arvutid iDream APR salong. Endla 45, Tallinn

Maailma parim tahvelarvuti

Kui iPad 2 välja kuulutati, oli üleüldine pettumus suur. Uus on õhem ja veidi kiirem, aga mis sellest? Kus on suurem eraldusvõime, kus on mälukaardipesa ja lisaliidesed? Sama vana asi uues kuues? Jah, sest miks muuta valemit, mis töötab.

Sellest, et tegemist on tõesti ikkagi uue seadmega, saab aru tahvli kätte võttes. Tagakülg ei ole punnis nagu esimesel mudelil, vaid sile, ning kumerad servad ja õhem korpus annavad hoopis teise tunde seadet käes hoida. Libe ja ühe käega kasutamiseks liiga raske on iPad 2 endiselt, kuid pikemaajalise kasutuse korral ei suru servad enam valusalt pihkudesse.

Vajalik lisakiirus

Suurim sisuline muudatus on kahetuuma-line ja kiirem protsessor endise ühetuumalise asemel. Selle kohta on kuulda vastakaid arvamusi, kuid olles ise mõlemat iPadi kõrvuti kasutanud, väidan kindlalt, et isegi kui rakendused ei oska kahte tuuma ära kasutada, on kõik operatsioonid iPad 2 peal kiiremad. Enamike rakenduste puhul on vahe minimaalne, kuid keerukamate veebilehtede laadimisel on kiiruse tõus lausa silmaga näha.

Väidetavalt (Apple tegelikku numbrit ei avalikusta) peaks iPad 2-l ka rohkem operatiivmälu olema, kuid mitmete veebilehtede paralleelsel sirvimisel ei täheldanud ma erilist vahet, taustale jäetud lehed lükkati mälust ikkagi üsna kiirelt välja ja nende aktiveerimisel algatati taaslaadimine.

720p videote kuvamisega sai hakkama ka vana iPad ja kuigi uus on ehk kriipsu võrra erksam, pole see minu jaoks ihaldamist väärt. Aga kaamerad, iPad 2-l on ju

Apple'i operatsioonisüsteem on veel sammu võrra Androidist ees ja iPadi edu valemiks ongi selle tarkvara.

nüüd kaamerad? On, aga ütlen ausalt, et need on lisatud selleks, et nutvaid fänne rahustada, et vähemalt midagigi oleks.

HD tähendab just seda, mida ta tähendab: 720pikslist vertikaalset eraldusvõimet ja mitte grammigi rohkem. Kassivideote jaoks ja videotsätiks (teise iKasutajaga) on sellest küll ja küll, aga ilufotosid sa selle kaameraga ei tee.

Aus ülestunnistus

Kõigest sellest hoolimata julgen väita, mina, igapäevane PC ja Androidi kasutaja, et iPad 2 on hetkel maailma parim tahvelarvuti. Apple'i iOS on veel sammu võrra Androidist ees, iPadi edu valemiks olnud tarkvara ja riistvara hästi kokku klappiv kooslus töötab imeliselt hästi ka iPad 2-s. Kõik lihtsalt töötab, töötab hästi ja kiiresti. Tahaksin küll suuremat eraldusvõimet ja mälukaardipesa, mida leiab konkurentidelt, kuid tuleb tunnustada, et oma piirangute raames toimib iPad 2 veatult. Kas see polegi mitte kõige olulisem?

Vanema iPadi omanikel ei tasu uut osta, ma tõtata, uuendused ei ole seda väärt. Aga uuena ostmisel tasub tõsiselt mõelda iPad 2 peale, kui rahaliselt vähegi välja veab. Saad hästi toimiva tahvelarvuti, mida sul pole vaja seadistada või tööle pütitada. Võta ja kasuta. Nii lihtne ongi.

Kas tunnen puudust Androidi avatusest ja võimalustest seadet oma käe järgi kohandada ja avada kõiki maailma failivorminguid? Jah. Aga avatud süsteemist pole kasu, kui tarkvara ja riistvara kokku traageldamise liitekohad näha jäävad.

SVEN VAHAR

Apple iPad 2 16 GB Wi-Fi

Hind: 479 eurot

Müügil: Euronics

Ekraan: 9,7toll, IPS-paneel, 1024 x 768, 132 ppi

Protsessor: Apple A5, 1 GHz, dual-core

Salvestusruumi: 16 GB (kasutaja jaoks vaba 14 GB)

Liidesed: doki- ja laadimisport, WiFi bgn, Bluetooth 2.1 + EDR, kõrvaklapipesa

Muu: esikaamera VGA, tagaküljekaamera 720p 30 k/s, aktseleromeeter, güroskoop, sissehitatud kõlar ja mikrofon, valgus-sensor

Mõõtmed: 24,1 x 18,6 x 0,9 cm

Kaal: 601 g

HINNANG

Vahe vanema mudeliga on tõesti väike, kuid sel pole tähtsust, sest vahe konkurentidega on suur. iPad 2 on tahvel kasutajale, mitte häkkerile.

HINNE

Androidi-tahvelarvuti jaoks on veel natukene vara

Samal ajal kui Eestis hakati ametlikult müüma iPad 2-e, ilmus kohe kaupluste lettidele ka esimene Android 3.0 Honeycomb operatsioonisüsteemiga tahvelarvuti. Kas ja kui hästi Acer Iconia Tab A500 iPadi vastu saab?

Lühidalt: ei saa, aga asi ei ole lootusetu. Hetkel pole praktiliselt mitte mingit mõtet Ace-ri tahvelarvutit osta, sest ta on sama hinnaga mis samasuguse konfiguratsiooniga iPad 2, kuid on raskem. Tõsi, üks eelis on: ekraani eraldusvõime on 1280 x 800 ehk palju tihedam kui iPadil. See on ka igapäevases kasutuses väga hästi näha, kuigi paneeli enda kvaliteet on iPadil siiski nii palju parem, et üldpilt on meeldivam.

Acer on endiselt silmnähtavalt aeglasem kui iPad ning kuigi ta on selle juures täiesti kasutatav, ei ole ju mingit põhjust sama raha eest aeglasemat tahvlit osta. Räägitakse, et suve hakul ilmuv Androidi versioon 3.1 parandab selle vea, aga ette

ju lubada ei julge.

Samas on Androidi-tahvelarvutitel palju potentsiaali. Mulle meeldib Android 3.0 kasutajaliides ja see, et riistvaralised nupud on asendatud ekraanil olevate virtuaalsete nuppudega. See teeb tahvelarvuti hoidmise mõnusaamaks (iPadiil kipub sõrm kogemata kodunuppu vajutama) ning näiteks avatud programmide vahel liikumine on Androidis väga mõnus. Konkreetseks sellel arvutil on ka palju paremad kõlarid kui iPad 2 pisike krapp.

Androidi aeg ei ole tahvelarvutitel veel käes, aga mina olen kindel, et see tuleb. Täpselt samuti, nagu me kuulutasime Androidi-telefoni siinsamas [digi] numb-

Acer Iconia Tab A500

Müügil: Euronics, Klick
Hind: 449 eurot
Protsessor: Nvidia Tegra 2, 1 GHz
Mälu: 16 GB, microSD pesa
Ekraan: 10,1 tolli, 1280 x 800 pikslit
Ühendused: WiFi b/g/n, Bluetooth 2.1, USB, 3,5 mm audiopesa, HDMI
Kaamera: 5 megapikslit, autofookus, välg
Kaal: 700 g
Mõõtmed: 26 x 17,7 x 1,3 cm

ris just maailma parimaks nutitelefoni, kuulutame me kas poole aasta või aasta pärast Androidi-tahvli maailma parimaks. See on julge ennustus, ma tean, aga elame-näeme. Täna mine osta iPad.

HENRIK ROONEMAA

KOKKUVÕTE

Midagi nagu temas on ja kõlbab tegelikult väga hästi kasutada ka, aga iPad on praegu endiselt parem. Aasta pärast võib olla teisiti, eks näis.

HINNE

MÜÜGIL ALATES 10. JUUNI 2011

DUKE NUKEM FOREVER

18 WWW.DUKEKEMFOREVER.COM XBOX 360 PS3 PC DVD GEARBOX GAMES

progames
www.progames.ee

ROCKSTAR GAMES ESITLES

L.A. NOIRE

NÜÜD MÜÜGIL!

18 PS3 XBOX 360 XBOX LIVE R

★ SUUR TEST

ISTOCKPHOTO

Suveks kaamera taskusse

Nii nagu igal suvel teeme ka sel aastal suvise ülevaate poest saada olevatest kompaktkaameratest. See võib jääda [digi] ajaloo viimaseks kompaktkaamerate testiks, sest telefonikaamerad tungivad üha tugevamalt peale ja varsti pole mõtet enam seebikat osta.

Üks põhjus kaameraga, mitte telefoniga pilte teha jääb alati: suum. Suur pilt on ilma suumita ja väike pilt 14kordse suumiga. See pilt on tehtud Canon PowerShot SX230 HS-ga, Nikoni S9100 ja Panasonicu DSC-TZ20 pakuvad veelgi paremat suurendust!

Praegu veel on mõtet, sest kaamerad pakuvad seda, mida ükski telefonikaamera veel ei paku - suumi, seda päris õiget, optilist suumi. Päris kaamerat on ka mugavam käsitseda ning sellega pildistades ei kulu ju moodsa nutitelefoniga niigi kallist ja vähene akuaeg.

Valikut on seinast sein

Proovisime võrdluse võtta valiku kõikide tootjate võimalikult uutest mudelitest. Kõik selleaastased kaamerad kahjuks testi ei mahtunud, kuid hea ülevaate ja läbilõike sellesuvisest pakkumisest leiame siit ikkagi. Ainus tootja, kelle uusimad mudelid kuhugi eurobürokraatia hämaratesse koridoridesse toppama jäid, oli Panasonic, kes saatis ennast esindama vaid ühe mudeli.

Valisime meelega kõrvutamiseks väga erineva hinnaga kaameraid, et saada selgust, miks peaks ühe kaamera eest maksma 100-200 eurot rohkem kui teise eest. Peamised erinevused on ikkagi lisaväärtuses, mida kaamera pakub, olgu selleks GPS, 3D salvestamise võimalus või kohutavalt palju suumi, erinevused pildikvaliteedis on enamjaolt väikesed, mõnede üksikute eranditega. Kui sul on plaanis osta endale kaamera, aga sa ei tea täpselt, milliseid omadusi sa kaamera juures otsid, vaid tahad lihtsalt aeg-ajalt käia maja ehituse edenemist jäädvustamas, siis ei ole

Odavate kompaktkamerate aeg hakkab läbi saama, telefonid koos sissehitatud kaameratega on mõistlikum valik kui odav ja vilets kompaktkompakt. Spetsiifiliste vajaduste jaoks jääb nišš alati, need ei kao kuhugi

gi neil kaameratel suurt vahet. Pilti teevad kõik, kuid elusuuruses plakateid ei saa printida mitte ühegi pildidest.

Edasi areneda pole kuhugi

Eelmisel aastal kurtsime, et areng on peatunud, ja sama peame tõdema ka seekord. Kõik uuendused on väga väikesed: kellel on veidi rohkem suumi, kellel on juures 3D võimalus, kellel on paar uut digifiltrit. Puuetundlikud ekraanid pole ikka veel tuult tiibadesse saanud. Ainus, mis tasapisi edeneb, on filmirežiim: nüüd pakuvad juba päris mitmed Full HD resolutsioonis video salvestamist. Eelmisel aastal oli tes-

tis vaid üks Full HD-d salvestav kaamera, nüüd on neid kogunisti seitse.

Igähe jaoks leidub midagi

Nagu ka eelmiste aastate samasugustes testides võtsime hindamisel arvesse peamiselt seda, kuidas käituvad kaamerad automaatrežiimil, sest olgem ausad, neist kaameratest on ainult paar-kolm sellist, mida tahaks osta ka edasijõudnud fotograaf. Pildistasime nii toas kui õues ning katsusime leida üles iga kaamera tugevad ja nõrgad küljed. Üldjoontes on selleaastane saak hea, päris mitmed kaamerad on sellised, mida me julgeksime ka oma pereleikmetele soovitada. Kuni üheksanda kohani on kõik kaamerad sellised, millele leiaks ühel või teisel moel kasutust. Testi viimaseks jäänud kaameraid pigem ei soovitaks ja nende kahe rühma vahepeale jäävad kaamerad, mis meie arvates ei ole leidnud oma nišši, ei tee ühtegi asja nii hästi, et neid võiks esile tõsta.

Kõige erandlikumaks kaameraks osutus seekord meie testivõitja Nikon P300, mida julgeme soovitada nii algajale kui edasijõudnule ja mille pildikvaliteet meid kõige rohkem üllatas. Miks ei näe me teiste tootjate mudelivalikus samasuguseid toredaid ja häid kaameraid? Odavate kompaktkameradega enam kaua ei lenda, telefonid võtavad odavate kaamerate osa üle.

SVEN VAHAR

Algajale ja edasijõudnule

Esmaspilgul tundub kaamera olevat täiesti tavaline, inetu, kandiline ja igav klots. Lähemal vaatamisel selgub, et päris tavalise kaameraga tegu ei ole. Lisaks tavapärasele automaatrežiimile ja olustikurežiimidele on P500-l režiimid P/A/S/M ja – pange nüüd tähele – kaks valikuratast! Tagumine ratas muudab ava ja pealmine ratas säriaega. ISO-nuppu pole, aga menüü jätab viimati kasutatud funktsiooni meelde ja seega saab korduval kasutamisel suhteliselt mugavalt ISO-alammenüüsse hüpata.

Suumiulatus on osade konkurentidega võrreldes väike, aga see-eest on objektiiv üsna valge, laiemas otsas F1,8. Lainurk toob kaasa ka kumermoonutuse ja arhitektuuri pildistades tuleb seda hiljem ise korrigeerida.

Välklamp käib välja mehaanilise kangiga ja muuseumides või kontserdisaalis ei ole karta välgu asjatut väljahüppamist isegi automaatrežiimi korral.

P300-ga pildistada on mõnus, sest kaamera reageerib kiirelt. Kiire on suum, kiire on teravustamine. Kaamera sisselülitamisest esimese pildi saamiseni toas ilma välklambi-

ta kulub umbes sekund-poolteist. Selle sisse mahub ka teravustamise aeg. Hea on kaamerat kasutada nii M-režiimil kui ka automaatrežiimil, kõik toimib nii, nagu peab.

Erivõimalusena suudab kaamera salvestada 120 kaadrit sekundis lahutusvõimel 1280 x 960 ja täislahutuse korral 8 kaadrit sekundis.

Kõige olulisem selle kaamera juures on aga siiski see, et pildikvaliteet on väikese sensori kohta päris hea. ISO 800 on 1 : 1 suurusel loomulikult pehmevõitu, kuid üldine kvaliteet on hea, sh ka värviedastus, mis kompaktil sellisel tundlikkustastmel juba käest kipub minema. Testides pidime osa-

Nikon CoolPix P300

Hind: 319 eurot

Müügil: Fotoluks

Tehniline info: vaata testi lõpust

sid pilte üle kontrollima, et kas tõesti on need tehtud ilma välklambita ja ISO 1600 peal.

Tegelikult on kaamerale meie jaoks ainult üks suurem puudus: käsitsi seadete muutmisel ei kajasta ekraan tervikuna oodatavat tulemust, vaid seda tuleb välja lugeda EV skaalalt. Otsevaate korral oleks loogiline kohe seadistuste muutusi kajastada.

KOKKUVÕTE

P300 on mõeldud kasutajale, kes tahab kasutada käsitsirežiimi, kuid seda võib rahumeeli kasutada ka automaatrežiimil, kuniks oskused arenevad.

HINNE

Pildistamine – see on imelihtne!

Canoni Ixused on tavaliselt ikka olnud väikesed šikid kaamerad ja ka 220 HS pole erand. Kaamera on väike, õhuke, sileda viimistlusega. Selle võib muretult särgi- või püksitaskusse libistada, ilma et kuskilt mõni nurk, kang või muu jublakas segama jääks.

Kaamera on tööks valmis sisuliselt sekundiga. Kohe pärast sisselülitamist ilmub ekraanile pilt ja pool sekundit hiljem ka infoväljad ning kaamera on valmis esimest pilti salvestama. Teravustamine on kiire, seda nii väljas kui ka siseruumides ja kordagi ei teki seda tunnet, et kaamera jääks kiirusega jalgu. Ka suum on kiire ja testimise käigus ei tekkinud meil sellist olukorda, kus pildistaja oleks tegutsemiseks valmis olnud, aga kaamera mitte.

Objektiivi laiemas otsas on tuntav kumermoonutus, mis tuleb ise õgvendada, kaamerasisene tarkvara seda ei paista tegevat. Sarnaselt Panasonic TZ20-ga ei kata ka Ixus 220 HS-i välklamp täielikult ära objektiivi laia otsa ja kaadri servadesse jääb tumendusserv, ning kuigi see pole nii tugev kui Panasonicul, näeb vilunud silm selle ära ja see

jääb segama.

Mudeli nimes sisalduv HS tähistab märksõnu *high sensitivity* ja tõsi see on, Canon on vaeva näinud ja kaamera pilti kõrgematel tundlikkustel kõvasti parandanud. ISO 800 ja ISO 1600 on ilma kärpimata vaadates ja printides väga ilusad. Muidugi on pilt algsuurusel pehme ja detailid sulavad ühte, kuid üldplaan on kompakti kohta väga-väga ilus.

Kellele miinuseks, kellele plussiks on see, et kaamera on üpris lihtsake, A/S/M-režiimi siit ei leia, on vaid P ja olustikurežiimid. Selle kaamera sihtrühmale pole vast rohkem vajagi, sest ka automaatrežiimis teeb kaamera häid pilte.

Canon Ixus 220 HS

Hind: 229 eurot

Müügil: Overall

Tehniline info: vaata testi lõpust

Ixuse eripäraks on universaalsus. Oled sa õues või toas, teed sa makro- või maastikuvõtet, kaamera garanteerib sulle ühtlaselt head tulemused igal pool. Varjuküljeks on see, et sa ei saa kaamera tegevust ise eriti kontrollida. Kui see sind ei huvitagi, siis on Ixus üks ütlemlata hea kaamera kaasas kandmiseks.

KOKKUVÕTE

Väike universaalkaamera, mis oskab teha kõike üsna heal tasemel. Sobib algajale ja kasutajale, kes tahaks lasta kaamerale enda eest otsustada.

HINNE

Mida suurem, seda uhkem

Testituist üks kogukamaid kaameraid, sellest suuremad ja raskemad on veel vaid Samsung WB700 ja Canon PowerShot SX230 HS. Suurus on siiski suhteline mõiste ja kaamera on ikkagi piisavalt kompaktna, et seda rihkulis või õlakoti sisetaskus kanda. Kummist käepide on mugav ja kaamera püsib käes kindlalt. Halb on see, et välklamp asub kohe pideme kõrval ja suurema käega inimese jaoks või ka lihtsalt kindas käega kaamerat hoides varjavad sõrmed osa välklambist ära – tulemuseks on pooleldi varjutatud kaader.

Režiimide valikuratas käib tihkelt, tagades selle, et kaamerat kätte võttes kogemata režiimi ei vahetaks. Suum on väga kiire: samal ajal kui Samsung WB700 ja eriti Canon SX230 alles 3–4kordse suumini jõuavad, on Sony hopsti juba 10kordse juures väljas.

Välgu kasutamisel on kaamera agressiivne, automaatrežiimil laskab välg tunduvalt tugevamalt kui sama klassi konkurentidel ja tulemuseks on heledam pilt ning kohati lausa valgeks pestud näod. See ei ole kuigi tore, eriti kui pildistada lähemal asuvaid inimesi. Põhjuseks, nagu me avastasime, on see, et

automaatrežiimi ja Auto ISO koostöös lubab kaamera endale välguga pildistades ISO üles viia, testimise käigus ühel kaadril koguni ISO 1250 peale! Välklampi kasutades! See ei ole normaalne. Kui ISO sundida käsitsi 125 peale (selle kaamera miinimum), on välklambiga säritamine igati normi piires, pilt enam ülesäritatud ei ole. See muudab rohelise automaatrežiimi kasutamise siseruumides keeruliseks, sest selles režiimis ei saa Auto ISO-t välja lülitada. Lahenduseks on P-režiim ja käsitsi seatud tundlikkus.

Väljas hea valgusega ja siseruumides loomuliku valgusega teeb kaamera häid pilte. Varjualade sügavus ja kontrastiüleminekud

Sony Cyber-shot DSC-HX7V

Hind: 329 eurot

Müügil: Sony Center

Tehniline info: vaata testi lõpust

on head ning pildid on loomulikud ja elavad. Meie murustestis sai kaamera Nikon S9100 järel teise koha detailsuses, jättes muru muruks, mitte ühtlaseks roheliseks värvilaiguks.

Ka ekraan on vaieldamatult testi üks paremaid, selle pealt näevad pildid palju paremad välja kui keskmise odava kuvari või sülearvuti külma LED-ekraani pealt.

KOKKUVÕTE

Hea ja kiire supersuim. Loomuliku valgusega pildid on suurepärased. Kui loobuda automaatrežiimi välklambi usaldamisest, siis on see väga hea kaamera.

HINNE

Mees nagu orkester

Selle kaamera korpust ja nuppe vaadates on lihtne mõista, miks TZ-seerial on oma andunud kasutajaskond, kes teiste tootjate mudelite poole mitte isegi ei vaata. Metallist korpus ja metallkangid on stiilsed ja praktilised ning eristavad TZ20 sadadest teistest konkurentide mudelistest.

Kaamera on igapäevases kasutuses väga kiire. Näed midagi huvitavat, krabad kaamera kotist välja, lükkad näpuga kangi, asud kohe suumima ja juba saadki pilti teha. Suum on väle, ainult Nikon S9100 on veel kiirem. Teravustamine on samuti ülikiire.

Väljas pildistades teeb TZ20 ilusaid pilte. Testipiltide sinakasroheline meri, sinine taevast, hallid pilved ja valge laev olid kõik selgelt äratuntavat tooni ning pildi üldine kontrastsus on testitud kaamerate seas raudselt parimaid. Ka tärvavroheline mets oli just TZ20 piltidel kõige ilusam, säilinud olid erinevad rohelise varjundid, varjud ning okste ja tüvede kontrast.

Detailsus pole see-eest suurem asi. 1 : 1 suurenduses, mida, tõsi, reaalselt 10 x 15 pilt printides keskmisel kasutajal mitte kunagi

vaja ei lähe, on detailid säilinud halvemini kui lähematel konkurentidel Nikon S9100-l, Sony HX7V-l ja Canon SX230 HS-il.

Kui enamikul testitud kaameratel ajavad kõrgemad ISO väärtused pildid lihtsalt määrdunuks ja laialivalgunuks, siis TZ20-l lähevad need ka plekiliseks, mida on järeltõttu- ses raskem eemaldada.

Siseruumides on teravustamine kiire, võiks isegi öelda, et Nikon P300 järel kohe kiiruselt järgmine, aga omad kiiksud on siingi. TZ20 on harvanähtav kompaktkamera, mille välklamp objektiivi laiemat nurka ära ei kata ja jätab kaadri servadesse tugeva tumendusserva. Efektina on see lahe, aga tege-

Panasonic DMC-TZ20

Hind: 439 eurot

Müügil: Photopoint

Tehniline info: vaata testi lõpust

likult on see jama, nii ei peaks olema.

Mainitud puudustest hoolimata oli TZ20 üks meie lemmikkaameraid, sest see on kiire, eeldusel, et püstitakse tavapärase sihi- ja klõpsa tegevuse raamides. Lisades puute-tundliku ekraani, 3D ja GPSi, siis ei tundugi hind nii laest võetud olevat. Kui raha pole probleemiks, on TZ20 ostu väärt kaaluda.

KOKKUVÕTE

Välitingimustes testi parim kaamera, siseruumides nõuab pildistamine ettemõtlemist ja sättimist. Osa hinnast moodustab tehnoloogiline edevus.

HINNE

Punaselt on kõik parem

Punane supersuum tundub peale vaadates peenutseva mängukannina, ent on tegelikult vägagi asine kaamera. Kohe hakatuseks teenib Nikon miljon plusspunkti selle eest, et välklamp tuleb ise eraldi kangikesega välja lükata, automaatselt kaamera ise seda välja ei tõsta. Algajatele pildistajatele see võib-olla ei meeldi, aga see sunnib kaamerat ja pildistamisolukordi paremini tundma õppima ja igal juhul on see parem variant kui automaatselt kõik pildid valgeks laskida.

Suum on kiire, ehk isegi nõksu kiirem kui Panasonic TZ20-l või Sony HX7V-l, kuid lõpuni sissesuunituna on autofookus tuntuvalt aeglane ja isegi punane abivalgus ei aita alati pidepunkti leida. Mõnikord arvab kaamera fookuse leidnud olevat ka siis, kui ta seda tegelikult ei suuda. Kinnituspiiksi ei tasu usaldada, alati tuleb ekraanilt kontrollida, kas fookus on olemas. See probleem avaldub siiski vaid suumi viimases otsas.

Ekraan on hea ja kvaliteetne, kuid näiteks piltide vaatamise režiimist otsevaatesse lülitades kulub ekraanil mitu sekundit, enne kui ta otsevaate pildi taas ette manab. Sonyl ja

Canonil käib see momentaalselt.

Nikon on mõistlikult piirdunud 12 megapiksliga ega ole üritanud välja punnitada 14 või 16 ja seda on näha ka pildikvaliteedis. Kuigi originaalsuuruses on pilt hägune ja värvid lähevad pikslite vahel ujuma, siis tulemus on ikkagi parem kui 14 megapiksliel Panasonic TZ20-l, 14 megapiksliel Olympus FE 5035-st rääkimata.

Üldjoontes on pildikvaliteet hea, väljas tehtud piltidel on hea tonaalsus, vahest küll veidi heledavõitu, kuid sinine on ikkagi sinine ning pilvedes on võimalik eristada valge ja halltoonide erinevusi.

Nikon S9100 hakkas meile meeldima just

Nikon CoolPix S9100

Hind: 319 eurot

Müügil: Fotoluks

Tehniline info: vaata testi lõpust

väljas pildistades, sest kaamera teravustamine on piisavalt kiire, ekraan on nähtav ka päikese käes ning kaamera tervikuna käitub ootuspäraselt. Siseruumides pildistamiseks poleks see kaamera aeglase teravustamise pärast meie esimene valik. Käsitsirežiimid puuduvad, kuid muus osas on Nikon vägagi meeldiv suvine kaaslane.

KOKKUVÕTE

Asjalik ja kiire kaamera, mis ei jäta sind hätta üheski olukorras. Edasijõudnute jaoks on miinuseks käsitsirežiimide puudumine.

HINNE

Kaua tehtud, kaunikene

Esimene asi, mida me SX230 HS-i kätte võttes ja sisse lülitades tundsi, oli välklamp, mis vasaku käe sõrme alt vägisi üles üritas pressida. Nagu vanemal SX210 HS-i mudelilgi asub välklamp vasaku nurga kohal ja sõrme sealt kaamerat toetada ei saa. Reklamis hoiavad naeratavad inimest kaamerat ühe käega, aga reaalselt on stabilisaatorile ikkagi toeks vaja kahte, mitte ühte kätt - väljapressiv välklamp segab meid.

Suum on aeglane, vaata kust otsast tahes. Sony HX7V ja Panasonic TZ20 teevad Canonile kiirusega mitu ringi peale. Menüüsüsteem on väga hea, poolläbipaistev menüüriba näitab alammenüü sisu ära, ilma et sul oleks vaja sinna sisse liikuda. Sisselülimisnupp on väga hea koha peal, taga- ja ülakülje vahelises õnaruses, kus seda ei ole võimalik ühegi teise nupuga segi ajada ega kaamerat kotist otsides kogemata vajutada. Liideseid varjavad plastluugid on pettumust valmistavalt kipakad ja sobiksid pigem odavama kaamera külge. Teistel kallitel suumiga kaameratel on luugid korralike hingedega, aga Canon on otsustanud selle arvelt kokku hoida. Kui-

gi pöidla jaoks otseselt kohta pole, püsib kaamera kindlalt käes, sest pöidla saab suruda vastu väga jäika režiimivalikuratast.

Kaamera pildikvaliteet on välitingimustes suurepärase: suvetaevas on ilus sinine, kontrastsus on hea ka otseses päikesevalguses ja laia nurgaga tehtud looduskaadrid on väga ilusad. Käi ainult looduses ringi ja klõpsi pilte, üks on parem kui teine. Ka detailsuse üle ei saa kurta, sarnaselt Nikoni ja Sonyga on murupildil näha ikkagi üksikud rohulibled ja võililledki ei ole kollased plõnnid, vaid tekstuuriga lilled. Canonil välipildid meeldivad meile kohe väga.

Siseruumides kaamera ei hiilga. Teravus-

Canon PowerShot SX230 HS

Hind: 349 eurot

Müügil: Overall

Tehniline info: vaata testi lõpust

tamine ei ole alati just kõige kiirem ja ekraan on teraline. Automaatrežiimil on välklambi loogika arusaamatu, me ei õppinudki ennustama, millal kaamera arvab heaks seda kasutada, millal mitte. Kaamera nõustus teatud puhkudel tegema ka 0,5sekundilise säri- ga uduseid pilte, kuigi välk oli seatud automaatrežiimile.

KOKKUVÕTE

Meile meeldib kaamera värviesitus ja oskus kontrasti säilitada, kuid meile ei meeldi sugugi aeglane suum ja rumalavõitu välklamp.

HINNE

Käbe nagu käblik

Vastupidiselt teisele Sonyle, HX7V-le, on WX7 üks testi väiksemaid ja kompaktsmaid kaameraid, olles sisuliselt samas mõõdus Canon Ixus 220 HS-i ja Samsung ST93-ga. Väiksus ei tähenda viletsust, vastupidi, tegemist on igati vahva kaameraga. Ekraan on selge ja kirkas, tubastes tingimustes on sellelt kadreerida ja pärast pilte vaadata lausa lust. Värviesitus vastab enam-vähem tulemusele ja see on kompaktkamerate klassis väga hea saavutus. Kaamera reageerib kiirelt, sekund-poolteist pärast sisselülitamist on ekraanil pilt ees ja suum on kohe kasutatav. Pildid on heades valgusoludes selged ja kontrastsed, värvustasakaalu oskab kaamera hästi paika ajada.

Välklambiga pildistades ei jäta kaamera midagi juhuse hooleks, pildid on tuntavalt ülesäritatud. Tumedama tonaalsusega harjunud kasutajal on vaja end ümber harjutada, sest EV kompensatsioon välklambile ei mõju ja eraldi valgü jaoks kompensatsiooni muuta ei saa. Probleem on sama nagu HX7V puhul: automaatrežiim + Auto ISO annab tulemuseks välklambi + kõrge ISO ehk tugeva

ülevalgustatuse. Loomuliku välguefekti saamiseks tuleb kasutada P- või muud käitsirežiimi ja keelata kas välk või Auto ISO.

Kui sellega mässata ei viitsi, siis õnneks on automaatrežiim piisavalt nutikas ja oskab väga hästi välklampi sisse või välja lülitada, arutut pidevat välguplöksimist see kaamera ei tee. See meile meeldib, sest nii suudab kaamera palju paremini säilitada loomuliku valgusega õhustikku.

Värvide osas on Sony pildikvaliteet hea, värvid ei ole üleüllastunud, kuid pildil on piisavalt kontrasti, et mõnuda selgelt ja mõnusal. Pildi detailsuse osas midagi rõõmustavat öelda pole, aga me ei loe seda miinuseks,

Sony Cyber-shot DSC-WX7

Hind: 239 eurot

Müügil: Sony Center

Tehniline info: vaata testi lõpust

sest füüsikaseadustest üle astuda ei saa ja väikese sensoriga imet ei tee. Meie arvates on Sony leidnud pildikvaliteedis päris hea tasakaalu.

Kaamera oskab salvestada ka 3D-pilte, kuid selle vaatamiseks on tarvis ühendada kaamera Sony 3D-teleriga, teiste tootjate 3D-teleritega seda ei näe.

KOKKUVÖTE

Väikeste kaamerate kategoorias on WX7 ja Ixus 220 HS võrdsed, Sony välgrežiim on halvem, kuid loomuliku valgusega pildid on pisut paremad.

HINNE

Elevantide igav elu

Samsung WB700 kere on üleni metallist, sh pide, ja kaamera kipub käes libisema. Ka siin on probleemiks välklambi liigne lähedus pidemele, mille tõttu sõrmed varjavad poole välgust ära ning tulemuseks on pildi pooleldi tume alumine parem nurk.

Kaamera suum on üliäglane, sama suure 18kordse ulatuse läbib Nikon S9100 suum kordades kiiremini. Kuid kui suumida ei taha, siis hoolimata suurest ja raskest objektivist, mis on tarvis kerest välja sirutada, on kaamera kasutamiseks valmis sisuliselt sekund pärast sisselülitamist. Ekraan ei ole just kõige parem, pilt on veidi kahvatu ja värve ei tohiks kindlasti ekraani järgi hinnata.

Automaatrežiimil on kaamera käsitsemine lihtne ja mõnus, aga käitsirežiimid on tülikamad, sest puudub hõlpsalt keeratav valikuratas, mis on olemas lähimatel konkurentidel CoolPix S9100-l, PowerShot SX230-l ja Cyber-shot DSC-HX7V-l. Kaameralt leiab küll C-nupu, mida saab seadistada muutma kas EV või ISO väärtust, kuid valikuratta puudumist see ei asenda.

Eelseadistatud ning automaatrežiimil pil-

distamiseks on kaamera mõnus ja pakub katsetamiseks toredaid võimalusi. Mõned filtrid on päris eedad, näiteks saavad moekat pseudoretrot viljelevad trendinoored rakedada vana kratsitud filmilindi filtrit, et fotod ägedamad välja näeksid.

Pildikvaliteet tervikuna ei ole sugugi halb ning ka detailsus on üsnagi hea, kuid ühtegi tuntavat eelist kaamerale ei ole, seda ei pildikvaliteedis ega funktsionaalsuses. Nii välikui ka sisepildid on rahuldavalt head, värvid on olemas, kuid pildid on ikkagi iseloomutud.

219 eurot on soodne hind ja selle eest saab tugeva keskmise kaamera, millel on ohtralt suumi, kuid midagi väga säravat see

Samsung WB700

Hind: 219 eurot

Müügil: Elion

Tehniline info: vaata testi lõpust

hind ei sisalda. Ei ole see ei suurepärase välikaamera ega suurepärase sisekaamera, ongi selline keskpärane ja iga asja peale natukene mihkel. Kui tahad head ja kiiret reisikaamerat, siis tasub pigem välja käia 100 eurot rohkem ja osta Nikon S9100 või Sony HX7V, kui aga tubast kaamerat, siis loobu suumist ja osta pigem Sony WX7 või Ixus 220 HS.

KOKKUVÖTE

Ülisoodsa hinnaga keskpärane kaamera. Kui ihkad mitte keskpärast, aga head suure suumiga kaamerat, tuleb rohkem raha välja käia ja midagi muud osta.

HINNE

Lihtne ja hea

AX200 on testis olnutest teine kaamera, mis soostub töötama liitiumioonakude asemel AA-akudega. Sellistel kaameratel on oma veendunud kasutajaskond, sest tõepoolest pakub see suuremat vabadust ringi liikuda ega sunni sind iga natukese aja tagant kaamerat paariks tunniks stepsli külge riputama. Kui ikka väga vaja pilti teha, võtad seinakellast, arvutihiirest või kaasaskantavatest kõlaritest akud välja ning pistad kaamerasse – pildid saavad igal juhul tehtud. Muide, kaamerale on menüüs lausa eraldi valik Alkaline ja Ni-Mh jaoks.

Kui Canon A1200 oli ilmselgelt kõige odavamatest saadaolevatest komponentidest tehtud, siis AX200 on märksa esinduslikum, näeb parem välja ja käitub ka viisakamalt.

Ekraan on parem kui A1200-l ja teistel sajaeurostel seepidel, kaugelt on näha, et Fujifilm pole siia pistnud suvalist LED-ekraani, mille külm kuma kõikidest värvidest üle käiks, sugugi mitte, siin on olemas ka soojad toonid ja selged kontrastid.

Suum on kiire, kuid häälekas, salaja selle kaameraga suumida ei saa, kuid teravus-

tamine on selle hinna kohta aktsepteeritavalt väle. Pildikvaliteet on heas mõttes keskpärane, kaameraga saab pildi tehtud igas olukorras: valguga ja valguta, sees ja väljas. Fujifilmile omaselt on 1 : 1 suurendusel detailid ühtlaseks mudruks kokku mäkerdatud, aga vahe teiste digiseepidega ei ole nii dramaatiline, et sellest maksaks numbrit teha. 1 : 1 suurenduses ei tasu vaadata ühegi digiseebika pilti.

Kaamerale võiks ette heita sedagi, et testist on just AX200 kumermoonutus lainurraga juures kõige suurem, kõnniteede servad ja uksepiiad lähevad silmnähtavalt paindesse.

Siiski oleme üllatunud, kui võrd kobe saab

Fujifilm FinePix AX200

Hind: 79 eurot

Müügil: Euronics

Tehniline info: vaata testi lõpust

üks nii odav kaamera olla. 79 euro eest saad sa täiesti pädeva kaamera, millega saavad kõik tarvilikud pildid tehtud ja mis ei aja sind oma käitumisega närvi. Kaamera on pretensioonitu, viisaka väljanägemisega ja lihtsalt teeb pilti, kui sa päästikule vajutad.

AX200 on meie kindel soovitus neile, kes tahavad võimalikult odavalt läbi ajada.

KOKKUVÕTE

Kui sul puuduvad igasugused fotograafilised ambitsioonid, aga pilte teha on tarvis, siis ei ole sul kallimat kaamerat tarvis. Osta AX200!

HINNE

Vanamoodne ja uhke selle üle

A1200 on üks testi odavamaid kaameraid. 112 euro eest saab 12 megapikselse plastist kerega piinlikult vanamoodsa väljanägemisega kaamera, millel on kaks unikaalset omadust. Õigem oleks küll öelda, et need omadused on tänapäeval unikaalsed, kunagi olid need iseenesestmõistetavad. Esimene neist on võimalus kasutada kaameras AA-tüüpi akusid normiks saanud liitiumioonaku asemel. See teeb kaamera ponsakamaks ja kohmakamaks, aga annab võimaluse osta külapoest pihutäis patareisid varuks ning kaotab vajaduse õhtul kaamera seinakontakti külge laadima panna.

Teine unikaalne asi, millega A1200 uhkeldata võib, on optiline pildiotsija. Jah, A1200 sees on toosama väike lukuauk, mille kau-du vanal ajal me kõik oma pilte kadreerima pidime. See on oluline mitmes mõttes. Esiteks võimaldab see kadreerida ka heleda päikese käes, kui LCD-ekraanilt mitte muhviigi näha pole, ja teiseks võimaldab see pildistada hämaras ilma ennast pimestamata, kui samaaegselt lülitada välja piltide kuvamine ekraanil. Kui kaamera ka hääletule režiimile

lülitada ja välg maha võtta, ei ole sind ei näha ega kuulda, kui sa pilti teed.

Sellega kaamera head omadused ka piirduvad. Ekraan on vilets, siseruumides võib sellelt värvide hindamise ära unustada, see kõlbab ainult kadreerimiseks. Kaamera pildikvaliteet on viletsapoolne, failid on pehmed ja mudased ning selle kaameraga tehtavad pildid täidavad vaid ühte eesmärki: salvestada mälukaartide reaalsete objektide sarnaseid kujutisi. Punkt. Ei saa sa siit ei ilusaid looduspilte ega meeoluluid peopilte. A1200 on konkreetselt kaamera faktide jäädvustamiseks.

A1200 on ideaalne kaamera kohtadesse,

Canon PowerShot A1200

Hind: 112 eurot

Müügil: Overall

Tehniline info: vaata testi lõpust

kus sul on tarvis lihtsalt asju pildile fikseerida. Näiteks pildistad töökojas oma tööriistad üles, jäädvustad valessti parkinud naabrimehe auto või annad lapsele nädalavahetuseks ekskursioonile kaasa. Kaamera töötab igast asendist ja iga ilmaga ja kui ühel päeval enam ei töötagi, siis ei ole temast ka kahju.

KOKKUVÕTE

Tõeline digiseep selle klassikalises tähenduses. AA-akud ja optiline pildiotsija teevad ta teatud olukordades siiski kasulikuks, ehk isegi lausa asendamatuks.

HINNE

Tipp tipi peal, täpp täpi peal

Samsungi seekordne odav ja väike säästukaamera on eelmisel aastal positiivse mulje jätnud ST70 edasiarendus. Nii välimuses kui sisemuses on toimunud väikesed muutused, kuid tegemist on sama kaameraga, mida on veidi kõpitsetud. Kaamera on väga odav, väga väike ja väga keskmine. Ausalt öeldes me ise ka ei tea, kas seda peaks käsitlema kiituse või laitusena.

Samsung ST93, Sony WX7 ja Canon Ixus 220 HS on kõik sellised, mida võiks kanda ka põuetaskus, kuid Sonyl ja Canonil on seekord parem pildikvaliteet, seda nii väljas päikese käes pildistades kui siseruumides hämmaras pilte tehes. Samsung ST93 on neist peaaegu poole odavam ja see on kindlasti argument, kuid teisest küljest tuleb tõdeda, et kaamera pildikvaliteet ei ole ka baastundlikkuse eriti kiita.

Piltide üldise tonaalsuse ja kontrastsusega võib rahule jääda, kuid lainurk annab esiteks tugeva kumermoonutuse ja teiseks tekitab tugevad tumenduservad. Kolmandaks ja vaat et suurimakski probleemiks on pildi teralisus. Kas tuleb see sensorist või pildipak-

kimisalgoritmist, kuid igatahes on kõikidel piltidel selget eristatav täpiline muster. Kui tavaliselt ei ole see vähendatud vaates probleemiks, näiteks Fujifilmi FX300EXR-i pildid on väljasuunituna täiesti normaalsed, siis siin on seda ühtlase värviga aladel näha isegi tugevas vähenduses. See ei ole ilus, kui siin taevast on õrnalt täpiline, aga just nii ST93 piltidel näha on. Loomulikult ei ole need suured silmatorkavad laigud, kuid kui pilk pildile pikemalt pidama jääb, siis on muster selgelt näha. Kahju, sest kaamera on väike ja nunnu. Probleemiks võib saada ka SD-kaardi asemel MicroSD kasutamine, seda tavalise mälukaartilugejaga juba ei loe.

Samsung ST93

Hind: 110 eurot

Müügil: Elion

Tehniline info: vaata testi lõpust

Muid häid omadusi peale madala hinna ja väiksuse, mis pildikvaliteedi kadu üles kaaluksid, pole. Ka siin lukustub päästik selleks ajaks, kui puhvrit tühjendatakse, aga erinevalt FinePix T200-st kaob fookusindikaator ära, andes mõista, et nüüd peab ootama. Ka suudab kaamera puhvri kiiremini tühjaks kirjutada, kuid probleem on ikkagi olemas.

KOKKUVÖTE

ST93 ostmiseks peavad kõige olulisemad olema kaks kriteeriumit: hind ja väiksus. Kui muud omadused sinu jaoks ei loe, siis on ST93 ainus sobilik kaamera.

HINNE

Alati sinuga kaasas

See kaamera on nii pretensioonitu, nii lihtne ja nii naeruväärselt plastine, et seda ei ole võimalik tõsiselt võtta. Sony Cyber-shot DSC-WX7 või Samsung ST93 on samuti väikesed ja kerged, aga metalsed ja läikivad, mõjudes hoopis tõsisemalt. RS1500 on nagu mänguasi. Sa võid klõpsida kõike, mis huvi pakub, keegi ei ootagi sinult erilisi šedöövreid, kui sa pildistad valge plastmasskaameraga. See vabastab stressist nii sinu enda kui ka modelli ja sa võid tabada hoopis teistsuguseid hetki kui suure Samsung WB700-ga.

Menüüd on lakoonilised ja inetud, seadistada eriti midagi ei saa. Pentaxile kohaselt on kaameral universaalne roheline nupp, millele saab määrata ISO, EV, pildimahu, filmirežiimi või automaatsäri funktsiooni. Muus osas on kaamera kõige ehedam sihi-ja-tulista seebi-kas. Näed midagi huvitavat – klõps! Kui härra tahab seadistada ja kunsti teha, peab härra võtma selle kaamera asemel näiteks Nikon P300.

Kaamera odavus kajastub ka tema võimekuses. Kuigi automaatne värvustasakaal töötab pildi tooni normaalsena hoidmiseks üsna

hästi, siis tubastes tingimustes kipub kaamera soojema valguse korral pildirežiimiks valima küünlavalgust ja selle tõttu lülitab välklambi välja, mis omakorda annab uduse pildi. Lahenduseks on lülituda P-režiimile. Kuid päris küünlavalgusõhtuid ei soovita selle kaameraga samuti pildistada. Pildikvaliteet on parematest kaameratest suurusjärgu võrra viletsam. Isegi baastundlikkuse juures on pildid karvased. 14 megapiksli on selle sensori jaoks liig, see lihtsalt ei kannu seda välja. Väiklump on siseruumides kohustuslik.

Kuid jällegi, kuna RS1500 on nii tetralt odav ja samas ka nii veidralt muretut välimusega, siis on sellega päris lõbus pildistada.

Pentax Optio RS1500

Hind: 99 eurot

Müügil: Photopoint

Tehniline info: vaata testi lõpust

See on umbes sama tunne kui võtta kuuri alt isa vana jalgratas, mis logiseb ja koliseb, aga mille puhul pole kahju, kui vastu äärekivi põrutad või mõne kodara ära kaotad. Nii odava asja puhul lihtsalt ei ole mõtet muretseda selle pärast, mida sinust arvatakse, peasi, et töötab. Võta RS1500 ja lihtsalt pildista. Selleks sa ju fotokat osta tahadki, eks?

KOKKUVÖTE

Odav kaamera, mis on loodud igal pool kaasas kandmiseks ja kompleksivabaks klõpsimiseks. RS1500 on omal moel vahva, kuid ikkagi väga lihtne kaamera.

HINNE

Sinu kujuteldav sõber

Samsung PL120 on ehtne Facebooki-kaamera, just täpselt selline, millest sa oled alati unistanud. Kui tavaliste kaameratega endast profiilipildi tegemiseks peab sul olema vähemalt üks reaalne sõber, siis PL120 jaoks piisab ka kujuteldavatest sõpradest, sest kaamera laseb sul endast pilti teha ka üksinda. Just taoliste sinusuguste üksikute inimeste jaoks on kaamera esiküljele pandud teine ekraan, mille saab sisse lülitada eraldi nupuga ning mis näitab läbi objektiivi nähtavat pilti.

Tänu sellele, et kaameraga saaks suumida ka seda tagurpidi käes hoides, ei ole suumikang tagaküljel mitte horisontaalne, vaid vertikaalne ja seda on üsna mugav näpuga udjada.

Muus osas on kaamera suhteliselt tagasihoidlik ega paista millegi erilisega silma. Põhiekraan on odava kaamera kohta suhteliselt hea, üsna samasugune kui Fujifilmi AX200-l, ning kindlalt parem kui samas hinnaklassis võistlev Olympus FE 5035-l. Ka muud tehnilised andmed on kaameral sellised, et turundusosakond saaks kõik linnukesed õigesti lahtritesse teha: 14 megapiksli, ISO

3200 (mis on kasutamiskõlbmatu), nutikas automaatsüsteem ja peotäis imelisi filtreid ja efekte.

Pildikvaliteedi juures ei ole siin midagi teistest enam laita ega esile tõsta. Väljas tehtud pildid on kõbusad, kontrastsust on, kuid kaamera armastab pigem alasäri kui ülesäri, peaaegu vastu päikest tehtud piltidel on osaliselt säilinud ka valgeid pilvekribulaid ja detailsus on üsna vilets. Ühesõnaga, need pildid on mõeldud 10 x 15 suuruses printimiseks laboris, kus neile kohustuslik kärts peale väänatakse.

Nagu öeldud, on tegemist täiesti mittemidagiütleva kaameraga, mille ainsaks

Samsung PL120

Hind: 135 eurot

Müügil: Klick

Tehniline info: vaata testi lõpust

tõmbenumbriks on esiküljele paigutatud sekundaarne ekraan. Kui tunned mõnda eriti edevat inimest, siis üllata teda ja kingi talle PL120. See ei lähe kuigi palju maksma, kuid rõõm, mida su tuttav eneseimeteleja sellest saab, kaalub selle raha kindlasti üles. Või siis ka mitte.

KOKKUVÕTE

Keskpärase kaamera, mis mõeldud kõigile maailma emodele, kes istuvad kurvalt kodus ja kellel pole sõpru, kes neist pilte teeksid.

HINNE

Omanäotu tegelane

Seekordses testis oli meil kaks kaamerat, mis meid pidevalt närvi ajasid: Canon SX230 HS ja seesama siin, Fujifilm FX300EXR. Mõlemal kargab väklamp kaamerast iga kord sisselülitamisel ise ilma küsimata välja. Kui Canonil saab selle taas jõuga kaamerasse tagasi suruda, siis sellel kaameral ei saa. Välk kargab välja ja tolkneb senikaua kaamera kohal, kuni sa kaamera välja lülitad. Sa saad näpuga välgu sisse suruda, aga ta ei püsi seal, sest niipea kui näpp ära võtta, hüppab see taas välja.

Sellest on kahju, sest midu on seda kaamerat täitsa tore kasutada, suum on kiire ja igavesti kiire on ka teravustamine. Suunad kaamera objektile, vajutad päästikut ja ongi pilt olemas. Töö kiire ja korralik. Pildistada on kaameraga üsna hea, pide on ergonomiline ja kaamera tagaküljel pakub head tuget ka pöidlale. Režiimivalikuratas on poolviltu tagumise serva peal, ilmselt on see nii mõeldud selleks, et saaks pöidlaga mugavalt käe asendit muutmata režiime vahetada ja tõesti, seda saab, aga kahjuks saab seda teha ka tahtmatult, kui pöidlaga lihtsalt sinna liiga tugevalt vastu minna.

Kaamera trumbiks peaks olema EXR-sensor, mille saab tööle seadistada kolmes režiimis: tundlikkuse ja vähese müra režiimis, dünaamilise ulatuse režiimis ja resolutsiooniprioriteedirežiimis. Ent nagu me eelmiselgi aastal tõdesime, on sensorist saadav kasu marginaalne ja mingi imetehnoloogiaga tegemist ei ole. Võime julgelt väita, et Canon Ixus 220 HS ja Nikon P300 saavad kõrgel tundlikkustel müraga paremini hakkama ja dünaamilise ulatuse sööb ära Fujifilmi traditsioonilisel agressiivne pakkimisalgoritm, mis teeb kohati täpiliselt isegi ühevärvilised alad. Nii nimelt täpiliselt, mitte ruuduliseks nagu JPG-algoritmilt võiks oodata. Üldplaa-

Fujifilm Finepix FX300EXR

Hind: 329 eurot

Müügil: Euronics

Tehniline info: vaata testi lõpust

nis on pildikvaliteet siiski keskmiselt hea, otseselt viriseda ei saa, kui just pilti suures ulatuses kärpida või suurendada ei soovi.

Kuigi tegu ei ole otseselt halva kaamera, jääb see meie arvates valiku teise poolde, sest ühtegi tuntavat eelist, mille pärast seda kaamerat teistega võrreldes soovitada, siin ei ole.

KOKKUVÕTE

Mugav kaamera, mis ei eristu kahjuks teistest millegi muu poolest kui koera- ja kassinägude tuvastamise oskus.

HINNE

Midagi flegmaatikutele

Veel üks suhteliselt soodne Fujifilmi kaamera, mis sobitub omaduste poolest käesoleva testi kahe äärmuse, supersuumide ja väikese suumiulatusega kaamerate vahele. 10kordne suum on mahutatud väga kitsasse korpusse, kaamera on ainult veidikene paksem 5kordse suumiga Pentax RS1500-st. Kaamera on stiilne ja peenutsev ning positiivne on see, et selle juures on suudetud hoidmise mugavus säilitada. Esiküljel on sõrme toetav eenduv nukk ja tagaküljel saab pöidla toetada nõgusa valikuratta peale. Hoida on hea, kuid kätte võttes juhtus nii mõnigi kord, et hõlpsalt liikuv valikuratas vahetas ise režiimi. Enne pildistama asumist tuleb igaks juhuks alati valikuratta asendit kontrollida.

Juhupiltide klõpsimisega saab kaamera kenasti hakkama. Ekraan on tuhmivõitu, aga ajab asja ära, suum ei ole kiire, aga ei ole ka vihaastama panevalt aeglane, ja pildid on kah sellised, mis ajavad asja tegelikult ära, kui väga ei nori. Objektiiv pikemas otsas, lõpuni suumitud asendis tekib pildile tumendusserv, mis pole siseruumides märgatav, kuid merd või taevast pildistades jääb nurkadest selgelt

näha. Väljas pildistades on pildidel vaikumisi kontrasti vähevõitu ja teravamad nüansid on kuidagi luitunud, kuid ülesäris kaamerat süüdistada ei saa, pigem armastab automaatrežiim jätta kaadri veidi tumedamaks.

Tuhmimate piltidega ja suumitud piltide tumedamate nurkadega suudaksime veel elada, sest seda saab parandada ka järeltöötluses, kuid kaamerale on üks väga tõsine probleem. Nimelt lukustab kaamera pärast pildi tegemist päästiku ja teravustamise seniks, kuni eelmist pilti mälukaardile kirjutas. Sõltuvalt pildist ja kaardi kiirusest võib see aega võtta kuni kolm-neli sekundit. Tundub, nagu oleks kaamerale ainult ühekaadri

Fujifilm FinePix T200

Hind: 148,55 eurot

Müügil: Arvutikeskus

Tehniline info: vaata testi lõpust

puhver. Selle ajal suum töötab ja fookusindikaator on ka ekraanil näha, kuid realselt pilti teha ei saa, sest päästik ei reageeri. Nii pikka viiteaega polenud ühelgi teisel testitud kaamerale. Kõige tobedam on asja juures see, et ainus indikaator, mis näitab kaamera hõivatus, on vilkuv tuluke, mis asub täpselt sinu pöidla all ...

KOKKUVÕTE

Soodne kaamera, mille ainsateks headeks omadusteks on sale korpus ja suur suum. Päästiku lukustamine salvestamise ajal teeb kiire klõpsimise võimatuks.

HINNE

Laste Maailm soovitab

S1 on Olympus FE 5035 kõrval teine teos Laste Maailma tehnikanurgast, sedapuhku Pentaxi nime all. Pentax on lahe firma, kes on võimeline täiesti külma kõhuga tootma nii väga vingeid peegelkaameraid (K-5 on kõva sõna) kui ka tõeliselt narre kompaktkameraid. Canon ja Nikon võtavad end tõsiselt ja vähemalt üritavad oma odavaid kompakte kuidagi viisakalt välja nägema panna, aga Pentaxil on täiesti suva. Nagu RS1500 juures pidime tõdema, on see mõnes mõttes isegi tore. Kui RS1500 oli tegelikult heas mõttes väga omanäoline kaamera, siis S1 on üsna lapsik oma rohelise kesta ja läbipaistvate nuppudega. Kogu kaamera olemus karjub täiesti kõrist: „MADE IN CHINA!“

Narrist välimusest hoolimata ei olegi kaamera nii viletsake. Pildid on üldiselt üsna keskpärased, aga mitte otseselt halvad. Detailsust on pildides isegi rohkem, kui me oleksime oodanud, murustestis on rohulibled eristatavad, taevatestis taevast ilus sinine ja pilved kenasti nüansirikkad, kuid ei tasu endale illusioone luua, et tegemist on üle keskmise või isegi hea kaameraga.

Suum on kiire ja lärmakas ja ekraan on vilets ja keskpärane. Värvustasakaalu ei oska kaamera segastes valgusoludes kuidagi automaatselt ekraani jaoks määrata (fotodel on see parem) ja kadreerima peab mingis rohelises või muud värvi vines. Vähemalt välklamp katab kenasti kaadri ära.

Käsitseirežiime kaamerale pole, kuid on Pentaxile omane roheline nupp, mis pakub välja kaamera arvates parimad seadistused vastavalt käesolevale režiimile, kuid mida ei saa ümber seadistada (RS1500-l saab).

Raske on seda kaamerat nimetada heaks tööriistaks kas sise- või välisoludes pildistamisel. Sa saad seda, mille eest maksad. Mak-

Pentax S1

Hind: 129 eurot

Müügil: Photopoint

Tehniline info: vaata testi lõpust

sad vähe, saad vähe. Kui oled senini olnud Pentaxi kasutaja, siis võid nüüd teha erandi ja vähemalt selle kaamera oma kogusse lisamata jätta. S1 ei teeks su elu kohe mitte ühegi kandi pealt paremaks. Sama mudeli teist värvi kaamerad näevad paremad välja, aga imeiliselt kauneid ja kirkaid pilte ei hakka S1 mitte kunagi tegema.

KOKKUVÕTE

Odav kaamera, millele, kui aus olla, ei ole mõtet raha kulutada. Kogu parem veel mõnda aega ja osta mõni kallim, aga parem kaamera.

HINNE

Pime disainer otsib tööd

See kaamera võiks vabalt käia paaris Pentax S1-ga, sest mõlemad on nii kitsimaigulisel ja näevad välja sellised, nagu oleksid need pärit Laste Maailma leiunurgast, mitte mõnest legaalselt tegutsevast kauplusest. Muidugi, välimus on maitse asi, aga selleks, et oleks, mille üle vaielda, peab esialgu üldse mingigi maitse olema. Meie arvates tabas FE 5035 disainerit tööprotsessi käigus ajukramp. Eest näeb kaamera välja omapärane, ent paljulubav, tagant aga jääb mulje, nagu oleks kasutatud kahe erineva kaamera juppe. Ärge pilti uskuge, pildil on kaamera ilusam kui tegelikkuses.

Ent mis me ikka välimuse kalla viriseme, loeb pildikvaliteet, eks? Paraku on mõlemad Olympused selles suhtes sarnased: ka siin rändab fookus pildil ringi ainult mööda talle teada olevaid radu, eksides vahel ka sinna, kus me eelnevalt ekraani järgi eeldasime, et see võiks olla. Ei saa väita, et kaamera krooniliselt mööda teravustaks, aga vahel tuleb ette olukordi, kus pilt on nii udune, et jääb mulje, nagu oleks fookus hoopis pildistatavast tasapinnast ees- või tagapool. Tes-

tis, kus teravustasime kaadri keskele jõudnud sõiduteel liikuvale autole ja vaatasime, kui kaugele jõuab auto pildi tegemise ajaks liikuda, suutis see kaamera toota jätkuvalt tühje pilte, kus auto oli selleks ajaks juba kaadrist lahkunud, kui kaamera oma asjatoimetustega nii kaugele jõudis, et viimaks pilti soostus tegema.

Üldtonaalsus on õuepiltidel siiski oluliselt parem kui VG-120-l, tegelikult ei ole sinisel taeval ja merel väga vigagi ja puude-okste-lehtede kontrast on ka täiesti olemas. Kui pilte mitte kärpida, siis saab kaamerast kätte igas mõttes normaalsed keskmised kompaktkamera pildid, eeldusel muidugi, et pildis-

Olympus FE 5035

Hind: 109 eurot

Müügil: Photopoint

Tehniline info: vaata testi lõpust

tatav objekt seisab stoiliselt paigal. Näiteks laternaposti, Statoili bensiinijaama või reidil seisvat laeva on kaameraga lausa lust pildistada. Nimetagem kaamerast tulnud pildid natüürmortideks ja kõik on hästi.

Fotohuvilistele aga teadmiseks, et fotokunsti viljelemise vahendid leiab käesolevas nimekirjas eestpoolt.

KOKKUVÕTE

Miks? Miks on vaja selliseid kaameraid? Kes sellest võidab? Natuke plasti, mõned odavad komponendid ja hulk frustrerunud kasutajaid. No milleks?

HINNE

Veri, higi, pisarad

Seda, et kaamera on plastine ja odav, võiks isegi kinnisilmi öelda. Paned silmad kinni, tõmbad kaamera kotist välja, hüpitad seda veidi käes ja pakud: 89 eurot. Õige, just nii palju see kaamera maksabki.

Kuigi see näeb välja veidi viisakam kui Olympus FE 5035 või Pentax S1, kuulub ta siiski kindlalt säästukate klassi. Ekraan on viilts ja värviedastus on rohkem sümbolne märksõna, mida insenerid pole tõsiselt võtnud. Raske on öelda, mida nad üldse selle kaamera puhul tõsiselt on võtnud. Pildikvaliteeti ja teravustamist igatahes kindlasti mitte. Osadel pildidel on fookus seal, kus me arvasime, et see võiks olla, aga osadel pildidel seal, kus kaamera arvas, kus see võiks olla. „Ah tahad teravustada sellele uksele seal? Aga mis oleks, kui ma teravustaks hoopis sellele toolile seal, on ju hea mõte, eks, on ju?“ võiks kuulda, kui see kaamera rääkida oskaks.

Ka pildikvaliteet on rohkem juhusliku kui sihipäraselt kavandatud iseloomuga. Mereäärseid testipilte pärast arvatist vaadates oli me sunnitud kontrollima, ega kaamera ob-

jektivi ees kogemata kilet pole või ega meil ei jäänud peale mõni tobe digitaalne filter, mis ilusast säravast päevast tusase kuurialuse õhtu teeb. Pildid olid tumedad ja udused. Teised pildid olid seevastu vahelduseks üsna normaalselt keskpärased, mis selle kaamera puhul on kindlasti kompliment.

Olympuse kompaktkameras on pole lahkunud mitte ainult viimasedki helgemad pead, vaid ka viimasedki krutskivennad, sest kui Canoni samasugusel säästukaamerale, A1200-l, on vähemalt vana kooli habemike silmis restostiilipunkte koguvad optiline pilditsija ja AA-akude tugi, siis VG-120-l pole mitte mingit õigustust eksisteerimisele. Mit-

Olympus VG-120

Hind: 89 eurot

Müügil: Photopoint

Tehniline info: vaata testi lõpust

te mingisugust.

Aga kuna kaamera maksab nii vähe, siis osta see mõnele oma väikesele sugulasele mängimiseks. Las klõpsib, ehk satub kogemata mõne hea kaadri otsa. Ütle talle, et fotograafiaga peabki alustama läbi valu, vaeva ja pisarate ja et Olympus VG-120 kõike seda just sümboliseeribki. Las kannatab.

KOKKUVÕTE

Mis on selle meistri mõttes, kes selliseid riistu taob? Mis pilte varjab ta plastine kere, mis plaane haub tema hägune silm? Mis on selle meistri mõttes, ah?

HINNE

TULEMUSED

	Nikon CoolPix P300	Canon IHS 220 HS	Sony Cy-shot Disc-shot HX7V	Panasonic DMCTZ20	Nikon CoolPix S9100	Canon Powershot SX230 HS	Sony Cy-shot Disc-shot WX7	Samsung WB700	Fujifilm FinePix AX200	Canon Powershot A1200	Samsung ST93	Pentax Optio RS1500	Samsung PL120	Fujifilm FinePix E300E-XR	Fujifilm FinePix T200	Pentax Optio S1	Olympus FE 5055	Olympus VG-120	
Hind	319 eurot	229 eurot	329 eurot	439 eurot	319 eurot	349 eurot	239 eurot	219 eurot	79 eurot	112 eurot	110 eurot	99 eurot	135 eurot	329 eurot	148,55 eurot	129 eurot	109 eurot	89 eurot	
Müügil	Fotoluks	Overall	Sony Center	Photo-point	Fotoluks	Overall	Sony Center	Elion	Euronics	Overall	Elion	Photo-point	Klick	Euronics	Arvuti-keskus	Photo-point	Photo-point	Photo-point	
Mega-piksield	12	12,1	16,1	14,1	12,1	12,1	16,2	14,2	12,2	12,1	16	14,1	14,2	12	14	14,1	14	14	
Objektiiv (35 mm ekv)	24-100	24-120	28-280	24-384	25-450	28-392	25-125	24-432	28-140	28-112	26-130	27-110	27-135	24-360	28-280	28-140	24-120	26-130	
Suure (korda)	4,2	5	10	16	18	14	5	18	5	4	5	4	5	15	10	5	5	5	
Särisajad (s)	1/2000 - 4	1/2000 - 15	1/1600 - 30	1/4000 - 60	1/2000 - 1	1/3200 - 15	1/1600 - 2	1/2000 - 16	1/1400 - 8	1/1600 - 15	1/2000 - 8	1/2000 - 4	1/1600 - 8	1/2000 - 8	1/2000 - 8	1/1600 - 4	1/500 - 4	1/2000 - 4	
Lähim te-ravust. kaugus (cm)	3	3	5	3	4	5	5	3	10	3	5	8	5	5	5	5	10	7	
Videore-zitim	Full HD, 1920 x 1080, 30 k/s	Full HD, 1920 x 1080, 24 k/s	Full HD, 1920 x 1080, 60 k/s	Full HD, 1920 x 1080, 60 k/s	Full HD, 1920 x 1080, 30 k/s	Full HD, 1920 x 1080, 24 k/s	Full HD, 1920 x 1080, 50 k/s	Full HD, 1920 x 1080, 24 k/s	Full HD, 1280 x 720, 30 k/s	Full HD, 1280 x 720, 24 k/s	Full HD, 1280 x 720, 24 k/s	Full HD, 1280 x 720, 30 k/s	Full HD, 1280 x 720, 30 k/s	Full HD, 1280 x 720, 24 k/s	Full HD, 1280 x 720, 30 k/s	Full HD, 1280 x 720, 30 k/s	640 x 480, 30 k/s	HD, 1280 x 720, 30 k/s	HD, 1280 x 720, 30 k/s
Sarivõtte (k/s)	8	3,4	10	10	9,5	3,2	10	tootja ei avalikuista	3	1	10	3,2	tootja ei avalikuista	1,5	1,2	3,2	-	0,8	
Mälu-kaart (si-semälu, mälukaart)	90 MB, SD	SD	MS Duo, SD	18 MB, SD	74 MB, SD	SD	MS Duo, SD	SD	9 MB, SD	SD	12 MB, MicroSD	184 MB, SD	MicroSD	40 MB, SD	SD	SD	SD	SD	SD
Stabiili-saator	Objektiiv-nihutu-sega	Objektiiv-nihutu-sega	Objektiiv-nihutu-sega	Objektiiv-nihutu-sega	Senso-ri ni-hutu-sega	Objektiiv-nihutu-sega	Objektiiv-nihutu-sega	Objektiiv-nihutu-sega	ei	ei	Objektiiv-nihutu-sega	ei	Objektiiv-nihutu-sega	Senso-ri ni-hutu-sega	Senso-ri ni-hutu-sega	ei	ei	ei	ei
Ekraan (toll, piksilit)	3", 921.000 piksilit	2,7", 230.000 piksilit	3", 921.000 piksilit	3", 460.000 piksilit	3", 921.000 piksilit	3", 461.000 piksilit	2,8", 460.800 piksilit	3", 230.000 piksilit	2,7", 230.000 piksilit	2,7", 230.000 piksilit	2,7", 230.000 piksilit	3", 230.000 piksilit	3", 230.000 piksilit	3", 460.000 piksilit	2,7", 230.000 piksilit	2,7", 230.000 piksilit	2,7", 230.000 piksilit	3", 230.000 piksilit	3", 230.000 piksilit
ISO	160 - 3200, Auto	100 - 3200, Auto	125 - 3200, Auto	100 - 6400, Auto	160 - 3200, Auto	100 - 3200, Auto	100 - 3200, Auto	80 - 3200, Auto	100 - 1600, Auto	80 - 1600, Auto	80 - 3200, Auto	100 - 6400, Auto*	80 - 3200, Auto	100 - 3200, Auto*	100 - 3200, Auto*	64 - 6400, Auto	100 - 3200, Auto	100 - 3200, Auto	100 - 3200, Auto
Eesti keel	ei	ei	ei	ei	ei	ei	ei	jah	ei	ei	jah	ei	jah	ei	ei	ei	jah	jah	jah
Mõõtm (cm)	10,3 x 5,8 x 3,2	9,2 x 5,6 x 2 cm	10,2 x 5,7 x 2,9	10,5 x 5,8 x 3,3 cm	10,5 x 6,2 x 3,5	10,6 x 6,2 x 3,3 cm	9,2 x 5,2 x 1,9	10,5 x 5,9 x 2,5 cm	9,3 x 6 x 2,8	9,8 x 6,3 x 3,1 cm	9 x 5,5 x 1,8	9,2 x 5,6 x 2,1	10 x 5,9 x 2 cm	10,3 x 5,9 x 3,3	9,7 x 5,6 x 2,8	9 x 5,4 x 2	9,3 x 5,6 x 2,5	9,6 x 5,7 x 1,9	9,6 x 5,7 x 1,9
Kaal (g)	190	141	208	219	214	223	120	203	115	185	95	130	148	215	151	126	107	120	120
Muu	Kaks vali-kuratast, F1,8 objektiiv	Piltide si-lidista-mine	P/A/S/M režiimid, pikk säri-aeg. 3D	P/A/S/M režiimid, pikk säri-aeg. 3D	P/A/S/M režiimid	P/A/S/M režiimid	P/A/S/M režiimid	P/A/S/M režiimid	AA-akud	Optiline pildito-sija, AA-akud	9 x 5,5 x 1,8	Vahetata-vad värvilised esi-paneelid, ISO 3200 ja suurem väiksema pildisuu-ruse juu-res	10 x 5,9 x 2 cm	ISO 3200 ja kõrge-ma väikse-ma pildisuu-ruse juu-res	ISO 3200 ja kõrge-ma väikse-ma pildisuu-ruse juu-res	9 x 5,4 x 2	9,3 x 5,6 x 2,5	9,6 x 5,7 x 1,9	9,6 x 5,7 x 1,9
Hinne	5	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	2	2	2	2	2
Koht	1.	2.-4.	2.-4.	2.-4.	5.-8.	5.-8.	5.-8.	5.-8.	9.	10.-13.	10.-13.	10.-13.	10.-13.	14.	15.	16.-18.	16.-18.	16.-18.	16.-18.

KOKKUVÕTE

Sellel aastal on valikus mitmeid huvitavaid kaameraid, kuid test näitas ilmekalt, et sõltumata kaamera hinnast, tootjafirmast või erifunktsioonidest ei õnnestu kunagi füüsikaseadusi eirata. Kõikide kompaktkamerate pildikvaliteet on suures osas sarnane. Vilet-savõitu on need kõik. Rohkem võiks esile tõsta vaid tõesti nelja esimest kaamerat, millel igaühel on oma isikupärane käekiri. P300

ja Ixus 220 HS on teistest paremad ka kõrgeimal tundlikkusel ja kui sa oled otsinud kompakti, millega pildistada vätku kasutamata, siis on valik selge: Canon või Nikon. Ühtegi päris veatut kaamerat pole, mõnel on lihtsalt puudusi rohkem kui teistel.

Kompaktkamerate osas ongi mõtet osta kas kallis kaamera, mis pakub vajalikke erivõimalusi, või väga odav kaamera, mis liht-

salt võimaldab sündmusi jäädvustada ja mille eest raha väljakäimise kahju ei ole. Keskpärase kaamera ostmisel pole mõtet, sest keskpäraseid pilte saad sa ka telefoniga teha.

Ära osta kaamerat ainult sellepärast, et sa oled alati sama firma tooteid ostanud. Vali targalt, mine fotokauplusse ja palu luba oma mälukaardile testpilte teha. Alles siis otsusta. Meie esikolmik on sel aastal selline.

1

Nikon CoolPix P300

See kaamera oli meie jaoks üllatus. P300 on kiire ja pildikvaliteet on hea ning eriti oluline on see, et seda kaamerat on lihtne kasutada nii automaatrežiimil kui käsitsirežiimil. P300 on oma hinda väärt.

2

Canon Ixus 220 HS

Canoni töö pildikvaliteedi parandamise kallal kannab vilja. Ixused on selles alati tublid olnud ja 220 HS jääb teistega kõrvutades kohe silma. See on parim minikaamera automaatrežiimil pildistamiseks.

3

Sony Cyber-shot DSC-HX7V

Kaameral pole suuri nii palju kui nii mõnelgi konkurendil, kuid teravikuna on kaamera tasakaalustatud, Sony on suutnud vältida selliste funktsioonide lisamist, mis viletsalt töötaksid. HX7V-ga on rõõm pildistada.

Mängukonsool Sony PlayStation Portable 3000

PSP3004PB

333 MHz, 64 MB sisemälu. 4.3" LCD ekraan 480×272 pikslit, Wi-Fi, USB 2.0 liides, mikrofoni, Memory Stick Pro Duo mälukaardi sisend.

Mängud PSPlle

159.-

Norm. hind 199.-

3.50
Norm. hind 12.90

44.50

19.50
Norm. hind 25.50

19.50

19.50

EURONICS

KAUPLUSTE INFO JA KLIENDITUGI

651 2222

512 4220

www.euronics.ee

Mängud peavad hästi kõlama!

Üllatus-üllatus - [digi] polegi olnud ühtegi mänguriklappide testi, oleme aeg-ajalt lihtsalt umbropsu erinevaid klappe proovinud. Algne plaan võtta ette ruumilise heliga mängimiseks mõeldud 7.1-klappide test jäi aga väikese valiku tõttu vähemalt esialgu ära.

Kampa pidime võtma stereoklapid, milleks valisime mängumaailmas juba peaaegu legendi staatuses olevad klappid Steel-Series Siberia V2, mis on saadaval olnud ligemale aasta, kuid tulid Eestis ametlikult müügile alles nüüd. See tähendab ka seda, et lähiajal on oodata testi rohkem teisigi põnevaid SteelSeriese mängurividinaid.

Uued ja põnevad

AKG mänguriklapid on [digi] uudistest läbi jooksnud ja oleks patt olnud need välja jätta. Huvi nende vastu on suur, sest tavapärast muusika kuulamiseks mõeldud klappe tootvad firmad ei kipu eriti mänguriklappide tootma.

Sennheiser on paar korda proovinud ja mõnel korral päris õnnestunult, näiteks nende paari aasta tagune PC 350 PRO Gaming Headset oli päris veenvalt hea. Mida aga suudab nende konkurent AKG?

Testist jäid seekord välja Logitech'i klappid, mille kvaliteet on ulatunud seinast seinale, näiteks nende G35 (juhtmega) ja

Mänguriklappide suuremat testi polegi meil varem olnud, nüüd parandame selle vea lõpuks ära

G930 (juhtmevaba) on olnud meie arvates keskmisel tasemel, peale selle on need [digi] testis juba olnud.

Seetõttu võtsime testimiseks päris värskeid „Starcraft II”-teemalised Razeri klappid Banshee, mida muide peetakse Razeri „Starcraft II”-teemalise vidinasarja lipulaevaks, hiir ja klaviatuur olevat kehvedad. Me ise pole neid veel proovida saanud, tegu on kõigest kuulujuttudega.

Roccatil olid [digi] testis just Kulo stereoklapid, kuid kohe pärast testi ilmus ka nende helikaardiga 7.1-versioon - nüüd on hea võimalus kindlaks teha, kas see muudab muidu keskpärased klappid kuidagi paremaks.

Klappe hindasime loomulikult mängides ja siin pidasime silmas eelkõige kolme mänguliiki. Esiteks madin, kus lendab ohtralt kuule ja granaadid plahvatavad kõrva ääres - testmänguks „Crysis 2”.

Teiseks mängud, millel on mõjuv taustamuusika ja helilist aktiivsust on vähem - testmänguks valisime käigupõhise strateegiamängu „Heroes of Might and Magic V”.

Inimhääle ehe kõla

Viimaseks mängud, kus on palju dialoogi ja kus tahaks kuulda kena loomulikku inimhäält - testmänguks „Back to the Future” episoodid.

Testimisel kasutasime tavalist emaplaati integreeritud helikaarti, sest SteelSeriese ja AKG klappid on stereoklapid ning Razeri ja Roccati klappid on sisseehitatud (ühel klappides, teisel kaabli otsas) virtuaalse ruumilise heli kaardid, mis ei tee küll eraldiseisvat helikaarti mõttekuks, kuid ka mitte tingimata vajalikuks.

MARTIN METS

Enam paremaks minna ei saa

SteelSeries on mänguritarvikuid tootev Taani firma, mille kaup on nüüd lõpuks ka ametlikult Eestisse jõudnud. Selle üle on ainult hea meel, sest nende mänguriklapid Siberia V2 on kuldaväärt, hoolimata sellest, et need on lettidel juba ligi aastapäevad. Tõsiasi on see, et ega head klapid aja-ga halvemaks ei lähe.

Siberia kõrvaklapid on tõenäoliselt SteelSeriese kõige edukam toode - olemas on nii USB kui ka 3,5 mm ühendusega versioonid arvutimänguritele, PlayStation 3 eriversioon ning iPodi, iPhone'i ja iPadi väljalasked, lisaks tulevad veel arvutiklapid viies värvitoonis. Meie testis olid tavali-se 3,5 mm ühendusega valged klapid.

Vanaaegse disainiga klapid on äärmiselt mugavad: tänu kohanduvale peavõrle sulanduvad need täpselt pähe ja klapiatju ühendavad metallvõrud tagavad, et kõrvaklapid ei hakka pead pigistama. Selline disain võib välja näha mitte just kõige lahedam, kuid enamasti on selliseid klappe äraütle mata mugav peas hoida ja need tunduvad sulgkerged. Eriti kerged tunduvad klapid enda suuruse kohta.

Kõrvaklappide tekstiiliga vooderdama kaabel on kõigest meetripikkune (sülearvutiga mängimiseks), kuid kaasas on ka kahemeetrine pikenduskaabel. Kaabli küljes on mikrofone sisselülitusnupp ja liugketas helitugevuse reguleerimiseks.

Kui üldse Siberia V2 juures millegi üle norida saab, siis siin on see koht. Kuna mikrofon on peidetud klappide sisse, siis poleks nende sisselülitamiseks üldse eraldi nuppu vaja olnud. Ehk oleks mikrofone töölesaamiseks piisanud lihtsalt selle väljatõmbamisest, nagu Roccat Kulol mikrofone suu kõrvale tõmbamisest? Ka helijuhtimisketas on natuke liiga väike.

Aga see on ka kõik, mida nende klappide kohta kehvasti öelda saab, sest kõlavad need suurepäraselt nii kuulivalanguid täis märulis („Crysis 2”) kui ka melanhoole ja aeglase taustamuusika puhul („HOMM V”). Bass on tagasihoidlik, aga mõjuv, ilma et see raputaks kogu ülejäänud kõlapildi segamini, keskmi sed sagedused on arusaadavad ja kõrged täpselt parajalt teravad. Mikrofonist kostuv hääl on selge ja puhas nagu äsjasadanud lumi - väga nauditav.

Siberia V2 on stereoklapid, aga kui on isu saada kätte 7.1 ruumiline heli, siis tuleb juurde osta ka SteelSeriese Siberia helikaart. Vähe on mänguriklappe, millega kannatab muusikat kuulata, kuid Siberia V2 avatud klapiseljaga klapid sobivad tänu 18 - 28 000 Hz sagedusvahemikule ka muuks kui bassirikka heli reprodutseerimiseks.

SteelSeries Siberia V2 (valge)

Hind: 89.00

Müügil: Euronics

KOKKUVÕTE

SteelSeries Siberia V2 on mugavad stereomänguriklapid väga puhta ja selge heliga, norida pole praktiliselt millegi kallal, ka hind on igati õigustatud.

HINNE

Kompaktsuse kõrge hind

AKG on tuntud eelkõige kui muusikaklappide tootemark, kuid nad on teinud kõrvalehüppe ka mänguriklappide maailma - tulemuseks kerged, kompaktsed ja kokkuvolditavad mänguriklapid GHS 1, mis on saadaval kolmes värvitoonis.

Värvus on teisejärguline, kuid alustaks sellest, et kõrvapealsed küllaltki väikesed patjadega klappid teevad päris mõnusat häält, isegi muusikat kuulates, kuigi Siberia V2 meeldis mulle rohkem. Heli on bassirikkam, kuid seda on suudetud hoida kenasti mõistuse piires (tegu on ju ikkagi viisaka audiofirma toodanguga). Graanaadiplahvatused kumisevad parajalt, nii et keha peaaegu tunneb ähvardavat löökainet.

AKG stereoklappide parim külj tuleb välja siiski dialoogi kuulates: inimhääled on eriti loomulikud ja soojad. Dialoogirohkete seiklusemängude sõbrad peaksid just neile kõrva peale panema. Erinevus SteelSeries klappidest on veel see, et AKG klappid panid pea pärast kuulamist

AKG GHS 1

Hind: 95.00

Müügil: Euronics

kergelt kumisema. Eks see on mingil määral individuaalne, aga ikkagi ...

Kummisarnasest materjalist kahemeetrisele kaablil on küljes väike pult mikrofoni sisse-väljalülitamiseks. Mikrofoni puhul, mis edastab täiesti kena häält, tuleb arvestada seda, et seadeid kohandada ei saa, need on paigal nagu raudpolt. Peas on AKG klappe mugav hoida, mingit survet pehmenusega võru ei tekita.

AKG GHS 1 klappide juures on määravaks teguriks hind, SteelSeries Siberia V2 on neist odavam ja kahtlemata ka parem. AKG eeliseks on üksnes kompaktsus ehk sobivus neile, kes mängivad sülearvutiga, liiguvad palju ringi, kuid tahavad mängida korraliku heliga. Ja on nõus selle eest natuke ka peale maksma.

KOKKUVÕTE

AKG hetkel ainukesed mänguriklapid kõlavad üldiselt hästi ja istuvad peas mõnusalt, kuid võivad jätta pea kumisema ja hind on kõrgevõitu.

HINNE

Terav heli, nüüd ruumilisena

Roccat Kulo 7.1 USB

Hind: 79.99

Müügil: Photopoint

Roccat Kulo stereoklappide hindamiseks kaks kuud tagasi, kuid kohe pärast seda tuli välja ka nende täiustatud versioon - Kulo 7.1 USB. Kui täpne olla, siis klappid on jäänud täpselt samaks, üksnes kaabli külge on lisatud helikaart, mis muudab helisignaali 7.1 virtuaalseks ruumiliseks heliks. Seetõttu tuleb helikaart suunata ka USB porti ja installida vastav tarkvara.

Kui eelmisel korral kurtsime, et Kulo klappidest tulev heli on jõledalt terav, siis muutunud ei ole see ka nüüd. Pole midagi teha, meie kõrvu need klappid lihtsalt väsitavad - kui võrrelda neid näiteks SteelSeries Siberia V2 klappidega, ükskõik kas

koos 7.1-helikaardiga või ilma, on vahe ikkagi mäekõrgune.

Ruumiline heli töötab seevastu uuematel mängudes laitmatult ning mäng toimub järsku sõna otseses mõttes kõikjal su ümber, hästi eristuvad sammud nii su selja taga kui ka kõrval.

Kui rääkida toredatest asjadest, mis nende klappidega seonduvad, siis tasuks taaskord esile tuua automaatselt sisse-lülituvat mikrofoni, mis suu ette veetuna töötab, üleslükatuna on väljas. Lihtne ja loogiline, sellist lahendust sooviksime rohkem näha.

Kokkuvõttes ei saa öelda, et Roccat Kulo klappid on halvad. Kui aga on plaan Kulo klappe osta, tasub kindlasti neid enne natuke aega peas hoida ja veenduda, et need kõrvu ei ärrita, nagu meiega juhtus.

Kui on kindel plaan siiski midagi Roccati toodangust soetada, siis Kave, mis maksab praegu kõigest 10 eurot enam kui Kulo 7.1, on endiselt palju parem valik.

KOKKUVÕTE

Roccat Kulo 7.1 virtuaalse heli kaardiga mänguriklapid teevad endiselt kõrvad hellaks, nagu eelkäijagi. Aga nende klappide mikrofon on väga lahe!

HINNE

Viis kärbest ühe hoobiga?

Razer Banshee

Hind: 128.00

Müügil: Euronics

Võiks öelda, et kui ühe hoobiga õnnestub tabada kahte kärbest, siis on see hea tulemus. Kui aga proovida ühe löögiga tabada viit kärbest, siis on see ikka päris keeruline. Keeruline tõesti, kuid just seda on Razer üritanud „Starcraft II”-teemaliste kõrvaklappidega Banshee teha.

Banshee 7.1-klapid on suured, väga suured ja kandilised. Üks asi, mida Razer on hästi tabanud, on mugavus. Juuresolevat pilti vaadates võib see tunduda üllatuseks, kuid nii see on: kõikjal meeldiva pehme materjaliga vooderdatud klapid on päris mõnusad, kuigi natuke rasked.

Klappide küljel on helendavad logod ja LED-ribad, mis pole seal lihtsalt silmailuks. LEDide värvus ja vilkumisržiim näitavad su olukorda „Starcraft II-s”: APMi (*actions per minute* ehk sinu tegut-

semiskiirust) ja näiteks seda, kas su baasi rünnatakse või oled uue tehnoloogia valmis treinud. Kõike seda saab tarkvaraga ka muuta. Nupud asuvad klappipatjade tagaküljel, need on väikesed ja mitte just kõige paremini tabatavad.

Selge on see, et üksi kodus mängides sellest kasu pole, kui just peeglit kuvari kohale ei riputa; küll aga võib see äge olla võrgupeol, kus kümned plinkivate ja eri värvidega pead võivad olla lahe vaatepilt. Siin tuleb mängu aga tõsiasi, et Banshee on kõike muud kui mõnusalt kaasaskantav klappipaar - mikrofon on küll eemaldatav, kuid ega see palju ei muuda.

Banshee klapid pole madalamat hinda saanud üksnes seetõttu, et tegelikult teevad need mängudes meeldivat häält - ruumiline heli on täiesti eeskujulik, igal juhul mõjuvam kui Roccat Kulo 7.1 pakutav. Hinna poolest Banshee aga Kuloga võistelda ei suuda, sest hinnakärbes lendas juba aknast välja - „Starcraft II” brändi ja logode eest maksavad peale tõenäoliselt ainult mängu paadunud fännid.

HINNE

KOKKUVÕTE

„Starcraft II” on kallid ja tore fännikaup, soovitatav kaasas tassida üksnes neil, kes käivad võrgupidudel. Muil juhtudel tasuks enne pikalt mõelda.

KOKKUVÕTE JA TULEMUSED

Kuna kokku said kahed stereoklapid ja kahed ruumilise heliga 7.1-klapid, siis tuli neid ka erinevalt hinnata.

Üks on selge: kui on soov endale soetada stereoklapid, siis SteelSeries Siberia V2 on praegu meie arvates parim valik. Igas mõttes. Kui lisada neile veel sama firma helikaart, saab kätte ka virtuaalse 7.1-heli. Ka nende eest küsitav hind on aus.

Just seetõttu on ülikompaktsed ja kokkuvolditavad AKG mänguriklapid kehvem va-

lik - hind on kõrgem ja ei saa salata, et pea jäi hiljem kumisema. Kui aga on soov klappide pidevalt koos sülearvutiga kaasas vedada ja mängid palju dialoogipõhiseid mängu, näiteks hiireklikiseiklusi või rollikaid, siis võivad need olla isegi SteelSeriese korralikud konkurendid.

7.1-klappidega on lood kehvemad: une pealt ei annaks ostusoovitust ei Roccat Kulo 7.1-le ega ka Razer Bansheele. Banshee puhul on tegu ikkagi väga selge fännitootega, mis,

nagu tavaks, maksavad rohkem kui tavatooted, seda enam, et Razeri logo on juba niikui-nii klappidel peal ja see kergitab hinda veelgi. Võrgupeol võivad need kõrvaklapid hoolimata suurusest teha sinust õhtu staari.

Hinna poolest suudavad Kulo ruumilise heliga klappid Bansheega edukalt võistelda, kuid meile ei istu need kohe kuidagi mugavalt pähe. Enne ostmist tasub neid kindlasti proovida, eriti kui näiteks sõbral need juba olemas on.

VÕITJAD

1

SteelSeries Siberia V2 (valge)

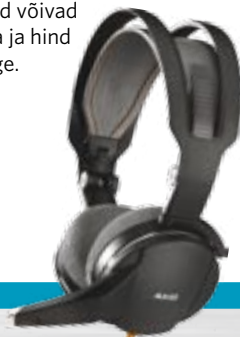
SteelSeries Siberia V2 on mugavad ja suurepäraseid stereomänguriklapid väga puhta ja selge heliga, norida pole praktiliselt milligi kallal.

2

AKG GHS 1

AKG mänguriklapid kõlavad üldiselt hästi ja istuvad peas mõnusalt, kuid võivad jätta pea kumisema ja hind on natuke liialt kõrge.

3

Roccat Kulo 7.1 USB

Roccat Kulo 7.1 virtuaalse heli kaardiga mänguriklapid teevad endiselt kõrvad helilaks. Aga klappide mikrofon on lahe!

Kuidas ...

kodusest meediaarvutist

Käes on pilveteenuste aeg, nii et tundub äärmiselt rumal muusikat ikka veel enda Androidiga telefoni SD-kaardile kopeerida või iPhone'i sünkida. Õpetamegi, kui mugavalt saab Audiogalaxy'ga muusikat kodusest meediaarvutist striimida – peaaegu ükskõik kuhu.

Audiogalaxy, kunagi MP3-de jagamise teenus, on eelmise suve lõpust saanud uue kuue. Tegu on põhimõtteliselt muusikafailide Dropboxiga, üksnes selle vahega, et failid asuvad sinu enda koduarvutis, mis peab töötama. Kõikidele muudele seadmetele, olgu siis see Apple'i või Microsofti operatsioonisüsteemiga arvuti, iPhone või Androidiga telefon, striimitakse muusika juba sealt.

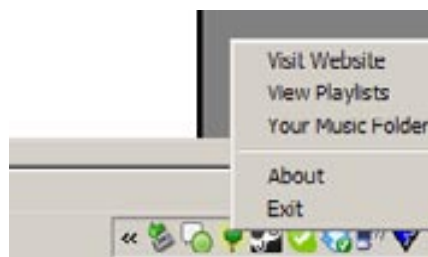
sest sinna on vaja tirida pisike (tõesti väga väike) programm Audiogalaxy Helper. See programm hakkab istuma süsteemisalves ja hakkab muusikat välja jagama.

1 Ikka see registreerimine
Ilma ennast kirja panemata ja salasõna valimata teenust kasutada ei saa, sest sul on vaja ju enda lugudele turvaliselt ligi pääseda. Aadressil www.audiogalaxy.com saad ennast kirja panna. Kui on soovi, siis saab kohe enda Audiogalaxy konto siduda, Screen Name ehk kasutajanimi on see, mida teised Audiogalaxy kasutajad ja sõbrad sinu kohta näevad.

2 Meediaarvuti
Esimest korda sisse logides on seda mõistlik teha arvutist, kus asub sinu muusikafailide kogu,

3 Milliseid lugusid soovid?
Vaikimisi kompab Audiogalaxy ise su arvuti kõvakettaid ja otsib muusikapalu, kuid mõistlik on talte ette näidata, kust kohast programm võib muusikat välja laenutada ja kust mitte. Selleks tasub Windowsi versiooni puhul teha paremklõps süsteemisalves asuval ikoonil, valida „Your Music Folders“ ning avanevas aknas teha linnukesed ette neile kaustadele, kust soovid muusikat mujale striimida. Arvestama peaksid sellega, et näiteks kadudeta FLAC-vormingut Audiogalaxy ei toeta, mängu tulevad üksnes MP3- ja AAC-failid.

4 Kuula, kus tahad
Et enda muusikat kuulata, pole sul vaja teha midagi muud, kui minna suvalise Maci või Windowsi-arvutiga Audiogalaxy lehele ja lihtsalt sisse logida. Avaneb lihtne muusikamängija, kus saab eelnevalt välja jagatud lugusid kuulata artistide, albumite, playlist'ide ja žanrite kaupa. Olgu öeldud, et internetiühendus peab olema teenuse takerdusteta tööks korralik. Proovimise ajal töötas see meil peaaegu laitmatult, pärast loo käivitamist kulus küll sekund-kaks, enne kui kõlaritest midagi kuuldavale tuli.

5 Muuda sätteid
Enda konto sätteid saad muuta samuti Audiogalaxy lehel. Olulisim on seal otsustada, kas teha

linnuke kasti sisse, mis lubab teistel sinu profiililehte näha, või mitte. Samas saad ka uuesti enda muusikakogu lasta Audiogalaxy'le üle skannida, muuta salasõna või konto sootuks ära kustutada.

6 Aga see pole veel õnneks kõik
See, et saad enda koduarvuti muusikakogu kuulata teisest arvutist, pole üldse nii põnev kui see, et seda saab teha ka iPhone'ide ja Androidil põhinevate telefonidega. Google'i operatsiooni-

muusikat striimida?

süsteemi korral suundu Android Marketisse ja tõmba alla rakendus nimega Audiogalaxy Music ning logi ennast sisse. Apple'i AppStore'is on vastava rakenduse nimeks Audiogalaxy Mobile.

7

Kodumuusika telefonis

Avaneb kompaktned, aga selle eest soliidne, ilma igasugu lisavidinateta muusikamängija, kus olemas terve su kodune digitaalne muusikakogu. Ei mingit sünkimist ega kopeerimist, lihtsalt vali välja lugu ning pane mängima. 3G ja 3,5G levialas ei hakkinud muusika testimise jooksul kordagi, ei esinenud ka mingeid muid häireid, hoolimata mitte just kõige kiiremast 3 Mbit/s ühendusest. Tasub muidugi arvestada, et mõnes kohas on endiselt võimalik komistada otsa EDGE levialadele,

kus Audiogalaxy ja striimimisega pole midagi peale hakata.

8

Jälgi andmesidet

Kui su telefonis on andmesidemaht megabaidipõhine, siis tasub sul enne selle teenuse kasutamist mõelda piiramatule mahule ülekolimise peale. Kuna kõik lood striimitakse sulle otse telefoni, siis tähendab see seda, et megabaidid võivad üsna kähku täis tiksuda ja number arve lõpus jõudsalt kasvada. Rääkimata sellest, et teenust pole mõistlik telefoni teel kasutada välismaal viibides.

Piiramatu mahu korral probleemi pole. Pealegi, mida rohkem 3G sagedusi andmesidemahtudega umbe tõmmatakse, seda kiiremini Eestis 4G andmesid arena hakkab.

MARTIN METS

Turvalisus iga klahvivajutuse taga

ESET Smart Security 4

Kiirem, efektiivsem arvutikaitse

Kuidas ...

pildistada vabaõhukontserti

Kontserdi pildistamine on keeruline, kuna kiiresti liikuvad inimesed ja veel kiiremini muutuv valgus teeb sobivate seadete valimise ning õigel ajal nupule vajutamise väga keeruliseks. Allpool mõned näpunäiteid, mis aitavad paremaid kontserdipilte püüda.

1 Tea, mida oodata
Vaata enne kontserti bändi videoid või kuula vähemalt lood veel kord läbi, siis tead, millal on oodata laulu kulminatsiooni või põnevat soolot.

2 Jälgi valgust
Mõneti on kontsert ideaalne pildistamispaik: taust on tume ning tähelepanu keskmes olevaid inimesi valgustatakse erinevatest suundadest värviliste projektoritega. Lavavalgus töötab sageli mingi kindla tsükliga. Jälgi valgust ja ürita tabada selle rütmi – nii tead ette, millal valgeks läheb. Kadreeri soovitud kohta ja oota, et siis sobival hetkel lihtsalt nupule vajutada.

3 Milline on parim objektiiv
70–200 mm objektiiv on lava ees tegutsedes levinuim, aga toimeta saab ka pikema või lühema. Vali nii suure avaga toru, kui rahakott vähegi võimaldab. Ka lainurk on lava ees omal kohal, selle abil võib saada päris rajusid pilte.

4 Kasuta RAW-vormingut
Pildista RAW-vormingus, siis on hilisemad töötlemisvõimalused suuremad, pidevalt muutuv värviline valgus tähendab aga seda, et töötlemisest sa nagunii ei pääse, kas või vajadusest korrigeerida värvustasakaalu või säri.

5 Kuidas saab lava ette?
Suurtel kontserditel on lava ees eraldi turvatsoon, kuhu fotograafid kolme esimese loo ajaks pildistama lastakse. Enamasti pääsevad sinna professionaalsed piltnikud, aga kui kontserdi pressiesindajaga aegsasti ühendust võtta, võib siiski ka amatööril lootust olla. Arvesta sellega, et sinna ei saa kaasa võtta ei välklampi ega statiivi.

6 Kaamera või enda tarkus?
Kõige kindlam on kõik seaded paika sättida käsitsi, aga seda saad teha vaid rahulikuma kontserdi puhul, kus valgus väga kiiresti ei muutu ja sellega sinu seadistusi iga natukese aja tagant ära ei nulli.

Pildi tähtsaim osa ehk muusikute näod on enamasti üsna ühtlaselt valgustatud, värvide mäng käib nende ümber. Kui jäta säri-aja siiski kaamera valida, kasuta punktipõhist säri mõõtmist (*spot metering*) muusiku näolt, sest maatriksmõõtmine võib heleda projektorivalguse või tumeda tausta tõttu ala- või ülesäri põhjustada. Kasuta histogrammi ning vajadusel seadista selle põhjal särikompenatsioon.

Avapõhiselt pildistades ära keera seda rohkem kinni kui f/5.6. Suurem ava aitab objekti taustast paremini eristada, samuti venib säriaeg väiksema ava korral liiga pikaks ja pilt muutub uduseks.

7 Teravusta tähelepanelikult
Kontserdilaval olevate artistide teravustamisel võib kaamera hõlpsasti eksida, kuna seal on ohtralt atribuutikat, mis laulja või pillimehe asemel kaamerale „silma“ võib jääda, näiteks mikrofon või kitarr kael. Võimalusel kasuta fookustamiseks keskmist teravustamispunkti, sest see on kõige täpsem, ning vali teravustamiseks kontrastne koht muusiku näos, nt kulmud. Liikuva laulja puhul võib abi olla ka pideva teravustamise funktsioonist.

8 Kasuta sarivõtet
Kaamera tasuks sättida sarivõtte režiimile, siis on rohkem lootust hea hetk pildile püüda. Arvesta siiski oma kaamera ja mälukaardi võimetega. RAW-failide kaardile kirjutamine võtab üksjagu aega ning kui kaamera puhver täis saab, pole muud teha, kui oodata.

9 Milline ava, säri ja ISO?
ISO 800 juures alusta maksimaalse avaga, mida su objektiiv võimaldab, olgu see siis f/2.8 või f/4.0, ning säriajaga 1/125. Tõenäoliselt avastad siiski, et tahad säri sutsu kiiremaks ja ISO kõrgemaks sättida. Enamasti peadki kontserdi pildistamiseks kaamera ISO väärtuse taluvuse piirile kruttima, olgu see siis 1600, 3200 või lausa 6400.

10 Kõrvatropid taskusse
Kui lähed kontserdile ennekõike pildistama ja mitte muusikat nautima, võid avastada, et kõrvatropid on päris hea mõte, neid kasutades kuuled küll endiselt muusikat, aga oled koju jõudes veel võimeline rääkima ja ehk isegi mõtlema.

11**Ära ole keskel**

Kui saad pildistamiskohta valida, ära säti end otse lava ette, vaid pisut vasakule või paremale serva – kummale poole just, sõltub sellest, kus asub klahvpillimängija, kes võiks sinu poole jääda näoga, mitte seljaga. Otse pildistades oleksid hädas ka mikrofonidega, mis alatasa muusikute näo ette kipuvad jääma.

12**Mitte ainult laulja**

Ära unusta, et peale laulja on laval ka teisi muusikuid. Kuulsad või mitte, teevad nad vahel häid nägusid ja elavad mängitule aktiivselt kaasa. Aga võib-olla saab ägeda pildi hoopis mõnd elutut asja keskpunkti võttes, olgu selleks siis uhkes üksinduses seisev kitarr või lavaserva kinnitatud lugude nimekiri.

13**Kompaktkaameraga kontserdil**

Kui pead kontserti pildistama kompaktkaameraga, võid selle sättida spordirežiimile, mis aitab hästi tegevust „külmutada“. Välklamp lülita kohe välja, sest see segab teisi ning kaugemal kui mõni

meeter pole sellest nagunii mingit kasu. Ole suumiga tagasihoidlik, sest see võimendab iga värinat. Pigem pildista ilma suumita ja püüa pildile rahvamass, vajadusel tõsta kaamera pea kohale ja kasuta iseendi statiivina. Kui kontserdil kasutatakse suuri ekraane, tsub pilti teha nii, et esineja jääb fotole ekraani vahendusel.

14**Püüa meeleolu**

Hea kontsertfoto annab edasi ürituse meeleolu: milline oli valgus, kuidas käitusid inimesed, kas atmosfäär oli raju või rahulik, millised olid meeldejäävad detailid.

KRISTJAN KALJUND

Kuidas ...

Androidi *root*'ida

Root'imine ehk juurkasutaja õiguste saamine on Androidiga telefonide Püha Graal, toiming, mis võimaldab sul telefoni allutada täielikult oma tahtmisele. Vaatame HTC Desire näitel samm-sammult, kuidas telefoni üle kontrolli saavutamine käib.

1

Milleks seda vaja on?

Telefoni juurkasutaja õiguste hankimine ei ole mitte lihtsalt edevuse või uhkuse asi, see võimaldab teha telefoniga asju, mida tootja või mobiiloperaator pole ette näinud. Enamiku kasutajate jaoks on kõige kasulikum arvatavasti võimalus loobuda tootja poolt telefoni installitud mõttetute rakendustest, mida sa realselt kunagi ei kasuta. HTC Desiresse on vaikumisi installitud näiteks rakendused Stock, Footprints, Peep jt, mida sa ei pruugi kunagi kasutada. Tootja rakendusi ruumi tagasivõitmiseks maha installida ei saa, sest Android ei anna sulle selleks piisavalt õigusi. Juurkasutaja õigused võimaldavad sul soovi korral terve telefoni tarkvara välja vahetada, saades selle käigus lahti kõigest sellest kaheldavast lisaväärtusest, mida telefoni tootja on otsustanud sulle kaela määrada.

2

Iga telefon on erinev

Väga paljud siin rubriigis eelnevalt antud näpunäited ja õpetused on üsna edukalt rakendatavad kõikidele Android operatsioonisüsteemiga telefonidele, ent *root*'imine on alati rangelt mitte ainult tootja-, vaid ka mudelispetsiifiline. HTC telefonide *root*'imiseks tuleb kasutada teisi vahendeid kui Sony Ericssoni, LG või Samsungi telefonide puhul. Järgnevad juhised on mõeldud peamiselt HTC Desire jaoks, kuid väikeste muudatustega on need kohandatavad ka teistele HTC mudelitele, näiteks ülipopulaarsele HTC Wildfirele.

3

Hoiatus: see võib telefoni kahjustada

Root'imine võib halva õnne korral su telefoni kahjustada. See võib

jääda ebamäärasesse seisusse, mis ei pruugi telefoni enda ja sinu andmete jaoks olla fataalne, aga see võib olla olukord, kus telefoni tavapärase kasutamine on takistatud, kuna telefon näiteks ei käivitu korralikult. On ebatoenäoline, et see juhtub, kuid võimatu see ei ole.

Kuna telefonide tarkvaraversioonid võivad olla erinevad ning erinevused arvuti seadistustes võivad teatud puhkudel põhjustada toodud juhiste järgimisel probleeme, siis pead ise teadma oma riskipiiri ja oskusi võimalike probleemidega hakkama saada. [digi] toimetusel on isiklike kogemusi mitme Desire *root*'imisega ning üldiselt on protsess suhteliselt lollikindel ja midagi ei tohiks katastroofiliselt valesti minna. Kuid nagu tehnikaga ikka -, seda ei või iial teada ning kõiki hädalokordi pole võimalik ette näha. *Root*'ima peaks ainult korralikult töötavat telefoni. Kui su telefonil on kombeks kokku joosta või iseeneslikult taaskäivituda, siis peaks selle põhjuse enne jätkamist välja selgitama ja kõrvaldama. Seega ole hoiatatud.

4

HTC Sync maha, õiged draiverid peale

Kui sa kasutad Mac OS Xi või Linuxit, asu kohe järgmise punkti juurde, Windowsi kasutajad peavad aga järgmiste juhistega vaeva nägema.

Kui sul on arvutisse installitud HTC Sync'i tarkvara, siis installe see maha ja taaskäivita arvuti. Installe maha ainult HTC Sync'i rakendus, mitte muud komponendid. Kui sul pole HTC Sync installitud, siis installe see, taaskäivita arvuti, ja installe taas maha. Seda on tarvis selleks, et Unrevoked saaks kasutada mõningaid vajalikke faile HTC tarkvarakomplektist. Installituna segab aga HTC Sync meie soovitava rakenduse tööd.

Laadi aadressilt unrevoked.com/recovery/android-usb-driver.zip alla draiveri arhiiv ja paki see kuhugi kõvakettale lahti.

Lülita telefon välja ja seejärel lülita see uuesti sisse nii, et samal ajal sisselülitamispupuga hoiad sa all ka helivaljuse vähendamise nuppu. Korraga peavad olema alla vajutatud mõlemad nupud, volunupp telefoni peal ja helivaljuse vähendamise nupp telefoni küljel. Telefon käivitub buudivalikurežiimis.

Ühenda telefon USB-kaabli abil arvutiga. Ava Device Manager. Kui sa ei tea, kuidas, siis oleks parem mitte telefoni *root*'ida, aga kui ikka väga tahad, siis saad seda teha nii: paremklõpsa My Computeri ikooni (Windows 7 puhul lihtsalt Computer), vali Properties ja leia sealt käsk Device Manager. Leia nimekirjast jaotis Other devices, selle all peaks olema näha kollase hüüumärgiga rida Android 1.0. Paremklõpsa seda ja vali käsk Update Driver Software. Vali käsk Browse my computer for driver software ja navigeeeri kaustani, kuhu sa eelnevalt allalaaditud draiverid lahti pakkisid.

Klõpsa nuppu Next. Nüüd installitakse uus draiver sinu telefoni jaoks. Kui installimisriba lõpuni jõuab, klõpsa nuppu Close. Device Manageri aknas on nüüd näha jaotis Android Phone alajaotisega Android Bootloader Interface. Ühenda kaabel lahti ning taaskäivita telefon tavarežiimis.

5

Valmista telefon ette

Lülita menüüst Settings -> Applications -> Development sisse valik USB Debugging.

Lülita menüüs Settings -> Applications sisse valik Unknown Sources.

Lülita menüüs Settings -> Connect to PC sisse valik Ask me.

Ühenda telefon kaabli abil arvutiga ja vali

ühenduse tüübiks Charge only.

Kõik need seadistused võid pärast taas endale sobivaks muuta, neid on vaja ainult järgmises punktis kirjeldatud rakenduse töö jaoks.

6

Üks rakendus teeb kogu töö ära

Mine veebisaidile unrevoked.com ja laadi alla oma telefoni mudeli jaoks vastav rakendus, selleks pead avalehel leidma õige HTC mudeli. Klõpsa sellel ja laadi alla telefoni operatsioonisüsteemile vastav rakendus. Windowsi puhul on selleks fail nimega reflash_package.exe. Salvesta fail kõvakettale ja käivita see. Kui kõik on korges, alustab rakendus tööd ja hakkab sinu telefoniga iseseisvalt tegelema. Selle käigus telefon taaskäivitub vähemalt neli korda ja selle ekraanil jooksevad mitmed värvilised kirjad. Järgi samal ajal ka arvuti ekraanil toimuvat. Unrevoked annab hetkeolukorra kohta jooksvat infot rakenduse aknas. Järgi seal antavaid juhiseid! Kui sul on vaja teha mõni lisasamm, siis antakse selle kohta ingliskeelsed juhised. Loe need mõttega läbi!

Kohati võib tunduda, et telefon on kinni jooksnud, kuid see ei ole nii. Lase telefonil vähemalt kuni 10 minutit vaikselt seista, enne kui seda jõuga taaskäivitama hakkad. Üldjuhul ei tohiks see olla vajalik, sest Unrevoked jälgib kaabli kaudu pidevalt telefoni olekut ja kontrollib seda. Kui mingil põhjusel sinu telefoni root'ida ei õnnestu, ilmub selle kohta rakenduse aknasse teade. Kui kõik läheb plaanipäraselt, ilmub rakenduse aknasse kiri Done!, misjärel võid kaabli telefoni küljest lahti ühendada ja telefoni kasutama asuda.

7

Kui see ei tööta

Mõnede Desire mudelite puhul võib rakendus teatada ka täiesti korras telefoni kohta, et sinna ei saa kirjutada või ilmneb mõni muu tõrge. Sellisel juhul ühenda telefon lahti, sulge rakendus Unrevoked, käivita rakendus uuesti, ühenda telefon uuesti arvutiga ja proovi taas. Teisel-kolmandal korral võib õnneks minna.

Protsessi käigus, kui Unrevoked sinu telefoni taaskäivitab, võib Windows sulle teatada, et ei suuda seadme jaoks draiverit installida. Sellisel juhul ava sealsamas Device Manager ja installi eelnevalt allalaaditud draiver uuesti üle.

Kui Unrevoked ei suuda telefoniga ühendust luua, siis laadi HTC veebilehelt alla HTC Sync tarkvara, installi see, taaskäivita arvuti, installi taas Sync maha ning proovi uuesti Unrevokedit käivitada.

8

Mis edasi?

Veendumaks, et sul tõepoolest on telefonis juurkasutaja õigused, ava rakenduste sahtel ja kui sa näed seal rakendust Superuser Permissions, on su telefon õnnelikult juurkasutaja õigustesse viidud.

Kohe sa oma telefonis muutusi ei näe, iseenesest telefon kiiremaks või funktsionaalsemaks ei muutu, sa oled nüüd lihtsalt loonud eeldused, et saaksid telefoni tarkvara välja vahetada.

Sellest, kuidas oma telefonile täiesti uus tarkvara peale installida, teeme juttu järgmisel korral, aga seniks võid sa Marketis ringi kolada ja installida mõned rakendused, mis oskavad juurkasutaja õigusi ära kasutada. Üheks selliseks heaks ja kasulikuks rakenduseks on Titanium Backup.

SVEN VAHAR

Tule õppima IT spetsialistiks TTÜ-sse -TippTegijate Ülikooli

3 aastaga võid saada **bakalaureusekraadi** järgmistel erialadel:

Arvutisüsteemid
Elektroonika ja bioonika
Informaatika
Telekommunikatsioon
Äriinfotehnoloogia

Õpid 2 aastat veel ja oled samade erialade **magister**

Lisaks on magistriõppes rahvusvahelised ingliskeelsed õppekavad:

Communicative Electronics
Cyber Security (TTÜ ja TÜ ühisõppekava vastuvõtuga Tallinnas)
Software Engineering (TTÜ ja TÜ ühisõppekava vastuvõtuga Tartus)
Loe lisa: <http://www.ttu.ee/programmes/master-studies-2/>

Erialade kohta loe lähemalt meie teaduskonna kodulehelt: <http://www.ttu.ee/itt>

Vastuvõtu korra ja tingimuste kohta loe lähemalt: <http://vastuvott.ttu.ee>

Tähelepanuks kõigile neile, kes on õppinud TTÜ-s või TPI-s ja oma õpingud mingil põhjusel katkestanud ilma diplomini jõudmata! Kõik Teie sooritused on kehtivad, samuti on võimalus ka Teie vahepealse erialase töökogemuse eest ainepunkte saada ja nüüd siiski edukalt ülikool lõpetada. Küsige julgelt nõu IT teaduskonna dekaanadist 620 3528 või 620 3529.

Miks IT?

Huvitav töö, hea palk, kindel tulevik, paindlik tööaeg, kaugtöö võimalus, lai suhtlusringkond, loominguine õhkkond, LAHE!!

Toiteplokkist sõltub palju

? Tahaksin graafikakaarti vahetada, aga ei tea, kas see emaplaadiga ühildub. Kas näiteks GTX 460, GTX 550 Ti või AMD Radeon HD 5770 saaksid mu arvutisse kogu leida? Arvuti sisikond siis selline: Pentium(R) Dual-Core E5500 2,80 GHz, MSI G41M-P21 (MS-7592), DDR3 4096 MB, Nvidia Geforce GT 430, Windows 7 build 7600, Kõvaketas mingi 1TB. Toiteplokkon 450 W. Kui need graafikakaardid ei ühildu, kas siis näiteks mõni teine sobib?

KÜSIMUS DIGI.EE FOORUMIST

D Kaardid sobivad, kuid probleem tekib toitega. Toiteplokkile on märgitud väljundvõimsus 450 W, aga see näitab uue toiteploki maksimaalset võimsust. Toiteploki võimekus langeb aja jookul ja paari aasta vanune toiteplokk ei anna lubatud võimsust välja. Nimetatud kaardidel on võimsusevajadus 200-300 vati vahel ning sealt peab veel muu süsteemi jaoks varu üle ka jääma. Kõige kindlam on sul mõõta su praeguse süsteemi vooluvajadust ja selle järgi arvutada, kas süsteem uut kaarti välja veab.

Pentsik probleem @-märgiga

? Tere! Lämpakas Latitute ei taha, et kirju saadetakse. Nimelt ei ilmu kirja saatmisel @-märki, seda ei tule ei klaviatuurilt ega ka ekraanilt sisestades. Lämpakasse on juba poest ostes installitud Windows XP. Sama klahvi alt teised (2 ") töötavad laitmatult. Mida antud „anomaalia“ arvata ja kas saaksin normaalset seisu kuidagi taastada? NB! Arvutit on hoitud korralikult, pärast ostmist töötas 3-4 kuud korralikult. Ette tänades

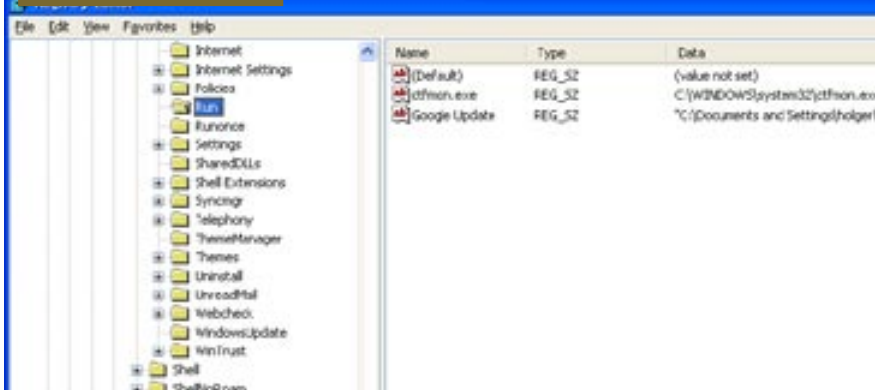
MARGUS

D Diagnoosi on raske panna. Võiks arvata, et sul on kogemata sisse lülitatud mõni muu klaviatuurilaotus peale eesti oma, aga see ei klapi, et sul on klahvi 2 all veel ka märgid " ja _ . Jutumärk on väga paljudel klaviatuurilaotustel selle koha peal aga allkriips ei ole. Igaks juhuks siiski kontrolli, ega klaviatuurilaotus muutunud ei ole. Seda näed kas tegumiriba peal olevast keelevaliku ruudukesest või kui seda sul pole, siis juhtpaneeli alt: Control Panel -> Regional and Language Options -> Languages -> Details. Seal peaks loendis Default input language olema Estonian.

Kui probleem selles pole, siis on alust arvata, et midagi on lahti sinu klaviatuuri Alt-Gr-klahviga. Proovi teha teisi märke, mida selle klahvi abil eesti klaviatuuripaiguse korral tehakse: £\$. Kui peaks selguma, et klahv ongi katki, siis saad ajutiselt kuni klaviatuuri parandamiseni teha @-märki ja teisi Alt-Gr abil tehtavaid märke kombinatsiooni Ctrl + Alt + klahv abil. @-märgi saamiseks vajuta Ctrl + Alt + 2.

Ajutist leevendust saab ka saidilt www.

ERITI HEA KÜSIMUS

Kuidas takistada käivitumist?

? Kust saab vaadata, mis programmid arvutit käima pannes tööle hakkavad, et mittevajalikud ära kustutada või panna nii, et nad ei hakkaks ise tööle ega kulutaks ressursi?

D Käivituvad rakendused on üles märgitud mitmes kohas. Osad on kirjas Start-menüü kaustas Startup. Sealt võid neid lihtsalt ära kustutada, seal on vaid otseteed rakenduste juurde, mitte rakendused ise. Osad käivitatakse registrist selle võtme alt: HKEY_CURRENT_USER\Software\Microsoft\Windows\CurrentVersion\Run ja osad selle võtme alt: HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\

Microsoft\Windows\CurrentVersion\Run. Registrist võid sissekandeid nende võtmete alt ise kustutada, kuid võid mugavuse huvides kasutada ka mõnda selleks mõeldud töövahendit. Populaarne arvutihooldusrakendus CCleaner oskab näidata ja eemaldada koos Windowsiga käivitatavoid rakendusi. Selleks vali CCleaneris Tools -> Startup.

Ülejäänud käivituvad rakendused on teenused, mida saad näha, kui paremklõpsad My Computeri ikoonil, valid käsu Manage ning klõpsad avanenud aknas vasakul veerus lahti jaotise Services. Windows 7 teenuste kohta leiad täpsemat teavet siit: <http://goo.gl/1RrRk>.

copypastecharacter.com, kust saab paljusid erimärke kopeerida ja oma rakendustes kleepida ka siis, kui sa neid klaviatuurilt valida ei oska.

Uuendada või mitte?

? Mul on installitud MSN Messenger, aga ma ei julge seda käima panna, sest see tahab end update'ida ja ma olen kuulnud, et siis installitakse mingi uus versioon selle asemel. Pealegi on mul Live Sync, mis küll enam kahjuks ei tööta, kuid sellega on vist ka uuendamise korral mingi teema. Kas ma peaksin laskma oma arvutit Messengeri uuendada?

KATS

D Võid lasta uuendada küll, sest kui sul on juba Live Sync, siis on niikuinii juba mitte MSN, vaid Live Messenger ning kuna Live Sync niikuinii lõpetas märtsis töö, ei ole sul kaotada midagi. Uuenda Messenger ära ja asenda Live Sync Live Meshiga. See teeb enam-vähem sama asja, ainus tingimus on, et arvutis peab olema Vista või Windows 7, sest Windows XP-ga Live Mesh enam ei tööta.

Kuhu faile üles laadida?

? Mul oleks vaja, et inimesed saaksid mulle üritustel tehtud pilte üles laadida, aga ma ei tea, mida mul selleks vaja oleks. Ma olen kuulnud, et Dropboxiga niimoodi saab, aga kuidas see käib? Ma ei taha, et nad ise neid kuhugi postitavad ja mulle lingi saadavad, siis läheb läbuku kätte, ma tahaks, et nad laadivad need kuhugi üles. Ma ei taha ka teha galeriid, ma tahaks saada neilt lihtsalt portsu pilte, et neist ise valik teha ja üles panna kuhugi.

Märt

D Kui nad on sinu sõbrad-tuttavad, kes kõik Dropboxi kasutavad, siis võid sa luua nendega ühise Dropboxi kausta: paremklõpsa Dropboxis mõnel kaustal ja vali käsk Dropbox -> Share this folder. Võihvõraste või Dropboxi mittekasutavate inimestega on probleem, kui sa tahad just, et nad ise kuhugi sinu määratud kohta pilte üles laadivad. Digidoktor jääb praegu hea soovitusel võlgu, kuid lubab selle järgmiseks korra välja uurida. Võib-olla on lugejail midagi tarka öelda selle probleemi kohta, ehk oskate midagi soovitada?

Tarkade Klubi jagab kingitusi!

Parimale Eesti teadusajakirjale lisaks saavad Tarkade Klubi tellijad järgmisel aastal kolm suurepärast kingitust:

Teaduskeskuse AHHA
pääsme, hind tellijale
tavahind: 5 €

0.-

Raivo Heina astrofotode
raamatu, hind tellijale
tavahind: 15.91 €

0.-

Uutele tellijatele CD ilmunud
numbritega, hind tellijale
tavahind: 19.11 €

0.-

Vaata lähemalt
www.telli.ee

Kingituste
väärtus

40.02 €

Tarkade Klubi tellimiseks
on kolm lihtsat viisi:

Mine aadressile www.telli.ee

Helista numbril 660 9797

Saada e-kiri aadressil levi@presshouse.ee

telli.ee
HEAD AJAKIRJAD
HEA HINNAGA

Rõõm aukudest

„Portal” oli 2007. aasta hitt. See ligi nelja tunniga läbitav üksikmäng oli niivõrd nutikas, vaimukas ja originaalne, et võib meelest minna, et tegu on vaid ühe osaga kolmest mängust koosnevast komplektist. Nüüd on „Portal” saanud lõpuks täisväertusliku järje ja meie kiidame seda.

Algne „Portal” oli lihtsalt läbi mängija silmade vaatega mõistatusmäng. Mängija kasutuses oli portaalirelv, mis suutis teatud pindadesse lasta kaks auku, mille vahel oli võimalik edasi-tagasi rännata ja objekte kaasa tassida. Lahedaks tegi portaalid see, et läbi nende liikudes võtsid mängijad kaasa ka hooenergia, näiteks sai kõrgest kohast ühte auku hüpata ja seinale paigutatud august välja tuhiseda.

Sellise lihtsa printsiibiga mõistatused muutusid mängu käigus järjest keerukamaks ning laboritingimustes neid valvsa robotipilgu all läbides lubas elektrooniline naishääl lõpuks premeerida koogiga. Kuid katsete jätkudes tekkisid mängijal kahtlused ning märgid eelmistest katsealustest vihjasid kohutavale tõsiasjale: kooki pole tegelikult olemas!

„Portal 2” on igati esimese osa vääriline: mõistatused on keerukad, aga kaugeltki mitte lahendamatud.

Järgnes põgenemine tohutust testimiskompleksist, mis kulmineerus vägivaldse kokkupõrkega kompleksi kontrolliva tehisintellektiga - GLaDOS. Mängija jäi peale ning sai põgenema, kuid enne „Portal 2” ilmumist lisati esimese osa lõppu klipp, kus peategelane taas minema veetakse. „Portal 2-s” äratav peategelase unelaadset seisundist humoorikas robotaju

Wheatly (häält teeb briti koomik Stephen Merchant), et koos lagunenud teaduskompleksist põgeneda.

Põgenemise käigus äratatakse kogemata üles GLaDOS, kes on valmis oma kätemaksuhimu kõrvale jätma, et sundida peategelast jällegi läbima lõputul arvul testmõistatusi.

Kui Wheatly abiga aga GLaDOSest jagu saadakse, tuleb välja, et kohmerdisest Wheatly on ise liiga rumal, et kompleksi käigus hoida, seega ei jää peakangelasel üle muud, kui vana vaenlasega koostööd teha, et kõik vastu taevast ei lendaks.

Mökerdamismehhaanika

„Portal 2” on igati esimese osa vääriline: mõistatused on keerukad, aga kaugeltki mitte lahendamatud; tekst on ülinaljakas ja mängu käik vaheldusrikas.

Peale steriilsete laborite näeme seekord ka korporatsiooni Aperture Science unustatud kambreid, mida vürtsitavad kunagise omaniku Cave Johnsoni (J. K. Simmons) sisseloetud teated, ning ilmneb üht-teist nii Aperture'i kui GLaDOSe mineviku kohta.

Loomulikult leiab ka mängumehhanismidest üht-teist uut, mis mõistatusetele uusi dimensioone lisab. Erilist tähelepanu vääriavad siinkohal geelid, mis näevad muljet avaldavalt realistlikud välja

Millisest rallisarjast on välja kasvanud „DiRTi” mängusari?

Saada õige vastus enne 23. juunit aadressile play@dig.ee ja võid võita Gamestari välja pandud mängu „DiRT 3”! Anna meile teada ka enda platvormieelistus.

Mäng sobib, kui sulle meeldivad ...

„Portal”

„Half-Life 2”

(vanematel arvutitel mitte nii muljet avaldavalt) ning geelijuga portaalidega suunates saab mängija neid pindadele laiali määrida. Sinine geel muudab pinna pörkavaks, punane lisab liikumiskiirust ja valge geeliga mökerdades saab portaale teha sinna, kuhu seda varem teha ei saanud. Valgete pindadega on üldse seekord kokku hoitud ning suuremates kohtades portaali tarbeks valge lapikese leidmine nõuab sellist pingutust, et mõnda aega pärast mängu läbimist vaatasin valgeks vööbatud seinu teise pilguga.

Nüüd saab portaalmõistatusi lahendada ka koos sõbraga. „Portal 2” pakub eraldi kampaaniat, kus mängijad kehastuvad robotiteks ning proovivad mõistatustest jagu saada nelja ussiaugu abil.

Kui üksikmängukampaanias on seekord rohkem rõhutatud stoorile ja atmosfäärile, siis koostöös kaaslasega tuleb rõõm juurdlemisest ja missioonide lahen-

Kahekesi mängimine pakub juurdlemisrõõmu ja peamurdmist, kuid kahjuks jääb koostöökampaania lühikeks ja pole taasmängitav

damisest (ning loomulikult ka GLaDOSe humoorikatest kommentaaridest).

Omavaheliseks suhtlemiseks on märguanded ja ikoonid, õige ajastamiseks on mängijate kasutada ka sünkroonne sekundikell. Muide, koostöömängu alustades lülituvad automaatselt sisse mõlema mängija mikrofonid: läks pisut aega, enne kui mängupartneriga aru saime, et see mürin ja klöbin ei käi mängu juurde.

Mõistatused on suurepäraselt disainitud ning sunnivad pead murdma, samas on vaja head koostööd. Veidral kombel ei meenu mulle ühtegi teist mängu, kus füüsikaga objekte on võimalik lihtsalt üksteisele ulatada. Võta kast, palun, aitäh - tõesti, sellist asja pole varem olnud!

Spektaakel missugune

Paraku pole aga koostöömäng teab mis pikk ning kordamisväärtus peaaegu puudub - mõistatuse uuesti lahendamine on nagu sama nalja teist korda kuulmine.

Muide, Playstation 3 omanikel on nüüd võimalik arvutimänguritega koos mängida, paraku toimus selle artikli kirjutamise ajal Playstation Networki krahhi, nii et proovida meil seda ei õnnestunud.

Graafiliselt on „Portal 2” samal tasemel nagu ikka Source'i mootoril jooksvad

Meireis oli õnnetus ja piimatorustik lekitab. Ehk oskab kartul relva küljes nõu anda?

Lasereid suunav kuubik on üks uutest kaadervärkidest, mis mõistatusi rikastavad.

mängud („Half-Life 2”, „Left4Dead 1&2”), aga eelarve oli esimese osa omast palju suurem ja seetõttu on rohkem vaatamängulisust, mis avaldub imposantsetes ehitistes ja nende suurejoonelises hävinemises. Ka muusika ja heliefektid on tasemel, kuid mängu tõeline väärtus peitub suurepäraselt sisseloetud tekstides.

Kui esimene „Portal” oli rohkem nagu hästi läbimõeldud eksperiment, siis „Portal 2” pakub sama kvaliteeti täiemahulises mängus. Ehkki üksikmängu- ja koostöökampaaniast jätkub mitmeks õhtuks, on peamiseks probleemiks siiski lühidus.

Arvestades, kui kauaks jätkub tavalisi Valve'i valmistatud mängu, jääb täishinna maksnud mängijatel ilmselt isu täis saa-

Portal 2

Hind: 50.90

Müügil: Euronics

Millega mängida? Arvuti (testitud), PS3, Xbox 360, Mac

Mängu nautimiseks on vaja: kahetuuma-line protsessor, 2 GB mälu, 256 MB graafikakaart

mata. Kahjuks ei ole ka esimesest osast tuttavaid väljakutsekaarte, kus oma aju ja oskusi proovile panna. Siiski, „Portal 2” on erakordselt vaimukas ja nutikas mõistatusseiklus, mida ei tasu vahele jätta.

REIN ZOBEL II

KOKKUVÕTE

Legendaarse „Portali” järg ei tee esimesele osale häbi ja on ka märksa pikem. Lisaks saab nüüd portaalidega mässata ka kahekesi ja platvormiülel.

HINNE

Koletised kipuvad veiderdama

Hispaania seiklusmängude meister Pendulo Studios, mis peamiselt tuntust kogunud „Runaway” trilogia autorina, on maha saanud oma kuuenda mänguga „The Next Big Thing”. Kas see ikka on nii suur, kui lubatakse, või on tegemist suurusehullustusega?

Kiiksuga kollanokk Liz Allaire ja spordifänn Dan Murray saadetakse ajakirjanikena glamuurset Hollywoodi õudusfilmide auhinnatseremooniat kajastama. Kõik laabub, kuni nääklev duo satub tunnistama midagi kahtlast. Uurima lippav Liz kukub aga vangi ja Dan asub teda poksimatšipile tite nimel otsima-päästma ja tema matšo iseloomu tõttu talle endalegi üllatuslikult ka lahirulluvat vandenõud takistama.

Nagu ennevanasti

Mõlemad nimetatud on juhitavad oma peatükkides. Pendulo on läinud klassikalise hiireklikiseikluse teed ehk et valitud ajal tegelaste vahel hüpata ei saa. Seega pole ka kahepeale ülesannete lahendamist. Ikka tavapärase „korja kaasa kõik kuskil kasutamiseks, kombineeri kõigega, kõnele kõigiga”. Kasutajaliides on lihtne, sarnane „Runaway 3-ga”.

„Runaway” sari oli suurepärane, Pendulo uus seiklus sellele päriselt kandadele ei astu, aga on hea ikkagi

Kusjuures vihjeid sellele mängule tehakse mitmel korral, kuid hoopis huvitavam triviaalne fakt on see, et kuigi seiklus ei olevat ei uusversioon ega järg, jagab see mitmeid sarnaseid jooni Pendulo teisena valminud, kuid inglise keeles mitte ilmunud seiklusega „Hollywood Monsters”. Loomulikult on kasutatud ka palju popkultuuri elemente, eriti õudusfilmidest.

Seiklusmängu teevad raskeks mõistatused, aga siin on need läbipuretavad, vähemalt neile, kes oskavad Sami ja Maxi moodi kiiksuga mõelda. Just hullumeelne detektiivipaar tundub olevat mängu mõjutaja. Kõvemaide konte muidugi on, näiteks nõme muusikaülesanne lõpuosas.

Kolmest raskusastmest lihtsaimaga saab vaadata, kus on interaktiivsed kohad, ja abivihjeid kuulata. Keskmisel on vihjesüsteem lukus ja raskeimal on vaja ise otsida-mõelda. Siiski ei ole mäng keeruline ja seiklustega varem kokku puutunu saab

Suured mõisalaadsed hooned koos paljude tubadega on seiklusmänguri lemmikud.

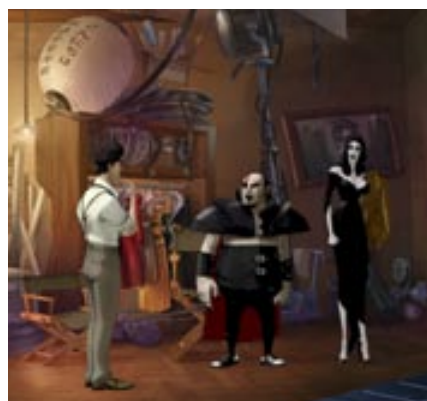

Lahenda võrrand: lömmis auto ja pesapallikurikas, sombreero ja viskipudel ...

vähem kui kümne tunniga hakkama. Seiklus on joonistatud pildiga ja kvaliteet on veelgi tõusnud, sest mäng on ilusa ja kireva pildiga.

Ütle üht, aga teed teist

Kunstnike saavutusi segavad küll mõned tehnilised apsakad, kõige märkimisväärselt kõnega ühildumatu huulte liikumine, kuid need jäävad üldmulje varju. Ka muusikalist tausta ja hääletööd saab ainult kiita. Viimane muudab tegelased elavateks ja meelde jäävateks. „The Next Big Thing” on tore, aga nalja ja seikluslikkust

Tegelased ei peagi olema värvikad, klassikaline must ja valge töötavad väga hästi.

jääb väheks. „Runaway” trilogia järel oodanuks kõrgema kaarega lendu, pikemat lugu ning rohkem tegelasi.

LEHO LAHTVEE

The Next Big Thing

Hind: 39.95

Müügil: Gamersgate.com

Millega mängida? Arvuti (testitud), Mac

Demo saab tõmmata: GamersGate'ist

Mängu nautimiseks on vaja: 2 GHz protsessor, 2 GB mälu, 256 MB graafikakaart

KOKKUVÕTE

„The Next Big Thing” on lennukalt joonistatud pildiga ja kõlav kvaliteetseiklus, mille elumahl – sisu – on veidi kuivanud. Üle keskmise mäng siiski.

HINNE

Selga tulistada pole kena, kuid mitmikmängus tähendab see teise mängija tähelepanu puudumist ja hilisemat silmade peitmist.

Vaenlase territooriumil

„Enemy Territory” mängude looja Splash Damage on tulnud välja järgmise mitmikmängule fokuseeritud tulistamismänguga, kus ilma tiimitöta kaugele ei jõua. „Brink” on saanud koos korraliku haibiga, kuid kas see on ikka mängimist väärt või mitte?

Mängija visatakse aastal 2045 ujuvasse linna nimega Ark, mis ehitati kunagi rohelisena ja muust maailmast eraldiseisvana. Sinna pages pärast polaarmütside sulamist ja Maa üleujutust enamik inimesi, kuid populatsiooni kümnekordse suurenemise tõttu eraldati uustulnukad slumidesse ja nappide ressursside tõttu hakkasid pinged kasvama.

Kord kaose vastu

Mängu alguses peab mängija tegema valiku, kas ta liitub uustulnukatega ehk mäsajatega, et põgeneda Arkilt, või siis julgeolekuga, et säilitada korda. „Brinki” tegevuspaik on küll lahe, aga loo kohta sama öelda ei saa.

Üksikmängus pakutakse ainult kaheksa erinevat missiooni (mõlemad pooled mängivad samu missioone erineva vaatenurga alt), aga nende ülesehitus on täpselt sama mis mitmikmängul. Kuigi missioonide vahel on videoklipid, mis võivad teha mitmikmängus võitlemise veidi huvitavamaks, siis üksikmängus need korraliku loona vastu ei pea.

Üksi mängimise teeb igavamaks ka see, et kui mitmikmängus mängid päris inimestega, siis siin pead hakkama saama ebakompetentsete arvuti juhitud kaastelgaga. Kuna puudub eraldiseisev üksik-

„Brink” on kogunud palju vastakaid arvamusi. Meie kohus on välja uurida, millise kivi all on peidus tõde

mäng, siis oleks soovinud veidike rohkem kaarte, sest kuigi need on hästi disainitud, jääb kaheksast kaardist väheks. Õnneks on lubatud, et tuleb tasuta lisakaarte.

Mängitavus sarnaneb „Enemy Territory” sarjaga, on ainult üks põhiline mänguviis, mis keerleb eesmärkide ümber. Igal kaardil on ründajad ja kaitsjad: ründajad peavad täitma erinevaid ülesandeid, et suruda edasi, ja kaitsjad neid takistama. „Brinkis” on neli erinevat tege-

lasrühma: sõdurid, meedikud, insenerid ja operatiivid.

Iga rühm on võiduks vajalik, sõdurid paigaldavad lõhkeainet, et hävitada sihtmärke, meedikud eskordivad vippe, insenerid parandavad rajatisi ja masinaid ning operatiivid häkivad uksti lahti jms. Rühmad on omavahel hästi tasakaalustatud – niisugust tiimitööd näeb vähestes mängudes.

Kehamassiindeks on oluline

Mängu alguses saab luua endale unikaalse tegelase, kelle välimust saab täielikult kujundada. Peale kosmeetiliste muutuste saab muuta ka oma kehatüüpi: suur, keskmine või väike. Suured tegelased on aeglasemad, aga jaksavad kanda suuremaid relvi ja nad on vastupidavamad, väikesed tegelased on seevastu kiiremad ja osavamad, kuid samas nõrgemad, keskmised kehatüübid on ... keskmised.

Tegelasega saab koguda kogemuspunkte nii üksik- kui ka mitmikmängus. Võimalik teenida 20 erinevat taset ja iga taseme eest saab muretseda ühe võime.

„Mirror's Edge" see küll pole, kuid turnida ja põlvi veriseks kukkuda saab küll.

Valida antakse 52 võime seast, mis kõik aitavad luua paremat tegelast. Pakutakse nii universaalseid võimeid (saab valida endale pikema eluriba või siis võimaluse laadida relva jooksmise ajal), aga ka rühmaspetsiifilised võimed.

Kokku on võimalik luua kümme erinevat tegelast, mis on hea, sest ühe tegelase saab lõpuni arendada kiiresti. Enamik relvadest on juba algusest peale lahti lukustatud, kuid lisavidinaid ja mõningaid relvi saab väljakutsete läbimängimise eest.

Päevaga supervormi!

Need on lühikesed õpetused, mis tutvustavad mängu ülesehitust. Seega on võimalik saada kõik relvad ja tugev tegelane üpris kiiresti - kohati on see hea asi, sest ei pea mängima 50 tundi, et saada lahti oma lemmikrelva, aga samas on vähem, mille poole pürgida.

Selle eest, et kõik mängijad nagu peata kanad ringi ei jookse, vastutab eesmärkide ratas. Ühe nupuvajutusega saab avada ratta ja valida kiirelt endale ülesande, mille täitmiseks saad oma meeskonda aidata. Mõõda keskkonda liikumist aitab mugavamaks teha SMART-nupp, mida all hoides hakkab tegelane ise asjadest üle ronima või näiteks alt libistama vastavalt sellele, kuhu mängija vaatab.

Kogenumad mängijad saavad efektiivsemaks liikumiseks kasutada eraldi jooksmis-, hüppamis- ja kummardamisnuppu.

Kergemad kehatüübid saavad soovitud sihtpunkti jõudmiseks mõõda seinu joosta. Kuigi SMART-süsteem ei tee „Brinkist" päris „Mirror's Edge'i" sarnast parkuurimängu, siis pärast kaartide selgeks õppimist on palju võimalusterohkeid kohti, kus liikumissüsteemi saab anda kasuks tööle panna.

Visuaalselt on tegu väga kena mänguga. „Brinkil" on väga omapärane kunstiline stiil, kus kõik tegelased on veidi välja venitatud. Kindlasti aitab see kergemini eristada suurt ja väikest kehatüüpi. Visuaalne stiil lubab luua ka väga suure hulga erinevaid värvikaid tegelasi, kes kõik sobituvad mängumaailma.

Kaardid ise on samuti erinevad ja kohati väga värvikirevad - mässajate ja korrapidajate territooriumitel on märgatav erinevus. Ainukesed asjad, mis näevad kehvad välja, on plahvatused.

Tehnika veab alt

Probleem on see, et mängul on väga kõrged nõuded ja see võib joosta kohati halvasti. Kuigi suur osa tehnilistest probleemidest on arvuti peal nüüdseks parandatud, on mitmikmängus sellegipoolest vahetevahel ühendusprobleeme. Konsooliversioon pidi olema kahjuks veel hullemas seisus, loodetavasti jätkatakse paranduste väljastamist.

SILVER SAUL

Brink

Hind: 44.99

Müügil: Gamestar.ee

Millega mängida? Arvuti (testitud), PS3, Xbox 360

Mängu nautimiseks on vaja: Intel Core 2 Duo 2,4 GHz või AMD Athlon 64 X2 5200+ protsessor, 2 GB mälu, 512 MB graafikakaart (Nvidia GeForce 8800 või ATI Radeon HD 2900)

Mäng sobib, kui sulle meeldivad ...

„Enemy Territory: Quake Wars"

„Mirror's Edge"

KOKKUVÕTE

Üks unikaalsemaid ja lõbusamaid mitmikmänguelamusi, kuid antud ajahetkel hoiavad mängulusti tagasi mõned tehnilised probleemid.

HINNE

Õige jõhker tagasitulek

Esimese „Mortal Kombati” vägivallarohkus tõi mängu karbile vanusepiirangu, mis kehtib tänapäevani. Nüüd on mindud tagasi seeria juurte juurde. Põhjust selleks on, sest viimastel aastatel ei ole ilmunud ühtegi päris õiget „Mortal Kombati”.

Viimane mäng oli küll hea, kuid puudusid ikkagi paljud asjad, mida on korraliku „Mortal Kombati” mängu jaoks vaja. Seekord aga antakse fännidele kõik, mida nad on alati soovinud ... ja enamatki.

Uue mänguga, millel pealkirjaks lihtsalt „Mortal Kombati”, on tagasi mindud 2D juurde - see tähendab, et enam ei saa paljude rünnakute eest lihtsalt kõrvale astuda ja võitlused on paremini tasakaalustatud. Tagasi on toodud ka fataalsed lõpurrünnakud, kus pärast võitu saab mängija tappa vastase jõhkralt ja verisel viisil.

Verised üllatused

Tegelaste pooleksrebimine, ärasulatamine ja peade maharaiumine on neist kõige leebemad ning sõpradega koos mängimine põhjustab kindlasti jahmatavaid reaktsioone. Eelmisest osast on üle toodud ka nn jõumeeter, mis täitub mängu ajal ja mida saab kulutada tugevamateks rünnakuteks või vastase ründe murdmiseks. Kui meeter on täielikult täidetud, siis saab teha visuaalselt laheda ning kontemurdiva ja eluriba kahjustava rünnaku.

Kui hiljuti lettidele ilmunud „Marvel vs. Capcom 3” pakkus ainult paari mängulaadi, siis „Mortal Kombati” niipea igav ei hakka. Alustuseks on olemas korralik õpetus, mis tutvustab seeriat uutele mängijatele. Lisaks on erinevaid laade oma mänguioskuse suurendamiseks, näiteks fataalsuste lihvimiseks jms.

Väljakutseid jagub

Üks põnevamaid asju on aga väljakutsete torn, kus on 300 erinevat väljakutset, millega jõudu katsuda. Enamikes neist peab vastaseid võitma teatud tingimustel, aga on ka huvitavaid vahepalasisid. Boonusena on väikesed minimängud, kus saab testi-dada väge, lööke, nägemisteravust ja õnne.

Viimane neist on veidi huvitavam, sest seal valib mänguautomaat kindlad reeglid matši kohta, näiteks peavad mängijad hakkama saama ilma teatud kehaosadeta või siis keeratakse ekraan hoopis tagurpidi, mis kindlasti muudab män-

Teinekord aitab ka vanast heast varba peale astumisest, et vastane röökima sundida.

gustiili. Kõige tipuks on vapustav üksikmäng. Taas jutustatakse esimese kolme mängu lugu, mis räägib Maa saatuse üle otsustavast võitlusturniirist.

Sarnaselt eelmise mänguga ühendab igat kaklust väike videoklipp ja igas peatükis saab mängida erineva võitlejaga. Lugu on üllatavalt pikk ja omapärane, kuigi kohati häirib, et osad matšid on üpris ebaausate tingimustega.

Mitmikmäng on samuti väga huvitav, kui arvata välja mõned probleemid ühendustega. Parim on mängulaad, kus ka-

heksa mängijat saavad kordamööda võidelda, kuid erinevalt „Marvel vs. Capcom 3-st” saavad ootajad parasjagu toimuvale mängule ka kaasa elada. Lisaks on „Mortal Kombati” võimalik mängida kaks kahe vastu tiimidenä, kus mängijad saavad üksteist mängu ajal välja vahetada või teha koos spetsiaalseid tiimirünnakuid.

Visuaalselt on tegu väga kena mänguga, eriti omapärased näevad välja tegelased ja tasemed. Üldplaan jätab väga hea mulje, kuid lähedalt vaadates võiks pilt olla natuke detailirikkam.

SILVER SAUL

Mortal Kombat

Hind: 63.99

Müügil: Gamestar.ee

Millega mängida? PS3, Xbox 360 (testitud)

KOKKUVÕTE

Üle pika aja üks lõbus kaklusemäng, millega niipea igav ei hakka. „Mortal Kombat” on tagasi, sama verine ja brutaalne kui vanasti, fännid on rahul.

HINNE

Tulistame sõpradega, mitte sõpru

„Operation Flashpoint: Red River” hoiab suunda, millest sari alguse sai – viia mängijad reaalsemasse keskkonda, kui seda teevad konkurendid. Kuigi realistlikkus pole paljude jaoks mängude populaarseim omadus, toob viimane mäng rahvarohkesse žanri värskust.

Seda Codemastersi tulistamismängu valitud suunda on tunda iga sammuga: tempo on rahulikum ja iga missioon ei ole otsast otsani täis tulistamist ja plahvatusi. Liikumise pealt on täpne tulistamine, eriti veel puusalt, enamasti lootusetu ja sõdurite haavata saamine muudab nende käitumist.

Näiteks kui haav on jalas, ei saa mees sprintida. Liigselt realistlik on sõdurite

rohke ropendamine, mis pikapeale muutub lausa jaburaks, justkui halb 1990ndate märulifilm.

Nagu paljudes sõjamängudes toimub siingi tegevus lähitulevikus inspireerituna praegustest konfliktidest. Riiki nimega Tadžkistan, mis asub Hiina külje all, üritab viimane vallutada ning kes siis muu peaks appi minema kui mitte USA armee.

Missioonid kestavad päris pikalt, kohati lausa ühe tunni kanti. See on tingitud kaartide suuruselt: jooksmist ühelt sihtmärgilt teisele on küllaga, õnneks tulevad pikematel distantsidel appi sõidukid.

Mängija on üks neljast sõdurist meeskonnas, mille igale liikmele on võimalik valida erinev varustusklass, vastavalt saab rohkema mängimisega lahti ka rohkem relvi. Igal klassil on omakorda erinev roll ning nad vajavad ka vastavat lähene mist ja kasutust lahinguväljal.

Peata kanad

Kahjuks pole tehisintellekt paljudes situatsioonides kõrgel tasemel. Kui varjuda lahinguolukorras ise seina taha, jooksevad tiimikaaslased edasi-tagasi seina ees, kõrval ja siis uuesti selle taha – saate aru küll, paigal nad vabatahtlikult ei püsi.

Seal, kus masina jõud töötavad kaaslased alt veavad, tulevad appi aga sõbrad inimesed. Nimelt saab kogu mängu läbida

koos sõpradega üle interneti, kokku siis neljakesi, mis annab kogu mängule täiesti teise väärtuse. Ülesanded läbitakse hoogsamalt ja suhtlemise teel saab tõhusalt ja rahuldust pakkuvalt erinevaid taktikaid arendada.

Omasid relvast ei sihita

Mitmikmängu muudabki huvitavaks see, et üksteise vastu ei saa mängida – peale põhimissioonide on veel paar muud koostöövormis läbitavat mängulaadi, mis küll millegi uue ega erilise ei sära.

„Operation Flashpoint: Red Riverit” tabub kindlasti proovida kõigil tulistamismängusõpradel, kuna see pakub teistsugust elamust. Arvestades erinevaid mängulaade ja portsu relvi, mida kõikides varustusklassides lahti mängida, jagub pusimist pikemaks ajaks.

Ennekõike saavutab mäng oma tipu just sõpradega mängides, sest kahjuks veab tehisintellekt tihti peale alt.

SULEV LADVA

Sarja mängud on juba varem tulevikku õigesti ette ennustanud. Kas ka nüüd?

KOKKUVÕTE

„Operation Flashpoint: Red River” on realistlik tulistamismäng koostööle rõhku paneva mitmikmänguga. Hea vaheldus „Call of Duty’dele”.

HINNE

Operation Flashpoint: Red River

Hind: 59,99

Müügil: Gamestar

Millega mängida? Arvuti, PS3, Xbox 360 (testitud)

Midagi on valesti – moka peaks tõllakile vajuma ju hoopis mängijal?

Oma vaba aega tasutaks siiski muudmoodi sisustada.

Pimeduses varitseb miski

Kui mingil hetkel tundub, et mängudes on kõik juba ära tehtud ja nähtud, siis tuleb jälle uus mäng, mis nihutab juba seatud piire kaugemale. Õudusseiklus „Amnesia: The Dark Descent” on just selline kogemus, mis muudab arusaama mängudest.

Hea mängu tegemiseks pole vaja palju raha – „Amnesia: The Dark Descenti” arendajaks-levitajaks on rootslaste Frictional Games, mis on varem tuntust kogunud küllaltki edukas „Penumbra” sarjaga.

Neile, kellele on „Penumbra” mängud tuttavad, on „Amnesias” hulgaliselt kõhedat äratundmisrõõmu: üksik tegelane keset kõledat maailma, tumedates toonides keskkonnad, vaenlaste vältimine ja palju füüsi- ja psüühilisi mõistatusi.

„Kas seal on keegi!?”

Küll aga on „Amnesia” igatpidi täiustatud ja poleeritud, eriti mis puudutab atmosfääri ja helidisaini – külma hingust on kuklakarvades liigagi hästi tunda. Pilt väreleb silme ees tihti, värvid muutuvad kaootiliselt ning ringi liikudes pilt õõtsub, ainuüksi kõigest sellest võib esimesel mängukorral iiveldus tekkida.

Kuna „Amnesia: The Dark Descent” on seiklus, mis mängib tundmatusega, siis tegelikult oleks patt midagi ette öelda. „Amnesia” kasutab mitmete heade mängude omadusi hästi ära: „Call of Cthulu: Dark Corners of the Earthil” on laenatud võimalus hulluks minna: vastaseid ei tohi liiga kaua vaadata, õlilamp tuleb kahtlaseid

Siin mängus pole vastasteks sombid, sookollid või robotid, kõige enam tuleb rinda pista iseenda kujutlusvõimega

Amnesia: The Dark Descent

Hind: 14.99

Müügil: Steam

Millega mängida? Arvuti (testitud), Mac, Linux

Demo saab tömmata: amnesiagame.com

Mängu nautimiseks on vaja: 2 GHz protsessor, 2 GB mälu, vähemalt Radeon X1000/GeForce 6 graafikakaart

samme kuuldes kustutada ning parem on ennast pimedusse peita, silmad sulgeda ja loota, et sind ei nähta.

Pimeduses varitsevad jälle teised ohud ning liiga kaua ei tohi mängija sinna oma mõtetega üksi jääda – selleks tuleb 19. sajandi lossis, kus elektrit muidugi mõista pole, piiratud vahenditega küünlaid ja

lampe läita ning õlilambi kütusega säästlikult ümber käia. Laene on aga mujatki, näiteks „Fahrenheiti” vaistlik uste avamine ja „Scratchesi” tontlik õhkkond.

Pealkiri tähendab muidugi seda, et peategelasel Danielil pole õrna aimugi, kes ta on või kus ta on. Kohe alguses leiab ta kirja, mille ta on muhvikult endale ise saatnud ja milles ta nõuab vastuvaidlemist mittesallivas toonis, et tal tuleb lossi despoodist valitseja tappa, ning hoiatab talte kõikjale järgneva Varju eest. Targu jätab ta mälukaotuse all kannatavale endale täpsustamata, mida ta silmas peab.

Paranoia baaskursus

„Amnesia: The Dark Descenti” õhkkond ja tundmatud ohud, keda võib näha ainult kaugel ringi luusimas (lähedal on juba liiga hilja), aknast külma tuuleiilina sisse sööstmas või vees sulpsatavaid samme kuulmas, loovad kõige suuremaks vastaseks hoopis iseenda kujutlusvõime.

Toolilt püsti hüppama sundivad ehmatused on garanteeritud, kuid palju rafineeritumalt kui internetifenomenid, kus tuleb pildilt vaimu otsida ja kõlarid põhja keerata. Nõrganärvilistele ei soovita!

MARTIN METS

KOKKUVÕTE

„Amnesia: The Dark Descent” on üle tüki aja üks korralik õudusseiklus, mille kõheda atmosfääri saab võtta tulevastele mängudele uueks etaloniks.

HINNE

Viimane aeg õppida kaotama

„Darkest Hour” on mäng fännidelt fännidele. „Hearts of Ironi” modifikatsioonidega nime ja oskusi kogunud arendajad võtsid Paradox Interactive'i litsensitud Europa Engine'i mootori ja ehtasid sinna peale mängu, mis on nagu „Hearts of Iron II”, aga parem.

See mäng on üks paljudest viimastel aastatel ilmunud „Hearts of Ironi” derivaatidest, mis erinevad originaalst pisiasjade poolest, aga millel pole sisulist erinevust. Ikka seesama maailmatu suur strateegia, kindralstaap-arvutitoolis peamurdmine.

Ent mitte tavaline peamurdmine. Mee-nub, kuidas kolmandas või neljandas klassis käies sattus mingisuguse eksituse tõttu matemaatika kontrolltöösse jagamistehe, aga õpikuga oldi alles korrutamise juures. Segadus oli suur, nuteti.

Eneseuhkusest jäävad riismed

Sedasorti probleemide kallal tuleb ka „Darkest Hour'is” pead murda. Põhjalikuma „Hearts of Ironi” kogemusega on enamik otsustest valed ja päeva jooksul on võimalik saada oma pool tosinat korralikku sauna. Seda lihtsa raskusastmega mängides. Jah, „Darkest Hour” on mäng, mis ei anna ennast lihtsalt kätte, aga haaravuse tõttu eemale ka ei hirmuta. Hoolimata sellest, et kasutajaliidese koha pealt on vaeva nähtud, et hirmutaks.

Menüümajandus on üsna toores, liugureid on jube keeruline lohistada ja kogu tunnusgraafika tahaks veel paari lihvi jagu viimistlemist. Õnneks või õnnetuseks kompenseerib neid puudujääke sisuline detailrikkus, päris jalaväelaste saapapaelte triikimisastme määramise nuppu ei ole, aga ega sellest palju puudu ka ei jää. Ainuüksi neile detailidele lähenemiseks on strateegiat vaja.

Looma kombes ei tööta

Esialgu lähenesin mängule metssea tormakusega, panustades heale õnnele: kasutasin ilmatu ammu mängitud „Hearts of Ironi” esimesest jaost meelde jäänud nõkse ning katse-eksituse meetodit. Ei läinud läbi - mängu üksikasjalik mikromajandus õnnelikult ei salli.

Paari nädalaga sain mitukümmend haledat kaotust, viimaste hulgas oli ka Eestiga mängides Lätiga tülli pööramine ja neile Lõuna-Eesti loovutamine, misjärel sõitis Nõukogude Liit meist mõlemast teerullina üle. Sõjas on väike väga raske olla.

Kuna mäng hõõrus mulle nina alla, et loomupärast strateegi ei ole minus mitte üks raas, otsustasin tuupida ja uuesti

Enne Läti äkkvallutamist tasub olukorda maailmas siiski vaadelda laiemas plaanis.

Kui mikromajandust ülikoolis õppida ei viitsi, saad ka siit mängust ainepunktid kätte.

Mängu enam-vähem selgeks õppimine võttis aega kolm nädalat, mänguilmu tekkiks läheb teist samapalju

proovida. Kirjutamise hetkeks olen uurinud hektarite jagu asjatundjate õpetussõnu ja võin öelda, et esimene võit koidab.

Seega võttis väga roostes ja algusest peale niigi nigelate „Hearts of Ironi” oskustega mängu enam-vähem selgeks saa-

mine kolm nädalat. Selleks, et mängu mingisugulise ilu tekiks, läheb teist samapalju. *Grand strategy* sõna otseses mõttes.

AARON SALAMANDER

Darkest Hour: A Hearts of Iron Game

Hind: 9.95

Müügil: GamersGate.com

Millega mängida: Arvuti

Mängu nautimiseks on vaja: Pentium 3 protsessor, 128 MB mälu, DirectX ühilduv graafikakaart

KOKKUVÕTE

Seda, et sõda pole naljategemine ja nõuab süvenemist, näitab kindralstaabi-strateegiamäng „Darkest Hour” meile suurepäraselt.

HINNE

Kui uusversioon, siis kiirelt ja kõigile

Vaatame kahte erist 2009. aasta FPSi. „Raven Squadi” uudsus seisneb FPSi ja RTSi ühendamises. „Assault on Dark Athena” tõi aga uue kampaania kõrval Riddicku esimese mängu „Escape from Butcher Bay” uusversiooni juba viis aastat pärast originaali ilmumist.

Suutmatuse Riddickit Xbox 360-ga ühildada tingis hilise jõudmise kolmele platvormile.

Kuigi uusversiooni tegemine on tavaline, pole siiski igapäevane, et see ilmub nii kähku. Plaan oli julgemgi, kuid mäng hiline erinevatel põhjustel kaks aastat. Riddick tõenäoliselt tutvustamist ei vaja.

Filmidest mängu kolinud kultuslik ulme(anti)kangelane põgeneb seekord vanglast, planeetidelt ja inimröövijate laevalt, samal ajal temast veelgi pahamaid eri viisil teise ilma saates. „Escape from

Butcher Bay's” on peidus hea luure-tulistamise hübriid, kuid see on maetud tohutute disainivigade alla. Olenevalt kuidas keegi neisse suhtub, tekib mänguga armastav või vihkav suhe.

Vigu on liiga palju, et kõiki mainida, kuid üks suuremaid on nigel salvestussüsteem. Teiseks on mäng halastamatu ja ettearvamatu, katse-eksituse viisil edenemine on seotud õnne, mitte oskustega.

The Chronicles of Riddick: Assault on Dark Athena

Hind: 15.99

Müügil: Gamestar.ee

Millega mängida? Arvuti (testitud), PS3, Xbox 360, Mac

„Assault on Dark Athena” üldjooned on samad - pimedas nägev Riddick hiilib, kakleb ja tulistab -, kuid uued elemendid, relvad ning vastased parandavad palju. Lisaülesandeid ja tegelastega jutustamist on vähem. Mitmikosa on surnud, kuid selletagi on Starbreeze kaks ühes komplekt üldiselt hea. Pilt on ka okei, ent veelgi tähelepanuväärsem on heli paljude kuulsate näitlejate, eesotsas Vin Diesliga.

LEHO LAHTVEE

HINNE

Nii halb, et lausa naljakas

„Raven Squadi” esimene pooltund on puhas huumor - mäng on nii nigel, et ajab naerma. Kõige rohkem on selles süüdi jubedad hääletööd ja halenaljakas kõne, kuid ka probleemne pilt, kentsakad animatsioonid ja niru mängitavus. Asi on naljast kaugel.

Võinuksime ka tutvustada ajarännuku-FPSi „Darkest of Days”, kuid see on sama halb.

Oma aja kohta aegunud, puise ja viga-se graafikaga FPS pole sihilikult kohutav jama, nagu militaartulistamiste paroodia „Duty Calls”. Muie asendub ahistusega. „Raven Squad” on strateegiasugemetega tulistamine, kus vaja kaks palgasõdurite rühma läbi 12 kaardi juhatada.

Soldatitel on kaks relva: üks lõputu kuulivaruga, teine piiratud, nt granaadid, bazooka või snaipeer. Relvad on aga ääre-

tult ebatäpsed ja isegi läbipaistvad seinte, lehtede jm servad takistavad kuule. Satelliidivaates saab juhendada tiime, läbi silmade vaates iga meest eraldi, rühm alati kaasa jooksmas.

Arvuti juhitud sõbrad ja vastased on lollid - alalhoiuintinktit ronitakse pidevalt surmalõksu. Imepärasel viisil läbitakse strateegiavaates mõningaid seinu ja esmaabisüstla vajutamiseks peab ringiga

Raven Squad: Operation Hidden Dagger

Hind: 4.99

Müügil: Steam

Millega mängida? Arvuti (testitud), Xbox 360

aja- ja kohapiiride sees turmtule all oma-deni jõudma. Brasiilia džunglis toimuv madinal on ka kirjeldust väärimatu kodusõjalugu. Ja koostöömitmikosa, mida keegi ei mängi.

Kui end tõsiselt ei võetaks, saaks mäng paroodiana tiba au. Aga ei, see on lohakas ja kiiruga väljastatud versioon, mille kahe žanri ühendamise ideed saanuks teostada paremini. Valige parem „Brothers in Arms” või muu taktikaline FPS.

LEHO LAHTVEE

HINNE

Kui Eminem tipus oli

2002. aastal ilmunud „Lose Yourself” on valgenahalise räppari kõige edukam lugu üldse.

2002: Kõige paremad mängud

Oleme jõudnud arvutimängude viimasesse retroaastasse, edasipidi võtame ette mõned põnevamad konsolid ja nende mängud. Samuti viskame pilgu peale žanrite kaupa mõnedele arvutimängudele, mis praegu vahele jäid. Seekord aga peatume veel aastas 2002.

Eelnenud aastal PS2-le ilmunud „Grand Theft Auto III” vallutas aastal 2002 ka arvutid koos kõigile niigi teada järgedega, mis paljuski muutnud nii arvuti- kui ka konsolimänge, alates avatud maailma kontseptsiooni populariseerimisest kuni

erinevate (eetiliste) piiride kompamiseni mängudes üldse. Häid järgi, mis olid originaalist paremad, ilmus veelgi.

Hea näitena on kampi huumoriga spiooni-FPS „No One Lives Forever 2: A Spy in H.A.R.M.’s Way” ja „Hitman 2: Si-

lent Assassin”. Viimane on meie arvates parim mäng, kus Agent 47 on üles astunud, hiljem on küll mängitavust kohendatud, kuid tunnetus ja sisu on nõrgemaks jäänud. Esimene missioon Sitsiilias maffia bossi villas on siiani puhas klassika.

1

Warcraft III: Reign of Chaos

„Warcraft II” oli 1990ndatel strateegiamängude absoluutne klassika, seega olid ootused järje suhtes kõrged. Hoolimata sellest, et mängu toodud rollikalikud kangelased on väga tugevad ja korduvkasutatavad, mis tegi esimeste osade läbimise lihtsaks, rullus hiljem kõige selle alt välja pädev strateegiamäng.

Inimeste ja orkide kõrvale on toodud veel kaks osapoolt – ebasurnud ja ööhaldjad – ning „Starcrafti” tegemise käigus on õpitud vastaste põnevat tasakaalustamist. Järgmisel aastal ilmus lisapakk „The Frozen Throne” ning kogu jutustatav tummine lugu sai tõukeks „World of Warcraftile”. Osta saab Progamesist, kus nii põhimäng kui ka lisapakk maksavad üheksa ja pool eurot.

2

The Elder Scrolls III: Morrowind

„The Elder Scrolls V: Skyrim” pole enam mägede taga, viimane aeg on üle vaadata sarja paljukiidetud kolmas osa. Avatud maailmas toimuv läbi silmade vaates rollikas rõhub oma eelkäijatest vähem loole ja rohkem eraldiseisvate ülesannete lahendamisele. Silma tasub peal hoida mängupoodide allahindluskorvidel, sest just seal võib see mäng pesitseda. Või siis osta see 20 euro eest Steamist koos kahe lisaosaga.

3

Age of Mythology

See mäng on parim, milleni „Age of Empires”-tüüpi strateegiamängud on jõudnud. Ilusa graafikaga mängus sibilivad ringi kreeklaste, egiptlaste ja viikingite väed. Lõpuks ometi on osapooled (samuti „Starcraftist”) inspireerituna üksteisest piisavalt erinevad, kuid siiski enam-vähem samas tasakaalus ning kampaania on meeldivalt pikk ja loopöhine. Leida võib mängu koos laienduspakiga „Titans” kaupluste allahindluskorvidest.

4

Battlefield 1942

Paras aeg on vaadata enne sügisest „Battlefield 3” üle, millest strateegilise kallakuga FPSid alguse said. Nagu ikka, pead tulistama vastaseid, kuid oluline on samal ajal hoida ka tugipunkte liitlasvägede käes. Kõiksu-gused õhu-, vee- ja maasõidukid veel lisaks ning populaarsus on tänapäevani garanteeritud. „Battlefield 1942 World War II Anthology” (koos kahe lisapakiga) on saadaval Progamesis üheksa ja poole euro eest.

Viimane kummardus Playstation Portable'ile

„Pataponi” sari on kindlasti omapärasemaid PSP-mänge, kus on rütmimängu segatud strateegia- ja rollikaelemente. „Patapon 3” on suure tõenäosusega selle PSP generatsiooni viimane suur ja oluline mäng, mis enne sügistalvist Sony NGP-d välja tuleb.

Pataponlased ei kokku tagasi millegi ees, kuigi vahel on mõistlik siiski taganeda.

Neile, kes „Pataponi” maailmaga kursis, kolmas osa mängu olemusest suurt ei muuda. Sinu käsutusse antakse käputäis väikseid sõdureid ehk patapone, kes vastavalt su soovile kas marsivad, ründavad, kaitsevad, hüppavad või taganevad.

Konks on aga selles, et käsklusi antakse nelja nupu alla koondatud trummilöökidega, mis peavad olema õigeks toimimiseks täpselt ajastatud: kui pisikesed pataponlased õhinal sinu käskluste peale PATA-PATA-PATA-PON laulavad, siis on kõik hästi.

Erinevad tegelasklassid pakuvad palju kombineerimisrõõmu, sest toimida võivad mitmed lahendused

Kui varem oli mängija jumalik pealtvaataja, siis nüüd on mängija pataponlastest superkangelane, kes sammub vägede eesotsas ja kelle sõduriklass tuleb kohe mängu alguses paika panna. Alguses on ta lausa nii tugev, et varjutab ülejäänud sõdurite kamba täielikult, ning kõik on ühes üksnes sellest, kui tugev on kangelane.

Täpselt, kampaaniat läbides muutuvad pataponlased tugevamaks ja pärast iga õn-

nestunult läbitud osa antakse juurde relvi ja varustust, mida saab omakorda mänguraha, kontide ja muu säärase eest sepikojas täiustada. Kui ei viitsi käsitsi kama organiseerimisega tegeleda, siis võib seda ka automaatselt teha.

Liiga tugev kangelane

Siin tulevad uuesti esile mõned tasakaalu-probleemid, sest enda varustust (mänguraha saab ka kaotatud missioonide eest) kiiresti liiga tugevaks ostes muutub sõjavägi peaaegu võitmatuks. Trummikäskluste strateegia arendamisega pole vaja nii palju vaeva näha, piisab üksnes paljudest järjestikustest ründekäsklustest.

Igale ülesandele tuleb erinevalt läheneda ja mõnikord, näiteks tuulega, on mõistlik vibukütt koju jätta, pikematel missioonidel on aga arukas kampa võtta tervendaja. Kombineerimisrõõmu on siin palju, pealegi on kampaania, kus seekord tuleb rinda pista õelate vaimudega, rahuldust pakuvalt pikk ja varieeruv.

Maaliline, ilma liialdusteta

„Pataponi” mängud on alati olnud ilusad, kuid seekord on latt tõstetud veelgi kõrgemale. Kahemõõtmelised siluetid võitlevad taustadel, mille loojatel on tõesti olnud ergas kujutusvõime. Vastased, eriti gigantsed müstilised elukad, näevad lahedad välja ning pakuvad peale selle ka ülla-

Patapon 3

Hind: pole teada

Müügil: veel mitte

Millega mängida? PSP

tusi, uuendusena on olemas vaheldusrikad ilmaefektid.

Kõiki missioone saab mängida koostöös, kuid kui on tahtmist üksteiselt pataponlaste armeedega mõõtu võtta, siis on selleks olemas ka erinevad mängulaadid.

Hoolimata mõnest tasakaaluprobleemist ja sellest, et missioonisisest ei saa mängu pausile panna, vaid pisikesed pataponlased laulavad järjekindlalt edasi, on „Patapon 3” sama nauditav kui selle eelkäijad ja loodetavasti jõuab see ka PSP järgmise põlve mängumasinale.

MARTIN METS

HINNE

„Patapon 3” on huvastijätt Playstation Portable'i viimase põlvkonnaga - tõenäoliselt ei tehta sellele väikesele konsoolile enam ühtegi nii head mängu.

▶ ARGIPÄEVAMÄNGUD

Pärsia prints on tagasi, jälle

Paljud mängusõbrad, kel vanust alla 18 aasta, ei pruugi teadagi, et „Prince of Persia” ei tähenda mitte Ubisofti sel sajandil ilmunud mängu, vaid sari sai 2D-s alguse palju-palju varem.

„Prince of Persia: Special Edition” ongi 1989. aasta mängu uusversioon, täpselt sama lõbus, kaasakiskuv ja raske. Graafikat on natuke tänapäevasemaks lihvitud, kuid unustamatu idamaine muusikataust on identne originaaliga. Soovitav nii neile, kes näevad seda esimest korda, kui ka neile, kellele see toob nostalgiasära silmanurka.

www.flash-games.net/online/1463/prince-of-persia.html

Puhas klassika, ei midagi muud

Sellest ei saa me üle ega ümber – „Doomi” Flashi-versioonist rääkimata jätmise oleks olnud kuritegu, kuna tegemist on niivõrd olulise teosega arvutimängude ajaloos. See mäng populariseeris lõplikult FPSi, mis on praegu üks olulisemaid mängužanre.

Läbi silmade vaates tuleb joosta mööda põrguelukaid täis koridore, taustal ajatu „Doomi” muusika. No mida veel tahta, eks? Salvestada ja laadida saab ka ning juhtimine on brauseris täiesti pädev. Ta-sub kas või kord ajamasinaga tagasi 1990ndate keskele sõita.

www.gamesfreak.net/games/Doom-Flash_3503.html

DOSi mängud elavad siiani

Ajaviitemängud segunevad seekord retrorubriigiga. Vaatame, millistest põnevatest ja siiani lähedatest 1990ndate DOSi mängudest on tehtud brauseris mängitavad versioonid. Tuleb välja, et ikka päris-päris paljudest. Siin on paar pärlit.

Kuidas see kõik alguse sai ...

„Duke Nukem Forever” vist tõesti ilmub nüüd lõpuks. Enamik mängureid ootab seda eelkõige vapustavalt hea „Duke Nukem 3D” tõttu, kuigi paljud on kuulnud, et Duke astus esimest korda üles 1990ndate alguses 2D-platvormikangelasena.

Nii ongi mõistlik enne suvist matšosuurhitti kiigata tagasi juurte juurde ja vaadata, millised olid Duke'i esimesed madinad. „Duke Nukem 2” või 1991. aasta esimene osa ei tundu tänapäeval küll enam väga lähedad, kuid korra tasub seda proovida ikka. Kas või selleks, et seda sõpradele nina alla hõõruda.

www.classicdosgames.com/online/4duke.html

Väljapääsu otsides

„Supaplex” on niivõrd äge mäng, et seda peaks küll igaüks teadma. Aga seekord ei räägi me tavalisest „Supaplexist”, vaid hoopis selle eriversionist „Supaplex Labyrinth”. Mängu eesmärk on juhatada punane naeratav pallike Murphy läbi erinevate ja päris raskete labürintide väljapääsuni.

Ehk siis – vähem mõistatamist ja füüsilist, rohkem ringijooksmist, katsetamist ning frustratsiooni. Algupärasest „Supaplexist” on tegelikult veebis liikvel päris palju põnevaid versioone. Tasub neid proovida, sest mitmedki on peaaegu sama head kui originaal.

www.kongregate.com/games/PVCdzseki/supaplex-labyrinth

OSTUJUHT

Sülearvutid

1 MacBook Air
[digi] nr 70 ★★★★★
Väga ilus ja väga mugav arvuti, aga hind on sel MacBook Pro oma. Ilu ja kergus lennutavad hinna kõrgele.

2 Dell Inspiron M301z
[digi] nr 73 ★★★★★
See on osav kompromiss:- soliidses korpuses on voolusäästlik, aga mitte kõige äkilisem sülearvuti.

3 Asus VX6 Lamborghini
[digi] nr 73 ★★★★★
Hästi ehitatud Atomi-põhine sülearvuti, mis on aga teistest sama konfiguratsiooniga arvutitest oluliselt kallim.

Kompaktkaamerad

1 Nikon CoolPix P300
[digi] nr 74 ★★★★★
P300 ei ole tavaline kompaktkamera. See on mõeldud kasutajale, kes tahab ja oskab kasutada käsitsirežiimi.

UUS!

2 Canon Ixus 220 HS
[digi] nr 74 ★★★★★
Universaalkamera, mis üsna heal tasemel. Sobib algajale, kes tahaks lasta kaameral enda eest otsustada.

UUS!

3 Sony Cyber-shot DSC-HX7V
[digi] nr 74 ★★★★★
Kui loobuda automaatrežiimist, siis on see väga hea kaamera.

UUS!

Peejelkaamerad

1 Panasonic Lumix DMC-GH2 + 14-42 mm
[digi] nr 72 ★★★★★
Kerge, väike, ohtralt kohandatav, hea filmirežiimiga, pööratava ekraaniga.

2 Pentax K-5 kere
[digi] nr 70 ★★★★★
Ühe parema sensoriga kaamera, mis üksikutest kiiksudest siiski vaba pole.

3 Nikon D7000 + 18-105mm F3.5-5.6 VR KIT
[digi] nr 70 ★★★★★
Enamiku edasijõudnud fotograafide jaoks ideaalne kaamera.

Mobiiltelefonid

1 Samsung Galaxy S2
[digi] nr 74 ★★★★★
Praegu parim Eestis saada olev nutitelefoni. Superkiire, superhea ekraan, õhuke ja hämmastavalt kerge.

UUS!

2 LG Optimus 2X
[digi] nr 74 ★★★★★
LG tuli küll esimesena kaheetumalise nutitelefoni turule, kuid Samsung on praegu peaaegu igas asjas üle.

UUS!

3 Sony Ericsson Xperia arc
[digi] nr 72 ★★★★★
Siiani parim SE Xperia koos kõige värskema Androidiga, väga hea ekraan ja ääreni täis tehnilist pagasit.

Kuvarid

1 Fujitsu P23T-6
[digi] nr 70 ★★★★★
Keskmisest kallim, kuid keskmisest parema pildiga kuvar. Pirtsaka kasutaja igapäevatoeks on ideaalne.

2 Fujitsu SL3230
[digi] nr 63 ★★★★★
Kaugeltki mitte ideaalne kuvar, kuid just selline, mille võib karbist välja võtta, natuke nuppe sättda ja nii jättagi.

3 Dell G2410
[digi] nr 63 ★★★★★
Rahuldava kvaliteediga pilt, kõigest teistest paremate seadistust võimalustega.

Kõlarid ja kõrvaklapid

1 SteelSeries Siberia V2
[digi] nr 74 ★★★★★
SteelSeries Siberia V2 on mugavad stereomänguriklapid väga puhta ja selge heliga.

UUS!

2 Microlab FC530U
[digi] nr 69 ★★★★★
Microlabi mõistliku hinnaga kõlarikomplekt, mis pakub muusika kuulamiseks väga head heli.

3 Logitech Z623
[digi] nr 69 ★★★★★
Logitech Z623 on kallid, kuid pakub võimsat muusika-, filmi- ja bassirikka heli kogemust.

ISIKLIK KOGEMUS

Täiesti hääletu arvuti

Ma olen aastaid otsinud endale täiesti hääletut arvutit. Jah, sõna otseses mõttes täiesti, täiesti hääletut. Sellist, kus sees ei vuhiseks ega sahihiseks midagi ning mis ei piiksuks ega kriuksuks. Ma tahtsin sellist arvutit, et isegi siis, kui kõrv täitsa arvuti vastu panna, ei oleks mitte midagi kuulda.

Miks? Ütleme, et see on minu kiiks. Ma vihkan müra, eriti olmemüra, ning kui ma tahan, et selline arvuti minuga samas toas elaks ja oleks 24/7 sisse lülitatud, siis häirib mind igasugune vuhin ja sahin.

Kui vaikne on vaikne?

Selle eesmärgi nimel olen päris palju vaeva näinud. Olen ostnud ise suuri ja väikeseid multimediaarvutite korpuseid, olen ise mitu arvutit kokku pannud, mänginud temperatuuride ja ventilaatorite pööretega, otsinud netist kõige vaiksemaid, isegi absurdset vaikseid ventilaatoreid ja nii edasi. Aga lõpuks jõudsin ikka ainult ühele järeldusele: isegi üks liikuv osa arvutis on liiga palju. See, et üks ventilaator, kui tahes vaikne ja hea, on liiga palju, sai mulle kiiresti selgeks. Aga see, et isegi üsna

vaikne 2,5tolline kõvaketas mind häirib, on muidugi veidi üllatav ja ehk isegi ebanormaalne. Samas, inimesel võivad tema kiik-sud ju olla.

Shuttle on hirmutav

Mõned aastad tagasi saatis mind edu, kui leidsin Inglismaalt väikese firma nimega Tranquil PC, mille nimigi, nagu näha, viitab rahule ja vaikusele. Nemad tootsid tol hetkel Intel Celeroni põhised väga vaikset arvutit, mis polnud küll eriti võimas, kuid oli see-eest täielikult passiivjahutusega. Mitu aastat ta töötaski ja üsna vaikselt, kuni emaplaat ütles üles. Seepeale ostsin sellesse metallkorpusesse lihtsalt uue sisu, nüüd juba Atomi-põhise, aga kõvakettamure jäi.

Kui nüüd otsustasin, et hantlin SSD-ketta, vaatasin igaks juhaks ringi ka uue sisu järele. Windows 7 jaoks jäi ühetuumaline Atom ikka selgelt aeglasemaks. Ja siin ta ongi – minu uus ja täiesti hääletu arvuti: Shuttle'i toorik, kuhu ostsin juurde mälu ja panin sisse oma vana SSD-ketta.

Shuttle on oma XS35GTV2 juures teinud head tööd – kuigi ta on plastist ja mitte metallist,

nagu mu eelmine hääletu arvuti, on ta ka väiksem ja kergem, kusjuures sisse mahub veel optiline seade, kui vaja peaks olema. Kahetuumaline Atom jooksub 2 GB mälu juures Windows 7-t vägagi nobedalt ning kuna tal on küljes nii Gigabit LAN kui n-standardi WiFi, pole ka võrku ühendamine mingi probleem. Kui sul on 64 GB SSD-ketas, siis käib enamus elu paratamatult võrgus. HDMI-väljund on ka ja Shuttle lubab, et NVIDIA kiibistik jooksub ka HD-videoid. Seni pole olnud vaja proovida, eks tulevikus näeb.

Igatahes on see müstiline: lülitad arvuti sisse ja mitte midagi ei juhtu. Süttib vaid üks sinine tuluks, aga absoluutselt mitte ühtegi häälet kusa-gilt ei kosta. See on isegi natuke hirmutav – mu Shuttle on nüüd omaette nurgas, täiesti haudvaikne, aga ma tean, et ta arvutab. Justkui hauks mingit kurja plaani.

HENRIK ROONEMAA

Muud vidinad

1 Apple iPad 2 16 GB Wi-Fi
[digi] nr 74 ★★★★★
Vahe vanema mudeliga on tõesti väike, kuid sel pole tähtsust, sest vahe konkurentidega on suur.

2 Synology DS211
[digi] nr 70 ★★★★★
Tähelepandamatu must kast, mille töö on hoida su faile ja mis teeb seda eeskujulikult.

3 Razer Lachesis
[digi] nr 67 ★★★★★
Razer Lachesis on omapärase kujuga, aga mugav, libiseb hästi, kuid on stabiilne.

MP3-mängijad

1 iPod Nano 6G
[digi] nr 67 ★★★★★
Ruudukujuline Nano on mugav, puuetundliku ekraani ja hea heli-ga, kuid see-eest kallis.

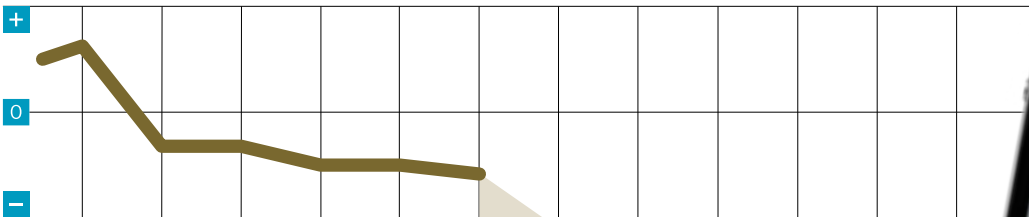

2 iPod Touch 4G
[digi] nr 67 ★★★★★
Tehniliselt täiuslik iOS 4-ga mitmekülgne meediamängija, mis jääb alla üksnes nutitelefonidele.

3 Cowon J3
[digi] nr 67 ★★★★★
Cowoni mängija on suurepärase heliga ja võimalusterohke, kuid jääb konkurendile, iPod Touchile, selgelt alla.

PÄEVIK

iPhone läks katki

Jätkame sealt, kus eelmisel kuul pooleli jäime. Mäletatavasti telisin parema võimaluse puudumisel Amazonist kolm micro-SIMi adapterit, et saaks iPhone'i kõrval proovida ka teisi telefone, ja jäin nende kättetoimetamist pikisilmi ootama. Aprilli teises pooles sain nad ka kätte ja hakkasin kohe Androidi-maailma uudistama.

26. aprill

Esimene katsetus uue adapteriga, telefoniks Sony Ericsson Xperia Neo. Kaart adapterisse, adapter telefoni ja telefon käima. Veidi närvilist ootamist ja siis selgub, et kõik töötabki!

27.-30. aprill

Katsetan õhinal Androidi uusi võimalusi. Pettumuseks on see, et vähemalt Sony Ericssoni aku saab kiiresti tühjaks, pidades vastu umbes ühe päeva, aga mulle meeldib Androidi töölauekeskne lähenemine. Ma saan sinna vedada enimkasutatavate rakenduste ikoonid, teisele kodulekraanile panna kalendri, kolmandale Shazami otsetee jne. Mulle meeldib, et saan Androidi oma käe järgi seadistada.

3. mai

Testi tuleb kahetuimalise protsessoriga Androidi-telefon, LG Optimus 2X. Muidugi on ta vastu kiirem kui ühetuimalise protsessoriga Sony Ericsson oli, kuid minu üllatuseks peab ka tema aku paremini vastu. Seevastu on

Nüüd ei saa ma oma telefoni enam välja (ega sisse) lülitada.

Mulle meeldib see, et ma saan Androidi oma käe järgi väga hästi seadistada, iPhone'i ei saa

aga tarkvara veidi toores, telefon kipub kokku jooksuma.

10. mai

Olen tööasjus välismaal ning võtan kaasa iPhone'i. Ahistav tunne on Androidi seadistamisvabaduse kõrval, aga tuleb tõdeda, et sellest on palju rõõmu, kui kõik töötab perfektselt ning lennukis on eriti tore, et telefonis on palju häid mängu. Androidi mänguvalik pehmelt öeldes kehv.

11. mai

Valmistun pikaks lennuks ja lennujaamas tuleb mõte, et tõm-

baks telefoni mõned raadiosaated. Ja siis selgub, et kuna ma panin arvutisse uue kõvaketta, ei süngi telefon mu iTunesiga, vaid ähvardab kogu telefoni sisu ära kustutada. Asun vahepealt enne lennuki väljumist guugeldama ja leian saidi www.copytrans.net. Sealne tarkvara võimaldab iPhone'i muusikat kopeerida ka ilma kogu telefoni õhku laskmata.

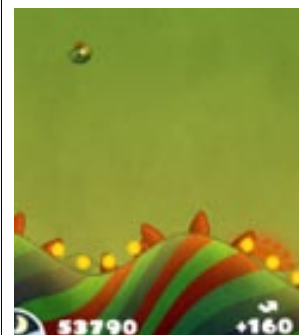
13. mai

Avastan, et telefoni sisse-väljalülitamise nupp on sisse vajunud ega tööta enam hästi. Väga kõvasti tuleb vajutada, siis töötab. Meie grupis olevad Rootsi ajakirjanikud lohutavad mind, see pidada olema tüüpiline.

23. mai

Uurin Twitterist, kuidas oma telefon ja arvuti siiski sünkima saada. Pärast mitmeid pakkumisi jääb kõlrama vastus, et ei saagi ilma telefoni sisu õhku laskmata. Kas te teete nalja või?

KUU APP

Tiny Wings

Kõigest 79 eurosendi eest saad rakenduste poest osta isikliku vihaleajaja ja vererõhutamist. See on maailma kõige lihtsam mobiilmäng, kus tuleb õigel ajal lihtsalt sõrme ekraanil hoida, et väike lind saaks lennata. Ja oi, kuidas see kõiki närvi ajab!

KUU IPHONE'I-NIPP

CopyTrans aitab

Nagu öeldud - selleks, et kopeerida oma telefoni näiteks muusikat ilma iTunesita, tuleb hankida tarkvara. Üks vaheseid, mis adekvaatselt ka iPhone'iga suhelda suudab, on CopyTrans, mis selle jaoks on õnneks tasuta (leidub ka tasuta funktsioone). Mine laadi see oma arvutisse, CopyTransiga on hea lihtne muusikavarki hallata.

ONOFF

kauplus sinu kodus - www.onoff.ee

E-POE
ERIHIND!

Digitaalne peegelkaamera CANON EOS 600D kit

EOS 600Dil on oma klassi parim, 18-megapikseline eraldusvõime ja kasutajasõbralik disain ning sellega sobivad kõik EOS-objektiivid ning lisatarvikud, nii et pildistamisel ei ole mingeid takistusi.

- 18-megapikseline CMOS-sensor
- Intelligentne stseenirežiim (Scene Intelligent Auto)
- FullHD-video
- Funktsioonijuht ekraanil
- Sarivõte kuni 3,7 kaadrit sekundis
- Suure alaga 9-punktiline autofookussüsteem
- 1 040 000-pikseline muudetava nurgaga 7,7 cm (3,0") ekraan
- Basic+ ja loomingulised filtrid

852€

13330,90 EEK

[digi]
TESTI
VÕITJA

Kõrvaklapid
JAYS A-JAYS THREE

Tootekood: 6991A

40€

625,86 EEK

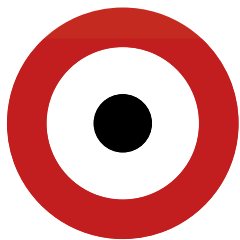
190,50€

3171,18 EEK

[digi]
TESTI
VÕITJA

Meediapleier APPLE IPOD NANO 6G

Tootekood: 9413A (sinine), 9414A (roheline),
9416A (roosa), 9411A (hõbedane)

KLICK
SINU DIGIPOOD

Sülearvuti tulevikust!

Teise põlvkonna Intel® Core™ i7-2630QM protsessoriga
HP Pavilion dv6-6072eo

beatsaudio.
Väga kvaliteetse heli tagab 4 kõlariga helisüsteem Beats'iit.

CoolSense
Uudne nutikas jahutus tagab jaheda arvuti.

Blu-ray Disc
Naudi 6 x paremat pilti kui DVD võimaldab.

teise põlvkonna Intel® Core™ i7-2630QM protsessor

Ülivõimas uus Inteli neljatuumaline protsessor. Kuni 12 x võimsam kui tänasel päeval keskistes sülearvutites kasutatavad protsessorid.

8 GB DDR3 1333MHz mälu

Kiire ja suur mälumaht tagab sujuva töö nüüd ja tulevikus.

4837MB AMD Radeon HD 6770M (1GB GDDR5 eraldiseisev videomälu)

Üks uuemaid ja võimsamaid graafikakaarte tänasel päeval.

1000GB kõvaketas HP ProtectSmart kaitseüsteemiga

Sellele pöörutuste eest kaitstud kõvaketale saad mahutada näiteks 250 000 muusikapala või siis 200 000 fotot.

garantii 3 aastat

999 €
15630.95kr
tavahind **1499.-**
kuumakse alates **31.42€**
periood 48 kuud

- ekraan 15,6" LED
- veebikaamera mikrofoniga
- sõrmejäljelugeja • mälukaardilugeja
- WiFi • 2xUSB3.0 • 2xUSB2.0 • HDMI • VGA • Bluetooth
- Office 2010 Starter • Windows 7 Home Premium
- aku tööaeg kuni 5,5 tundi • kaal 2,6 kg

Kampaania kestab 03.05.2011 - 31.05.2011. Kaupa on piiratud koguses. Kõik pildid on illustratiivsed

Uuri lähemalt - www.klick.ee/hp

Tallinn: Viru Keskus (Viru väljak 4), tel. 6668160, E-P 9-21; **Kristiine Kaubanduskeskus** (Endla 45), tel. 6668116, E-P 10-21; **Rocca Al Mare kaubanduskeskus** (Paldiski mnt 102), tel. 6668155, E-P 10-21; **Ülemiste Kaubanduskeskus** (Suur-Sõjamäe 4), tel. 6668159, E-P 10-21; **Järve Kaubanduskeskus** (Pärnu mnt 234/238), tel. 6668154, E-P 10-21; **Lasnamäe Centrum** (Mustakivi tee 13), tel. 6668128, E-P 10-21; **Mustika Kaubanduskeskus** (Tammisaare tee 116) 6668151, E-R 10-20, L-P 10-18; **Sikupilli Kaubanduskeskus** (Tartu mnt 87), tel. 6668156, E-P 10-21; **Tartu: Tasku keskus** (Turu 2), tel. 666 8163, E-L 10-21, P 10-18; **Lõunakeskus** (Ringtee 75), tel. 6668153, E-P 10-21; **Kaubanduskeskus Eeden** (Kalda 1c), tel. 6668164, E-P 10-21; **Pärnu: Kaubamajakas** (Papiniidu 8/10), tel. 6668152, E-P 10-20; **Viljandi: Viljandi Centrum** (Tallinna mnt. 24), tel. 6668166, E-R 9-19, L 9-17, P 9-15; **Jõhvi: Kaubanduskeskus Tsentraal** (Kesk-väljak 4), tel. 6668168, E-R 10-19, L-P 10-16; **Rakvere: Põhjakeskus**, tel. 6668177, E-P 10-20; **Valga: Valga Maxima** (Jaama 2b), tel. 6668121, E-R 10-19, L 10-16; **Paide:** Ringtee 2, tel. 6668124, E-L 10-19, P suletud; **Kuressaare: Auriga Keskus** (Tallinna tn. 88), tel. 6668117, E-L 10-20 ja P 10-18. **UUS KAUPPLUS - Võru: Kagukeskus** (Kooli 6), tel. 6668173, E-R 10-19, L 10-18, P 10-16

Intel, the Intel Logo, Intel Inside, Intel Core, and Core Inside are trademarks of Intel Corporation in the U.S. and/or other countries.